AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2010. november 24-i 1093/2010/EU RENDELETE

az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről [1]

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére [2],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére [3],

rendes jogalkotási eljárás keretében [4],

mivel:

(1) A 2007. és 2008. évi pénzügyi válság jelentős, egyedi eseteket és a pénzügyi rendszer egészét egyaránt érintő hiányosságokat tárt fel a pénzügyi felügyelet terén. A nemzeti szintű felügyeleti modellek nem tudtak lépést tartani a pénzügyi globalizációval, és az integrálódó és összekapcsolódó európai pénzügyi piacok valóságával, amelyeken a pénzügyi intézmények egyre gyakrabban határokon átnyúló tevékenységet folytatnak. A válság emellett komoly hiányosságokat tárt fel a nemzeti felügyeletek közötti együttműködés, koordináció, az uniós jog alkalmazásában megvalósított következetesség és a bizalom terén is.

1 Megjelent az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2010. december 15-i, L 331. számában (12. o.), hatályos 2010. december 16-tól.
2 HL C 13., 2010.1.20., 1. o.
3 A 2010. január 22-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
4 Az Európai Parlament 2010. szeptember 22-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2010. november 17- határozata.

(2) A pénzügyi válságot megelőzően és a válság ideje alatt az Európai Parlament az európai felügyelet fokozottabb integrációjára szólított fel annak érdekében, hogy uniós szinten valamennyi szereplő számára valóban egyenlő versenyfeltételeket biztosítsanak, és tükrözzék a pénzügyi piacoknak az Unión belüli erősödő integrációját (A pénzügyi piacok keretrendszerének megvalósítása: cselekvési terv" című bizottsági közleményről szóló 2000. április 13-i állásfoglalásában [1], az Európai Unió prudenciális felügyeleti szabályairól szóló 2002. november 21-i állásfoglalásában [2], „A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó szakpolitikáról (2005-2010) - fehér könyv" című 2007. július 11-i állásfoglalásában [3], a fedezeti alapokról és magántőkéről szóló, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó 2008. szeptember 23-i állásfoglalásában [4], „A Lámfalussy-eljárás nyomon követéséről: a jövőbeli felügyeleti struktúra" című, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó 2008. október 9-i állásfoglalásában [5], a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló (Szolvencia II) európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló módosított javaslatról szóló 2009. április 22-i álláspontjában [6], valamint a hitelminősítő intézetekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló 2009. április 23-i álláspontjában [7].

(3) 2008 novemberében a Bizottság azzal bízta meg a Jacques de Larosière vezette magas szintű csoportot, hogy készítsen ajánlásokat az európai felügyeleti szabályok megszilárdításának módjáról a polgárok magasabb szintű védelme és a pénzügyi rendszerbe vetett bizalom helyreállítása céljából. A 2009. február 25-én bemutatott végső jelentésében (a de Larosière-jelentés) a magas szintű csoport a jövőbeni pénzügyi válságok kockázata és azok súlyossága csökkentése érdekében a felügyeleti rendszer megerősítését javasolta. A magas szintű csoport az uniós pénzügyi szektor felügyeleti struktúrájának reformját ajánlotta. A csoport továbbá arra a következtetésre jutott, hogy létre kell hozni a Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerét, amely három európai felügyeleti hatóságból áll - egy a bankszektor, egy az értékpapírszektor, egy pedig a biztosítási és foglalkoztatóinyugdíj-szektor felügyeletére -, emellett javasolta az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozását is. A jelentés a szakértők által szükségesnek ítélt reformokat képviselte, amelyekkel kapcsolatban haladéktalanul meg kell kezdeni a munkát.

(4) A Bizottság a 2009. március 4-i „Impulzusok az európai gazdaság élénkítéséhez" című közleményében a Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerét és az Európai Rendszerkockázati Testületet létrehozó jogszabályok tervezetének kidolgozására tett javaslatot. A 2009. május 27-i, „Európai pénzügyi felügyelet" című közleményében pedig a Bizottság a de Larosière-jelentés fő vonalát követve további részleteket közölt az új felügyeleti keret lehetséges szerkezetéről.

(5) Az Európai Tanács 2009. június 19-i következtetéseiben megerősítette, hogy létre kell hozni a három új európai felügyeleti hatóságból álló Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerét. A rendszer céljául a nemzeti felügyelet minőségének és következetességének javítását, a határokon átnyúlóan tevékenykedő csoportok felügyeletének szigorítását és a belső piac összes pénzügyi intézményére alkalmazandó egységes európai szabálykönyv létrehozását kell kitűzni. Az Európai Tanács kiemelte, hogy az európai felügyeleti hatóságokat a hitelminősítő intézetekre kiterjedő hatáskörrel is fel kell ruházni, és felkérte a Bizottságot, hogy készítsen külön javaslatokat a tekintetben, hogy a Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszere miként juthatna erős szerephez a válsághelyzetekben, miközben hangsúlyozta, hogy az európai felügyeleti hatóságok által hozott határozatok nem ütközhetnek a tagállamok költségvetési hatáskörével.

---

1 HL C 40., 2001.2.7., 453. o.
2 HL C 25. E, 2004.1.29., 394. o.
3 HL C 175. E, 2008.7.10., 392. o.
4 HL C 8. E, 2010.1.14., 26. o.
5 HL C 9. E, 2010.1.15., 48. o.
6 HL C 184. E, 2010.7.8., 214. o.
7 HL C 184. E., 2010.7.8., 292. o.

(6) Az Európai Tanács 2010. június 17-én megállapodott abban, hogy „a tagállamoknak be kell vezetniük a pénzügyi intézmények által fizetendő adók rendszerét a méltányos tehermegosztás biztosítása érdekében, illetve azért, hogy ösztönzőket nyújtson a rendszerszintű kockázat korlátozásához Az adókat hiteles szanálási keretrendszer részeként kell megállapítani. További sürgős munkára van szükség az adók főbb jellemzőivel kapcsolatban, illetve körültekintően fel kell mérni az egyenlő versenyfeltételek kérdését és a különböző szabályozási intézkedések kumulatív hatását.”

(7) A pénzügyi és gazdasági válság valós és súlyos kockázatot jelent a pénzügyi rendszer stabilitására és a belső piac működésére nézve. A stabil és megbízható pénzügyi rendszer helyreállítása és fenntartása elengedhetetlen előfeltétele a belső piacba vetett bizalom és az egységes piac megőrzésének, és ezáltal annak, hogy továbbra is fennálljanak és javuljanak a pénzügyi szolgáltatások teljeskörűen integrált és működőképes belső piacának létrehozásához szükséges feltételek. A pénzügyi piacok mélyebb integrációja révén viszont javulnak a finanszírozás és a kockázatmegosztás feltételei, ami a gazdaság sokkokkal szembeni ellenállóképességét erősítheti.

(8) Az Unió elérte a korlátait annak, amit az európai felügyeleti bizottságok jelenlegi jogállása lehetővé tesz. Az Unió nem maradhat olyan helyzetben, amelyben nincs mechanizmus annak biztosítására, hogy a nemzeti felügyeletek a határokon átnyúló tevékenységet végző pénzügyi intézmények esetében a lehető legjobb felügyeleti döntésekre jussanak; ahol a nemzeti felügyeletek között nem megfelelő az együttműködés és az információcsere; ahol a szabályozási és felügyeleti követelmények különbözősége következtében a nemzeti hatóságok közös fellépéséhez bonyolult megállapodásokra van szükség; ahol az uniós szintű problémákkal szemben legtöbbször csak tagállami szintű megoldások alkalmazhatók és ahol ugyanannak a jogszabálynak különböző értelmezései vannak. Az új európai pénzügyi felügyeleti rendszer (a továbbiakban: PFER) megszüntetné ezeket a hiányosságokat és olyan rendszert hozna létre, amely összhangban van a pénzügyi szolgáltatások stabil és egységes uniós pénzügyi piacára vonatkozó célkitűzéssel, mivel a nemzeti felügyeleteket erős uniós hálózatba szervezi.

(9) Az PFER-t a nemzeti és az uniós felügyeleti hatóságok integrált hálózataként kell kialakítani, a napi felügyeletet tagállami szinten hagyva. El kell érni továbbá a pénzügyi intézményekre és piacokra vonatkozó szabályok nagyobb harmonizációját és egységes alkalmazását az Unióban. Az európai felügyeleti hatóságon (Európai Bankhatóságon) (a továbbiakban: a Hatóság) kívül létre kell hozni egy európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és egy európai felügyeleti hatóságot (Európai Értékpapírpiaci Hatóság), illetve az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottságát (a továbbiakban: a vegyes bizottság). Az Európai Rendszerkockázati Testületnek (a továbbiakban: ERKT) - az e rendeletben és az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben [1] meghatározott feladatok ellátása céljából - az PFER részét kell képeznie.

1 Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát.

(10) Az európai felügyeleti hatóságoknak (a továbbiakban együttesen: EFH-k) a 2009/78/EK bizottsági határozattal [1] létrehozott európai bankfelügyelők bizottsága, a 2009/79/EK bizottsági határozattal [2] létrehozott európai biztosítás- és foglalkoztatóinyugdíj-felügyeletek bizottsága és a 2009/77/EK bizottsági határozattal [3] létrehozott európai értékpapír-piaci szabályozók bizottsága helyébe kell lépniük, és át kell venniük azok minden feladatát és hatáskörét, ideértve adott esetben a folyamatban lévő munkák és projektek folytatását is. Az egyes európai felügyeleti hatóságok tevékenységi körét egyértelműen meg kell határozni. Az EFH-knak az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal szemben elszámolási kötelezettséggel kell tartozniuk. Amennyiben ez az elszámoltathatóság eddig a vegyes bizottság által koordinált szektorok közötti kérdéseket érint, az EFH-k a vegyes bizottságon keresztül felelősek ezért a koordinációért.

(11) A Hatóság tevékenységének célja a belső piac működőképességének fokozása, különösen a szabályozás és a felügyelet magas, hatékony és egyenletes szintje révén - a tagállamok különböző érdekeinek, valamint a pénzügyi intézmények eltérő jellegének figyelembevételével. A Hatóságnak meg kell védenie a közös értékeket, például a pénzügyi rendszer stabilitását, a piacok és pénzügyi termékek átláthatóságát, valamint a betétesek és befektetők védelmét. A Hatóságnak meg kell akadályoznia a szabályozói arbitrázst és egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítania, továbbá fokoznia kell a nemzetközi felügyeleti koordinációt a gazdaság egészének érdekében, beleértve a pénzügyi intézményeket és az egyéb érdekelteket, a fogyasztókat és a munkavállalókat is. Feladatai közé kell tartoznia továbbá a felügyeleti konvergencia előmozdításának és az uniós intézményeknek szóló tanácsadásnak a banki és a fizetési rendszerekre és az elektronikus pénzre vonatkozó szabályozás és felügyelet, valamint a kapcsolódó vállalatirányítási, könyvvizsgálati és pénzügyi beszámolási kérdések területén. A Hatóságra kell bízni a meglévő és új pénzügyi tevékenységekkel kapcsolatos bizonyos hatásköröket is.

(12) Az e rendeletben említett jogalkotási aktusokban meghatározott esetekben és feltételek mellett a Hatóság átmenetileg betilthatja vagy korlátozhatja a pénzügyi tevékenységek bizonyos típusait, amelyek veszélyeztetik pénzügyi piacok rendes működését és épségét vagy az Unión belüli pénzügyi rendszer egy részének vagy egészének stabilitását. Amennyiben vészhelyzet miatt szükségessé válik az átmeneti betiltás, a Hatóság azt az e rendeletben meghatározott feltételekkel összhangban és azok alapján teszi. Amennyiben egyes pénzügyi tevékenységek átmeneti betiltása vagy korlátozása több szektort érint, ágazati szintű jogszabályokban kell előírni, hogy a Hatóság - adott esetben - a vegyes bizottságon keresztül konzultáljon és hangolja össze intézkedéseit az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapír-piaci Hatóság).

(13) A Hatóságnak kellőképpen figyelembe kell vennie tevékenységének hatását a versenyre és az innovációra a belső piacon, az Unió globális versenyképességét, a pénzügyi integrációt és az unió új munkahely-teremtési és növekedési stratégiáját.

(14) E célok teljesülése érdekében a Hatóságnak jogi személyiséggel, valamint adminisztratív és pénzügyi autonómiával kell rendelkeznie.

(15) A nemzetközi testületek tevékenységére alapozva a rendszerszintű kockázatot úgy kell meghatározni mint a pénzügyi rendszer működése megszakadásának kockázatát, amely a belső piacra és a reálgazdaságra nézve potenciálisan jelentős negatív következményekkel járhat. A pénzügyi közvetítők, piacok és infrastruktúrák valamennyi típusa bírhat bizonyos fokú jelentőséggel a rendszer szempontjából.

---

1 HL L 25., 2009.1.29., 23. o.
2 HL L 25., 2009.1.29., 28. o.
3 HL L 25., 2009.1.29., 18. o.

(16) A határokon átnyúló kockázat az Unió egészében vagy egyes részein bekövetkező gazdasági egyensúlyhiányokból vagy pénzügyi válságokból származó kockázat, amely jelentős negatív következményekkel járhat a két vagy több tagállam gazdasági szereplői közötti ügyletekre, a belső piac működésére vagy az Unió vagy bármelyik tagállama költségvetésére.

(17) Az Európai Unió Bírósága a C-217/04 sz. ügyben (NagyBritannia és Észak Írország Egyesült Királysága kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa) 2006. május 2-án hozott ítéletében megállapította, hogy: „az EK-Szerződés 95. cikkének [jelenleg az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz.) 114. cikke] szövegében semmiből nem vonható le az a következtetés, hogy a közösségi jogalkotó által e rendelkezés alapján elfogadott intézkedéseknek kizárólag a tagállamok lehetnének a címzettjei. A jogalkotó mérlegelése alapján ugyanis szükségesnek mutatkozhat a harmonizációs folyamat olyan helyzetekben történő megvalósításához való hozzájárulás feladatával megbízott közösségi szerv létesítése, amelyekben az e rendelkezésen alapuló jogi aktusok egységes végrehajtásának és alkalmazásának elősegítése érdekében kötelező erővel nem rendelkező kísérő vagy keretintézkedések elfogadása tűnhet megfelelőnek” [1]. A Hatóság céljai és feladatai - a hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságok támogatása az uniós szabályok egységes értelmezésében és alkalmazásában, továbbá hozzájárulás a pénzügyi integrációhoz szükséges pénzügyi stabilitáshoz - szorosan kötődnek a pénzügyi szolgáltatások belső piacára vonatkozó uniós vívmányok célkitűzéseihez. A Hatóságot ezért az EUMSz. 114. cikke alapján kell létrehozni.

(18) A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak feladatait, beleértve az egymással és a Bizottsággal való együttműködést is, a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [2], a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkemegfeleléséről szóló, 2006. június 14-i 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [3] és a betétbiztosítási rendszerekről szóló, 1994. május 30-i 94/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [4] jogalkotási aktusok állapítják meg.

(19) Az e rendelet által érintett területet szabályozó hatályos uniós jogszabályok még a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [5], a biztosítási csoportok biztosítóintézeteinek kiegészítő felügyeletéről szóló, 1998. október 27-i 98/78/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [6], a pénzátutalásokat kísérő megbízói adatokról szóló, 2006. november 15-i 1781/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [7], az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről szóló, 2009. szeptember 16-i 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [8] és a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [9] vonatkozó részei, a fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról szóló, 2002. szeptember 23-i 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [10] vonatkozó részei, továbbá a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [11] vonatkozó részei.

---

1 EBHT 2006., I-03771, 44. bekezdés.
2 HL L 177., 2006.6.30., 1. o.
3 HL L 177., 2006.6.30., 201. o.
4 HL L 135., 1994.5.31., 5. o.
5 HL L 35., 2003.2.11., 1. o.
6 HL L 330., 1998.12.5., 1. o.
7 HL L 345., 2006.12.8., 1. o.
8 HL L 267., 2009.10.10., 7. o.
9 HL L 309., 2005.11.25., 15. o.
10 HL L 271., 2002.10.9., 16. o.
11 HL L 319., 2007.12.5., 1. o.

(20) Kívánatos, hogy a Hatóság az egyenlő versenyfeltételek biztosítása és a betétesek egyenlő bánásmódja érdekében elősegítse a betétbiztosítás egységes megközelítését az Unióban. Mivel a betétbiztosítási rendszerek a tagállamokban inkább az általános felügyelet, mintsem a szabályozási felügyelet alá tartoznak, célszerű, hogy a Hatóság az e rendelet szerinti hatáskörét magára a betétbiztosítási rendszerre és annak üzemeltetőjére nézve is gyakorolhassa.

(21) A Lisszaboni Szerződést elfogadó kormányközi konferencia zárónyilatkozatához csatolt, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz) 290. cikkéről szóló (39.) nyilatkozattal összhangban a szabályozástechnikai standardok kidolgozása szakértői támogatást igényel, amelynek formája a pénzügyi szolgáltatások területéhez szabott. Szükséges lehetővé tenni a Hatóság számára, hogy ilyen szakértői támogatást nyújthasson, ideértve a nem az általa kidolgozott szabályozástechnikai standardtervezeten alapuló teljes vagy részleges standardokra vonatkozó szakértői támogatást is.

(22) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó harmonizált szabályozástechnikai standardok létrehozása céljából olyan hatékony jogi eszközre van szükség, amellyel - és az egységes szabálykönyv révén is - Unió-szerte biztosítható a versenyfeltételek egyenlősége, valamint a betétesek, befektetők és fogyasztók megfelelő védelme Európában. A hatékonyság érdekében célszerű, hogy a Hatóság, mint nagyon jelentős szakértelemmel rendelkező szerv, az uniós jogban meghatározott területeken olyan szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozzon ki, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket.

(23) A szabályozástechnikai standardok tervezetét a Bizottságnak az EUMSz. 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal kell elfogadnia, hogy ez által kötelező joghatással ruházza fel őket. A tervezeteket csak nagyon ritka esetben és rendkívüli körülmények között lehet módosítani, hiszen a Hatóság a pénzügyi piacokkal szoros kapcsolatban álló szereplő, és amely a legjobban ismeri azok napi tevékenységét. A szabályozástechnikai standardtervezeteket akkor lehet módosítani, ha nem összeegyeztethetők az uniós joggal, nem tartják tiszteletben az arányosság elvét, vagy szemben állnak a pénzügyi szolgáltatások belső piacának alapvető elveivel, amelyeket a pénzügyi szolgáltatásokat szabályozó uniós joganyag tartalmaz. A Bizottság nem változtathatja meg a Hatóság által készített szabályozástechnikai standardtervezetek tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül. Az ezen standardok gyors és zökkenőmentes elfogadása érdekében a Bizottság számára határidőt kell szabni a szabályozástechnikai standardok elfogadásáról szóló határozat meghozatalára.

(24) Tekintettel a Hatóság technikai szakértelmére azokon a területeken, ahol szabályozástechnikai standardokat kell kidolgozni, tudomásul kell venni a Bizottság azon kifejezett szándékát, hogy általános szabályként azokra a szabályozástechnikai standardtervezetekre hagyatkozzon, amelyeket a Hatóság a megfelelő felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása céljából részére megküldött. Arra az esetre azonban, ha a Hatóság nem nyújtja be a szabályozástechnikai standardtervezetet a vonatkozó jogalkotási aktusban meghatározott határidőn belül, biztosítani kell, hogy a felhatalmazás gyakorlása valóban teljesüljön, és a határozathozatali eljárás hatékonysága ne sérüljön. Ezért az ilyen esetekben a Bizottságot fel kell jogosítani a szabályozástechnikai standardok elfogadására, amennyiben a Hatóság nem készít tervezetet.

(25) A Bizottságot arra is fel kell hatalmazni, hogy az EUMSz 291. cikke alapján, végrehajtási aktusokkal végrehajtásitechnikai standardokat fogadjon el.

(26) A szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardok által nem szabályozott területeken lehetővé kell tenni, hogy a Hatóság iránymutatásokat és ajánlásokat bocsásson ki az uniós jog alkalmazásáról. Az átláthatóság érdekében, és annak biztosítására, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságok fokozottan betartsák ezen iránymutatásokat és ajánlásokat, lehetővé kell tenni a Hatóság számára annak közzétételét, hogy a felügyeleti hatóságok milyen okból nem tartják be az iránymutatásokat és ajánlásokat.

(27) Az uniós jog helyes és teljes körű végrehajtása alapvető előfeltétele a pénzügyi piacok integritásának, átláthatóságának, hatékonyságának és szabályos működésének, a pénzügyi rendszer stabilitásának, továbbá a pénzügyi intézmények egyenlő versenyfeltételeinek az Unióban. Ezért olyan mechanizmust kell kialakítani, amelynek segítségével a Hatóság fel tud lépni az uniós jog alkalmazásának elmulasztása vagy helytelen alkalmazása és ezáltal annak megsértése ellen. A mechanizmust olyan területeken kell alkalmazni, ahol az uniós jog egyértelmű és feltétel nélküli kötelezettségeket határoz meg.

(28) Az uniós jog helytelen vagy nem kielégítő végrehajtásával szembeni arányos fellépéshez háromszintű mechanizmust kell alkalmazni. Először a Hatóságnak jogot kell biztosítani arra, hogy kivizsgálhassa azokat a feltételezett eseteket, amikor a nemzeti hatóságok a felügyelet gyakorlása során helytelenül vagy nem kielégítően hajtják végre az uniós jogot, majd erről ajánlást bocsásson ki. Másodszor, ha a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság nem követi ezt az ajánlást, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy - figyelembe véve a Hatóság ajánlásait - hivatalos véleményt adjon ki, amelyben felkéri a hatáskörrel rendelkező hatóságot, hogy tegye meg az uniós jognak való megfelelés biztosításához szükséges intézkedéseket.

(29) Harmadszor, arra a kivételes esetre, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság tartósan nem járna el, lehetővé kell tenni a Hatóság számára, hogy utolsó lehetőségként a pénzügyi intézményeknek címzett határozatokat fogadjon el. E hatáskört olyan kivételes körülményekre kell korlátozni, amelyekben a hatáskörrel rendelkező hatóság nem tartja be a neki címzett hivatalos véleményben foglaltakat, és amelyekben az uniós jog a jelenlegi vagy jövőbeni uniós rendeletek értelmében közvetlenül alkalmazandó a pénzügyi intézményekre.

(30) A pénzügyi piacok integritásának és szabályos működésének, vagy az Unió pénzügyi rendszere stabilitásának komoly veszélyeztetettsége esetén az Unió gyors és összehangolt cselekvése szükséges. A Hatóságot ezért fel kell jogosítani arra, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságokat a vészhelyzet orvoslására szolgáló egyedi intézkedésekre kötelezze. A vészhelyzet fennállásának megállapítására vonatkozó hatáskörrel a Tanácsot kell felruházni, bármely EFH, a Bizottság vagy az ERKT kérését követően.

(31) A Hatóságot fel kell jogosítani arra, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságokat a vészhelyzet orvoslására szolgáló egyedi intézkedésekre kötelezze. A Hatóság által e tekintetben hozott intézkedések nem érinthetik a Bizottságnak az EUMSz. 258. cikke szerinti hatáskörét, amely szerint jogsértési eljárást indíthat a felügyeleti hatóság szerinti tagállam ellen, ha az nem teszi meg az említett intézkedést, valamint a Bizottság azon jogát, hogy ilyen körülmények között az Európai Unió Bíróságának eljárási szabályzatával összhangban ideiglenes intézkedések meghozataláért folyamodjon. Nem érinti továbbá az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata alapján a tagállamra esetlegesen háruló felelősséget abban az esetben, ha a felügyeleti hatóságai nem teszik meg a Hatóság által előírt intézkedéseket.

(32) A hatékony és eredményes felügyelet biztosítása céljából és a különböző tagállamokbeli hatáskörrel rendelkező hatóságok álláspontjának kiegyensúlyozott figyelembevétele érdekében a Hatóságnak képesnek kell lennie a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti, a határokon átnyúló eseteket érintő nézeteltérések kötelező erejű rendezésére, a felügyeleti kollégiumokra is kiterjedő hatállyal. Rendelkezni kell egy egyeztető eljárásról, amelynek során a hatáskörrel rendelkező hatóságok megállapodásra juthatnak. A Hatóság hatáskörének ki kell terjednie valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának eljárásával, intézkedésének tartalmával vagy tétlenségével kapcsolatos nézeteltérésekre az e rendeletben említett jogi kötőerővel bíró uniós jogi aktusokban meghatározott esetekben. Ezekben az esetekben az érintett felügyeletek valamelyike a kérdést bejelentheti a Hatóságnak, amelynek az e rendeletben foglaltaknak megfelelően kell eljárnia. Az ügy rendezése és az uniós jog betartásának biztosítása érdekében a Hatóságot fel kell hatalmazni arra, hogy az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok számára kötelező jelleggel előírhassa egyedi intézkedés meghozatalát vagy az intézkedéstől való tartózkodást. Amennyiben valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem tesz eleget a hozzá intézett, a helyzet rendezését célzó határozatnak, a Hatóságnak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy közvetlenül a pénzügyi intézményeknek címzett határozatokat fogadjon el az uniós jog azon területein, amelyek e pénzügyi intézményekre közvetlenül alkalmazandók. Az ilyen határozatok elfogadásának hatásköre kizárólag utolsó lehetőségként gyakorolható, célja pedig kizárólag az uniós jog helyes és következetes alkalmazása lehet. Olyan esetekben, amikor a vonatkozó uniós jogszabály mérlegelési jogkört biztosít a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai számára, a Hatóság által hozott határozatok nem lépnek a mérlegelési jogkör uniós jognak megfelelő gyakorlása helyébe.

(33) A válság bebizonyította, hogy az egyes tagállamokra korlátozott hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok közötti együttműködés jelenlegi rendszere elégtelen a határokon átnyúló tevékenységet végző pénzügyi intézmények tekintetében.

(34) A válság okainak kivizsgálása, valamint a pénzügyi szektor szabályozásának és felügyeletének javítását célzó ajánlások kidolgozása céljából felállított tagállami szakértői csoportok megerősítették, hogy a jelenlegi szabályozás nem alkalmas alap a határokon átnyúló pénzügyi intézmények jövőbeli uniós szabályozása és felügyelete számára.

(35) Amint azt a Larosière-jelentés megállapítja, „[l]ényegében két alternatíva áll előttünk: az első a »mindenki saját magának« szemléletű megoldás; a második a valamennyiünk javát szolgáló, a nyitott világgazdaságot megtartó megerősített, pragmatikus és értelmes európai együttműködés. Ez kétségtelen gazdasági előnyöket fog hozni.”

(36) A felügyeleti kollégiumok fontos szerepet játszanak a határokon átnyúlóan tevékenykedő pénzügyi intézmények hatékony, eredményes és egységes felügyeletében. A Hatóságnak hozzá kell járulnia a felügyeleti kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működésének ösztönzéséhez és nyomon követéséhez, és e tekintetben vezető szerepet kell betöltenie abban, hogy biztosítsa az Unión belül határokon átnyúló tevékenységet végző pénzügyi intézmények tekintetében a felügyeleti kollégiumok következetes és koherens működését. A felügyeleti kollégiumok működésének és információcsere-folyamatainak egyszerűsítése céljából, valamint az uniós jog felügyeleti kollégiumok általi alkalmazásával kapcsolatos konvergencia és egységesség előmozdítása érdekében a Hatóságnak ezért teljes körű részvételi joggal kell rendelkeznie a felügyeleti kollégiumokban. Ahogy a de Larosière-jelentés megállapítja: „a különböző felügyeleti gyakorlatokból eredő versenytorzulást és szabályozási arbitrázst el kell kerülni, mert ezek aláásható a pénzügyi stabilitást, többek között azáltal, hogy ösztönzik a pénzügyi tevékenységek áthelyezését olyan országokba, ahol a felügyelet lazán működik. A felügyeleti rendszernek tisztességesnek és kiegyensúlyozottnak kell mutatkoznia”.

(37) Konvergenciára van szükség a válságmegelőzés, -kezelés és -rendezés terén - beleértve a finanszírozási mechanizmusokat is - annak érdekében, hogy a pénzügyi rendszer internalizálja a költségeket és a hatóságok szanálni tudják a fizetésképtelen pénzügyi intézményeket, egyúttal minimalizálják a fizetésképtelenség hatását a pénzügyi rendszerre, az adófizetők pénzének igénybevételét a bankok kisegítésére és a központi költségvetésből származó források felhasználását, továbbá korlátozzák a gazdaságot ért károkat, és koordinálják a nemzeti szanálási intézkedések alkalmazását. E tekintetben elengedhetetlen egy, a bankok fizetésképtelenné válásának megelőzésére és a fizetésképtelen bankok szanálására szolgáló teljes eszköztárra vonatkozó közös szabályrendszer kidolgozása, amelynek feladata elsősorban a nagyméretű, határokon átnyúló vagy összekapcsolt intézmények kezelése, továbbá vizsgálni kell, hogy szükséges-e további megfelelő hatásköröket ruházni a Hatóságra, valamint annak módját, ahogyan a bankok és megtakarítási intézetek prioritásként kezelhetnék a megtakarítók védelmét.

(38) A 94/19/EK irányelv, valamint a befektetőkártalanítási rendszerekről szóló, 1997. március 3-i 97/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[1] jelenlegi felülvizsgálata során a Bizottság különös figyelmet kíván fordítani a további uniós harmonizáció biztosítása szükségességére. A Bizottság továbbá a biztosítási szektorban meg kívánja vizsgálni olyan uniós szabályok bevezetésének lehetőségét, amelyek védelmet nyújtanának a biztosítottak számára a biztosító fizetésképtelenné válása esetén. Az EFH-knak jelentős szerepet kell játszaniuk e területeken, és a garanciarendszerek európai rendszerének tekintetében megfelelő hatásköröket kell rájuk ruházni.

(39) A feladatok és a hatáskörök átruházása hasznos eszközként szolgálhat a felügyeleti hálózat működése során, hiszen csökkentheti a felügyeleti feladatok átfedéseit, előmozdíthatja az együttműködést, és ezáltal egyszerűsítheti a felügyeleti folyamatot és csökkentheti a pénzügyi intézmények terheit. E rendeletben ezért egyértelmű jogalapot kell biztosítani az ilyen átruházásra. Bár általános szabályként engedélyezni kell a hatáskörök átruházását, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy meghatározott feltételekhez köthessék azt, például az átruházási megállapodásokról való tájékoztatás és az arról szóló értesítés tekintetében. A feladatok átruházása azt jelenti, hogy a feladatokat a Hatóság vagy egy, a hatáskörrel rendelkező hatóságtól eltérő nemzeti felügyeleti hatóság végzi el, de a felügyeleti határozatok meghozatalának hatásköre az átruházó hatóságnál marad. A hatáskörök átruházásával a Hatóság vagy egy nemzeti felügyeleti hatóság, (a megbízott) a saját nevében jogosult dönteni egy bizonyos felügyeleti ügyben az átruházó hatóság helyett. Az átruházásnál arra kell törekedni, hogy a felügyeleti hatáskör ahhoz a felügyelethez kerüljön, amely az átruházás tárgyát tekintve a legalkalmasabb pozícióban van. A hatáskörök ismételt megosztásának több oka lehet, például a nagyobb méretből vagy hatókörből eredő méretgazdaságossági előnyök, a csoportfelügyeleti összhang, vagy a szakismeret optimális kihasználása a nemzeti felügyeleti hatóságok között. A megbízó hatóságnak és az egyéb hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a megbízott határozatait el kell elismerniük, ha az ilyen határozatok az átruházás hatályán belül vannak. A vonatkozó uniós jogszabályok tovább pontosíthatják a hatáskörök megállapodáson alapuló újraelosztásának szabályait. A Hatóságnak minden megfelelő eszközzel elő kell segítenie és nyomon kell követnie a nemzeti felügyeleti hatóságok közötti átruházási megállapodásokat.

A tervezett átruházási megállapodásokról ugyanakkor előzetes tájékoztatást kell kapnia, hogy véleményt nyilváníthasson azok célszerűségéről. Az ilyen megállapodásokat központilag kell közzétenni, hogy az összes érintett fél időben, átlátható módon és könnyen hozzájuk férjen. A Hatóságnak emellett feladata a hatáskör-átruházással és az átruházási megállapodásokkal kapcsolatos legjobb gyakorlatok azonosítása és terjesztése.

(40) A közös felügyeleti kultúra kialakítása céljából a Hatóságnak tevékenyen elő kell mozdítania a felügyeleti konvergenciát az Unióban.

1 HL L 84., 1997.3.26., 22. o.

(41) A partneri felülvizsgálatok hatékony és eredményes eszközei a pénzügyi felügyeletek hálózatán belüli egységesség előmozdításának. A Hatóságnak ezért módszertani keretet kell kidolgoznia ezen felülvizsgálatokra, és azokat rendszeresen kell elvégeznie. A felülvizsgálatoknak nem kizárólag a felügyeleti gyakorlatok konvergenciájára kell kiterjedniük, hanem arra is, hogy a felügyeletek képesek-e magas színvonalú felügyeleti eredmények elérésére, továbbá a hatáskörrel rendelkező felügyeletek függetlenségére. A partneri felülvizsgálatok eredményeit - a felülvizsgálat tárgyát képező hatáskörrel rendelkező hatóság hozzájárulásával - nyilvánosságra kell hozni. Azonosítani kell és nyilvánosságra kell hozni továbbá a legjobb gyakorlatokat is.

(42) A Hatóságnak tevékenyen elő kell segítenie a koordinált uniós felügyeleti válaszok kidolgozását, különösen a pénzügyi piacok rendes működésének és integritásának, és a pénzügyi rendszer stabilitásának Unióban történő biztosítása érdekében. A vészhelyzetekre szóló hatáskörén kívül ezért a Hatóságot az PFER keretében általános koordinációs feladatkörrel is fel kell ruházni. A Hatóságnak különösen ügyelnie kell a releváns információk hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti zökkenőmentes áramlására.

(43) A pénzügyi stabilitás megóvása érdekében már korai szakaszban azonosítani kell a mikroprudenciális szinten jelentkező tendenciákat, potenciális kockázatokat és sebezhető pontokat, figyelemmel a határokon átnyúló és szektorok közötti jelenségekre is. A Hatóságnak a hatáskörébe tartozó területeken figyelnie és értékelnie kell az ilyen jelenségeket, és szükség esetén rendszeresen - vagy adott esetben eseti alapon - tájékoztatnia kell az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a többi európai felügyeleti hatóságot és az ERKT-t. A Hatóságnak az ERKT-vel együttműködve uniós szinten kezdeményeznie kell és össze kell hangolnia a pénzügyi intézmények káros piaci fejleményekkel szembeni rugalmasságát értékelő stressztesztek is, valamint biztosítania kell, hogy e teszteket nemzeti szinten a lehető legkövetkezetesebb módszertannal végezzék. Feladatainak helyes végrehajtása érdekében a Hatóságnak közgazdasági elemzéseket kell készítenie a piacokról, valamint a lehetséges piaci fejlemények hatásáról.

(44) A pénzügyi szolgáltatások globalizációját és a nemzetközi standardok megnövekedett jelentőségét tekintve a Hatóságnak elő kell mozdítania az Unión kívüli felügyeletekkel folytatott párbeszédet és együttműködést. Fel kell hatalmazni a Hatóságot arra, hogy - a tagállamok és az uniós intézmények jelenlegi szerepének és adott hatásköreinek teljes körű tiszteletben tartása mellett - kapcsolatokat létesítsen és igazgatási megállapodásokat kössön harmadik országok felügyeleti hatóságaival és közigazgatásával valamint nemzetközi szervezetekkel. A Hatóság munkájában való részvételnek nyitva kell állnia azon országok számára, amelyek megállapodást kötöttek az Unióval, amelynek keretében elfogadták és alkalmazzák az uniós jogot, továbbá a Hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy együttműködjön az uniós jogszabályokkal egyenértékűnek elismert jogszabályokat alkalmazó harmadik országokkal.

(45) A Hatóságnak a hatáskörén belül eljárva, független tanácsadó szervként kell szolgálnia az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság számára. Az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok hatásköreinek sérelme nélkül, a Hatóságnak képesnek kell lennie véleményt alkotni a 2007/44/EK irányelvvel[1] módosított 2006/48/EK irányelv szerinti egyesülések és részesedésszerzések prudenciális értékeléséről azon esetekben, amikor az említett irányelv két vagy több tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti konzultációt ír elő.

1 Az Európai Parlament és a Tanács 2007/44/EK irányelve (2007. szeptember 5.) a 92/49/EGK tanácsi irányelvnek és a 2002/83/EK, a 2004/39/EK, a 2005/68/EK és a 2006/48/EK irányelvnek a pénzügyi szektorbeli részesedésszerzések és részesedésnövelések prudenciális értékelésének eljárási szabályai és az értékelés kritériumai tekintetében történő módosításáról (HL L 247., 2007.9.21., 1. o.).

(46) Kötelességei eredményes teljesítése érdekében a Hatóságot fel kell jogosítani a szükséges információk kikérésére. A pénzügyi intézmények beszámolási kötelezettségeinek megkettőzését elkerülendő, ezeket az információkat jellemzően annak a nemzeti felügyeleti hatóságnak kell megadnia, amely a legközelebb áll a pénzügyi piacokhoz és intézményekhez, és figyelembe kell vennie a már meglévő statisztikákat. Arra az esetre azonban, ha a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság nem adja meg vagy nem képes megadni kellő időben a kért információt, a Hatóságnak jogot kell biztosítani arra is, hogy utolsó lehetőségként közvetlenül a pénzügyi intézményeknek nyújthasson be kellő indokolással és magyarázattal ellátott információkérést. A tagállamok hatóságait kötelezni kell arra, hogy támogassák a Hatóságot az ilyen közvetlen megkeresések teljesítésében. Ezzel összefüggésben lényeges az egységes jelentéstételi formátumok kidolgozása. Az információgyűjtési intézkedések nem sérthetik az európai statisztikai rendszernek és a Központi Bankok Európai Rendszerének a statisztikákra vonatkozó jogi keretét. E rendelet ezért nem sértheti sem az európai statisztikákról szóló, 2009. március 11-i 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet [1], sem az Európai Központi Bank által végzett statisztikai adatgyűjtésről szóló, 1998. november 23-i 2533/98/EK tanácsi rendeletet [2] .

(47) Az ERKT működésének, továbbá figyelmeztetései és ajánlásai nyomon követésének kiteljesítéséhez elengedhetetlen a Hatóság és az ERKT közötti szoros együttműködés. A Hatóságnak és az ERKT-nak ezért minden releváns információt meg kell osztaniuk egymással. Egyedi vállalkozásokkal kapcsolatos információk azonban csak indokolt kérésre adhatók ki. Az ERKT által a Hatóságnak vagy egy nemzeti felügyeleti hatóságnak címzett figyelmeztetések vagy ajánlások kézhezvételét követően a Hatóságnak szükség szerint gondoskodnia kell a betartatásról.

(48) A szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardokról, iránymutatásokról és ajánlásokról a Hatóságnak adott esetben konzultálnia kell az érdekelt felekkel és ésszerű lehetőséget kell biztosítania számukra, hogy észrevételezzék a javasolt intézkedéseket. A szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardtervezetek, iránymutatások és ajánlások elfogadása előtt a Hatóságnak hatástanulmányt kell végeznie. A hatékonyság érdekében e célból egy banki érdekképviseleti csoportot kell alkalmazni, amely kiegyensúlyozott összetételben képviseli az uniós hitelintézeteket és befektetési intézményeket a pénzügyi intézmények és vállalkozások eltérő modelljeinek és méretének képviseletében, beleértve adott esetben az intézményi befektetőket és más pénzügyi intézményeket, amelyek maguk is pénzügyi szolgáltatások igénybe vevői, a kis- és középvállalkozásokat (kkv-k); a szakszervezeteket; a tudományos szakembereket; a fogyasztókat; és a banki szolgáltatások más lakossági felhasználóit. A banki érdekképviseleti csoportnak közvetítői szerepet kell betöltenie a pénzügyi szolgáltatások más, a Bizottság vagy uniós jogszabályok által létrehozott felhasználói csoportok felé.

(49) A banki érdekképviseleti csoport nem nyereségérdekeltségű szervezeteket képviselő tagjai vagy tudományos szakemberek számára megfelelő térítést kell nyújtani annak érdekében, hogy az olyan személyek is, akik nem részesülnek kellő díjazásban és nem a piaci szereplőket képviselik, teljes mértékben részt vehessenek a pénzügyi szabályozásról folytatott vitában.

1 HL L 87., 2009.3.31., 164. o.
2 HL L 318., 1998.11.27., 8. o.

(50) A válságkezelés során a tagállamok alapvető felelőssége, hogy biztosítsák a koordinált válságkezelést, válsághelyzetekben megőrizzék a pénzügyi stabilitást, különös tekintettel a nehézségekkel küzdő pénzügyi intézmények stabilizálására és megmentésére. A Hatóság határozata, amelyet olyan vész- vagy vitarendezési helyzetben hozott, amely valamely pénzügyi intézmény stabilitását fenyegeti, nem ütközhet a tagállamok költségvetési hatáskörével. Létre kell hozni egy mechanizmust, amelynek segítségével a tagállamok hivatkozhatnak erre a védzáradékra, végső esetben pedig az ügyet a Tanács elé terjeszthetik. Ezzel a védmechanizmussal azonban nem lehet visszaélni különösen a Hatóság által hozott olyan határozattal kapcsolatban, amelynek nincs jelentős, illetve lényeges költségvetési vonzata, így - bizonyos tevékenységek vagy termékek fogyasztóvédelmi célból történő átmeneti betiltásából eredő - bevételcsökkenés. A Tanács a védmechanizmus alapján történő döntéshozatal során az „egy tag egy szavazat” elvének megfelelően szavaz. A Tanácsot a tagállamok különös felelőssége miatt indokolt bevonni ezen ügy rendezésébe. Tekintettel a kérdés érzékenységére, célszerű szigorú titoktartási szabályokat bevezetni.

(51) A döntéshozatali folyamat során a Hatóságnak be kell tartania az uniós szabályokat, valamint a tisztességes eljárás és az átláthatóság általános elveit. A hatósági határozat címzettjeinek meghallgatáshoz való jogát teljeskörűen tiszteletben kell tartani. A Hatóság intézkedései az uniós jog szerves részét képezik.

(52) A Hatóság fő döntéshozatali szerveként egy felügyeleti tanácsot kell kijelölni, amely az egyes tagállamok releváns hatáskörrel rendelkező hatóságainak vezetőiből áll, és amelyben a Hatóság elnökének tölti be az elnöki tisztet. Megfigyelőként részt vehetnek benne a Bizottság, az ERKT, az Európai Központi Bank, az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj- Hatóság), valamint az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) képviselői. A felügyeleti tanács tagjai függetlenül és kizárólag az Unió érdekében járhatnak el.

(53) Általános szabályként a felügyeleti tanács egyszerű többséggel határoz úgy, hogy minden tagállamnak egy szavazata van. Mindazonáltal az általános jellegű aktusok esetében- ideértve a szabályozástechnikai és végrehajtástechnikai standardok, iránymutatások és ajánlások elfogadását - költségvetési ügyekben, valamint valamely tagállam arra irányuló kérései tekintetében, hogy a Hatóság vizsgálja felül bizonyos pénzügyi tevékenységek átmeneti tilalmára vagy korlátozására vonatkozó döntését, indokolt az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikkének (4) bekezdésében, valamint az átmeneti rendelkezésekről szóló, az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt (36.) jegyzőkönyvben meghatározott minősített többséggel történő szavazásra vonatkozó döntéshozatali szabályokat alkalmazni. A nemzeti felügyeleti hatóságok közötti nézeteltérések rendezésével kapcsolatos ügyekkel egy bizalmasan eljáró, objektív munkacsoportnak kell foglalkoznia, amelynek tagjai nem lehetnek azon hatáskörrel rendelkező hatóságok képviselői, akik között a nézeteltérés fennáll, továbbá semmilyen érdekük nem fűződhet a konfliktushoz, és nem állnak közvetlen kapcsolatban az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokkal. A munkacsoportnak kellően kiegyensúlyozott összetételűnek kell lennie. A munkacsoport által hozott határozatot a felügyeleti tanácsnak egyszerű többséggel, az „egy tag egy szavazat” elve szerint kell jóváhagynia. Az összevont felügyeletet ellátó hatóság határozataival kapcsolatban azonban a munkacsoport által javasolt határozatot az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikkének (4) bekezdésében, valamint az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkében meghatározott blokkoló kisebbséget képviselő tagok elutasíthatják.

(54) A Hatóság megbízatásának teljesítését és a ráruházott feladatok elvégzését az igazgatótanács biztosítja, amely a Hatóság elnökéből és a nemzeti felügyelő hatóságok, valamint a Bizottság képviselőiből áll. Az igazgatótanácsot fel kell ruházni minden szükséges hatáskörrel, többek között az éves és többéves munkaprogramok beterjesztésére, egyes költségvetési jogkörök gyakorlására, a Hatóság személyzetpolitikai tervének elfogadására, a dokumentumokhoz való hozzáférést szabályozó különös rendelkezések elfogadására, valamint az éves beszámoló beterjesztésére.

(55) A Hatóságot a felügyeleti tanács által az érdemei, alkalmassága, a pénzügyi intézményekkel és piacokkal kapcsolatos ismeretei, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás terén szerzett gyakorlata alapján, a felügyeleti tanács által szervezett és irányított, a Bizottság által támogatott nyílt pályázati eljárást követően kinevezett, feladatát teljes munkaidőben ellátó elnöknek kell képviselnie. A Bizottságnak a Hatóság első elnöke kinevezése céljából többek között meg kell határoznia a lehetséges jelöltek listáját. A későbbi kinevezések tekintetében az e rendelet értelmében elkészítendő jelentésben felül kell vizsgálni, hogy a Bizottság általi listakészítés eljárása megfelelő-e. Mielőtt a felügyeleti tanács által kiválasztott személy elfoglalná hivatalát, a felügyeleti tanács általi kiválasztást követő egy hónapon belül az Európai Parlament a kiválasztott személy meghallgatását követően kifogással élhet a kinevezéssel szemben.

(56) A Hatóság irányításával az ügyvezető igazgatót kell megbízni, akinek joga van részt venni a felügyeleti tanács és az igazgatótanács ülésein, de nem rendelkezik szavazati joggal.

(57) Az EFH-k tevékenységének szektorok közötti összhangja érdekében nekik a vegyes bizottságon keresztül szorosan koordinálniuk kell tevékenységüket, és adott esetben közös állásfoglalást kell hozniuk. A vegyes bizottságnak koordinálnia kell az EFH-k pénzügyi konglomerátumokkal és más szektorok közötti kérdésekkel kapcsolatos feladatait. Szükség esetén az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) hatáskörébe is tartozó intézkedéseket az érintett európai felügyeleti hatóságoknak párhuzamosan kell elfogadniuk. A vegyes bizottság elnöki tisztjét 12 hónapos időközönként az EFH-k elnökei felváltva látják el. A vegyes bizottság elnöke egyben az ERKT alelnöke. A vegyes bizottság az EFH-k által biztosított külön személyzettel rendelkezik, ami lehetővé teszi a nem hivatalos információcserét és közös felügyeleti kultúra kialakítását az EFH-k között.

(58) Biztosítani szükséges, hogy a Hatóság határozatai által érintett felek élhessenek a megfelelő jogorvoslatokkal. A felek jogainak hatékony védelme céljából és az eljárás gazdaságossága érdekében, ha az ügyben a Hatóság rendelkezik döntéshozatali hatáskörrel, a feleknek a fellebbviteli tanács előtt célszerű fellebbezési jogot biztosítani. A hatékonyság és az egységesség érdekében indokolt, hogy a fellebbviteli tanács az EFH-k közös szerve legyen, de azok igazgatási és szabályozási szervezetétől függetlenül működjön. A fellebbviteli tanács határozatainak felülvizsgálatát az Európai Unió Bíróságától lehet kérni.

(59) A Hatóság működési autonómiájának és függetlenségének biztosítása érdekében önálló költségvetést kell megállapítani számára, amelynek bevételei alapvetően a nemzeti felügyeleti hatóságoktól származó kötelező járulékokból és az Európai Uniós általános költségvetéséből erednek. A Hatóság uniós finanszírozásáról a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között létrejött, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 47. pontja értelmében a költségvetési hatóság állapodik meg [1]. Az uniós költségvetési eljárás alkalmazandó. Az elszámolások ellenőrzését a Számvevőszéknek kell végeznie. A teljes költségvetés a zárszámadás hatálya alá tartozik.

1 HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

(60) A Hatóságra az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [1] alkalmazandó. A Hatóságnak csatlakoznia kell az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága közötti, az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz [2] is.

(61) A nyílt és átlátható alkalmazási feltételek, valamint a személyzettel való egyenlő bánásmód érdekében a Hatóság személyzetére a tisztviselők személyzeti szabályzata, valamint az egyéb alkalmazottak alkalmazási feltételei [3] irányadók.

(62) Az üzleti titkok és más bizalmas információk védelme alapvető érdek. A Hatóság a rendelkezésére bocsátott és a hálózaton belül cserélt információk titkossága tekintetében szigorú és hatékony titoktartási szabályokat vezet be.

(63) Az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [4], és a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [5] teljes mértékben alkalmazandó a személyes adatok e rendelet alkalmazásában történő feldolgozására.

(64) A Hatóság átlátható működése érdekében a Hatóságra alkalmazni kell az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet [6].

(65) Lehetővé kell tenni, hogy harmadik országok is részt vehessenek a Hatóság munkájában, az Unió által megkötendő megfelelő megállapodásokkal összhangban.

(66) Mivel e rendelet célkitűzéseit, nevezetesen a belső piac működőképességének fokozását a prudenciális szabályozás és felügyelet magas, hatékony és egyenletes szintje révén, a betétesek és a befektetők védelmét, a pénzügyi piacok integritásának, hatékonyságának és szabályos működésének védelmét, a pénzügyi rendszer stabilitásának fenntartását és a nemzetközi felügyeleti koordináció erősítését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok a fellépés terjedelme miatt uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően e rendelet nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

(67) A Hatóságnak át kell vennie az európai bankfelügyelők bizottságának minden jelenlegi feladatát és hatáskörét. Ezért a Hatóság létrehozásának időpontjától kezdődően hatályon kívül kell helyezni a 2009/78/EK bizottsági határozatot, és megfelelően módosítani kell a pénzügyi szolgáltatások, a pénzügyi beszámolás és a könyvvizsgálat területének egyes tevékenységeit támogató közösségi program létrehozásáról szóló, 2009. szeptember 16-i 716/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozatot [7]. Tekintettel az európai bankfelügyelők bizottságának meglevő struktúráira és intézkedéseire, fontos az európai bankfelügyelők bizottsága és a Bizottság közti igen szoros együttműködés biztosítása a megfelelő átmeneti rendelkezések kidolgozása során, gondoskodva arról, hogy a lehető legrövidebb legyen azon időszak, amely alatt a Bizottság felelős a Hatóság igazgatási létrehozásáért és kezdeti adminisztratív működéséért.

---

1 HL L 136., 1999.5.31., 1. o.
2 HL L 136., 1999.5.31., 15. o.
3 HL L 56., 1968.3.4., 1. o.
4 HL L 281., 1995.11.23., 31. o.
5 HL L 8., 2001.1.12., 1. o.
6 HL L 145., 2001.5.31., 43. o.
7 HL L 253., 2009.9.25., 8. o.

(68) A Hatóság működésének megfelelő előkészítése és az európai bankfelügyelők bizottságáról való zökkenőmentes átállás biztosítása érdekében célszerű e rendelet alkalmazását határidőhöz kötni. A Hatóságot megfelelően finanszírozni kell. Legalább kezdetben 40%-ban uniós forrásokból, 60%-ban pedig tagállami hozzájárulásokból kell finanszírozni, amelyeket a szavazatoknak az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkének (3) bekezdésében meghatározott súlyozásával összhangban kell megtenni.

(69) Annak érdekében, hogy a Hatóság 2011. január 1-jén létrejöhessen, e rendeletnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon hatályba kell lépnie,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

LÉTREHOZÁS ÉS JOGÁLLÁS

1. cikk

Létrehozás és tevékenységi kör

(1) Ez a rendelet létrehozza az európai felügyeleti hatóságot (Európai Bankhatóság) (a továbbiakban: a Hatóság).

(2)[1] A Hatóság az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban és a 2002/87/EK irányelv, a 2008/48/EK irányelv[2], a 2009/110/EK irányelv, az 575/2013/EU rendelet[3], a 2013/36/EU irányelv[4], a 2014/49/EU irányelv[5], a 2014/92/EU irányelv[6], az (EU) 2015/2366 irányelv[7], valamint az (EU) 2023/1114[8] európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályán belül, valamint - amennyiben az említett jogi aktusok alkalmazandók a hitelintézetekre, a pénzügyi intézményekre és az azokat felügyelő illetékes hatóságokra - a 2002/65/EK irányelv vonatkozó részeinek hatályán belül, - ideértve az említett jogszabályokon alapuló valamennyi irányelvet, rendeletet és határozatot is -, továbbá a Hatóságra feladatokat ruházó bármely további kötelező erejű uniós jogi aktus hatályán belül jár el. A Hatóság az 1024/2013/EU tanácsi rendeletnek[9] is megfelelően jár el.

(3)[10] A Hatóság eljár a hitelintézetek, a pénzügyi konglomerátumok, a befektetési vállalkozások, a pénzforgalmi és az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységi területén olyan kérdésekkel kapcsolatban, amelyekre a (2) bekezdésben említett jogalkotási aktusok közvetlenül nem vonatkoznak, ideértve a vállalatirányítási, könyvvizsgálati és pénzügyi beszámolási kérdéseket, figyelembe véve a fenntartható üzleti modelleket, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási tényezők integrációját is, amennyiben ezen intézkedések az említett jogalkotási aktusok hatékony és következetes alkalmazásának biztosításához szükségesek.

(4) E rendelet rendelkezései nem sértik a Bizottság jogköreit, különösen az EUMSz. 258. cikke szerinti, az uniós jog betartásának biztosítására vonatkozó jogkört.

(5)[11] A Hatóság célja, hogy a pénzügyi rendszer rövid, közép- és hosszú távú stabilitásához és hatékonyságához való hozzájárulás révén védje a közérdeket az Unió gazdasága és az uniós polgárok és vállalkozások érdekében. A Hatóság saját hatáskörén belül hozzájárul a következőkhöz:

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 1. a) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1114 rendelete 144. cikk (HL L 150., 2023.6.9., 40. o.), az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1620 rendelete 103. cikk 1. a) (HL L 2024.6.19.). Utóbbi módosítást 2025. december 31-től kell alkalmazni.

2 Az Európai Parlament és a Tanács 2008/48/EK irányelve (2008. április 23.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).

3 Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre vonatkozó prudenciális követelményekr ől és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

4 Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

5 Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

6 Az Európai Parlament és a Tanács 2014/92/EU irányelve (2014. július 23.) a fizetési számlákhoz kapcsolódó díjak összehasonlíthatóságáról, a fizetésiszámla-váltásról és az alapszintű fizetési számla nyitásáról, illetve használatáról (HL L 257., 2014.8.28., 214. o.).

7 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

8 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1114 rendelete (2023. május 31.) a kriptoeszközök piacairól, valamint az 1093/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet, továbbá a 2013/36/EU és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL L 150, 2023.6.9., 40 o.).

9 A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

10 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 1. a) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

11 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 1. b)-c) (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.), az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 1. b) i.-iv. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Utóbbi módosítást 2020. január 1-től kell alkalmazni.

a) a belső piac működőképességének fokozása, különösen a szabályozás és felügyelet ésszerű, hatékony és egyenletes szintje révén;

b) a pénzügyi piacok integritásának, átláthatóságának, eredményességének és szabályos működésének biztosítása;

c) a nemzetközi felügyeleti koordináció megerősítése;

d) a szabályozási arbitrázs megelőzéséhez és az egyenlő versenyfeltételek előmozdítása;

e) [1] a hitelfelvétel és egyéb kockázatok megfelelő szabályozásának és felügyeletének biztosítása;

f) [2] az ügyfél- és fogyasztóvédelem fokozása;

g) [3] a belső piacon a felügyeleti konvergencia fokozása;

h) [4]

E célok érdekében a Hatóság hozzájárul az e cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok következetes, hatékony és eredményes alkalmazásának biztosításához, megerősíti a felügyeleti konvergenciát, és a 16a. cikkel összhangban véleményeket bocsát az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság rendelkezésére.

Az e rendelet által rá ruházott feladatok ellátása során a Hatóság kiemelt figyelmet fordít azon pénzügyi intézmények jelentette mindenfajta rendszerszintű kockázatra, amelyek összeomlása akadályozhatja a pénzügyi rendszer vagy a reálgazdaság működését.

A Hatóság feladatai elvégzése során függetlenül és objektíven, megkülönböztetésmentes és átlátható módon, az Unió egészének érdekeit szem előtt tartva jár el és adott esetben tiszteletben tartja az arányosság elvét. A Hatóság elszámoltatható és feddhetetlenül jár el, valamint biztosítja, hogy minden érdekelttel méltányosan bánjanak.

A Hatóság tevékenységeinek és intézkedéseinek, különösen az iránymutatásoknak, az ajánlásoknak, a véleményeknek, a kérdéseknek és válaszoknak, a szabályozási standardtervezeteknek, valamint a végrehajtási standardtervezeteknek a tartalma és a formája teljes mértékben tiszteletben tartja e rendelet és a (2) bekezdésben említett jogalkotási aktusok alkalmazandó rendelkezéseit. Amennyiben az említett rendelkezések alapján lehetséges és releváns, a Hatóság ilyen tevékenységei és intézkedései az arányosság elvével összhangban kellően figyelembe veszik a Hatóság tevékenységei és intézkedései által érintett pénzügyi intézmény, vállalkozás, más alany működésével vagy egy pénzügyi tevékenységgel együtt járó kockázatok jellegét, mértékét és összetettségét.

(6) [5] A Hatóság saját szerves részeként létrehoz egy bizottságot, amely tanácsot ad a Hatóságnak azzal kapcsolatban, hogy - az alkalmazandó szabályoknak teljeskörűen megfelelve - a tevékenységei és az intézkedései hogyan vegyék figyelembe az ágazatban jellemző sajátos különbségeket, amelyek a kockázatok jellegéből, mértékéből és összetettségéből, az üzleti modellekből és gyakorlatból, valamint a pénzügyi intézmények és piacok méretéből adódnak, amennyiben ezek a tényezők relevánsak az adott szabályok keretében.

2. cikk

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 1. b) i. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 1. b) i. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

3 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 1. b) i. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

4 Hatályon kívül helyezte: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1620 rendelete 103. cikk 1. b) (HL L 2024.6.19.). Hatálytalan: 2024. VI. 26-tól. 2025. december 31-től kell alkalmazni.

5 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 1. c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszere

(1)[1] A Hatóság részét képezi a Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerének (a továbbiakban: PFER). A PFER fő célja annak biztosítása, hogy a pénzügyi ágazatra alkalmazandó szabályokat a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében megfelelően végrehajtsák, valamint hogy biztosítsa a pénzügyi rendszer egészébe vetett bizalmat és a pénzügyi szolgáltatások ügyfeleinek és fogyasztóinak hatékony és megfelelő védelmét.

(2) Az PFER a következőket foglalja magában:

a) az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) - az 1092/2010/EU rendeletben és e rendeletben meghatározott feladatok ellátása céljából;

b) a Hatóság;

c) az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel[2] létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság);

d) az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel[3] létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiaci Hatóság);

e) az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága (a „vegyes bizottság”) - az e rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 54-57. cikkében meghatározott feladatok ellátása céljából;

f)[4] az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusokban meghatározott hatáskörrel rendelkező vagy felügyeleti hatóságok - beleértve az Európai Központi Bankot is a 1024/2013/EU rendelet -, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet értelmében rá ruházott feladatok tekintetében.

(3) A Hatóság a vegyes bizottságon keresztül rendszeresen és szorosan együttműködik az ERKT-vel, valamint az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíjhatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapírpiaci Hatóság), biztosítva a munka szektorok közötti összhangját, valamint közös álláspontok kialakítását a pénzügyi konglomerátumok felügyelete és egyéb szektorok közötti kérdések terén.

(4)[5] A PFER tagjai az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 4. cikkének (3) bekezdésében megfogalmazott lojális együttműködés elvének megfelelően bizalmon és kölcsönös tiszteleten alapuló együttműködést alakítanak ki, különösen a megfelelő és megbízható információk egymás közötti, valamint a Hatóságtól az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság felé történő megosztásának biztosítása terén.

(5)[6] Az PFER részét képező felügyeleti hatóságok kötelessége, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusoknak megfelelően ellássák az Unióban működő pénzügyi intézmények felügyeletét.

Az e rendeletben foglalt, felügyeletre történő hivatkozások - a nemzeti hatáskörök sérelme nélkül - magukban foglalják a hatáskörrel rendelkező hatóságok által az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok alapján végzendő összes releváns tevékenységet.

3. cikk[7]

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 2. a) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Lásd e Hivatalos Lap 48. oldalát.

3 Lásd e Hivatalos Lap 84. oldalát.

4 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 2. (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.). Hatályos: 2013. X. 30-tól.

5 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 2. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

6 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 2. c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). 2020. január 1-től kell alkalmazni.

7 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 3. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

A hatóságok elszámoltathatósága

(1) A 2. cikk (2) bekezdésének *a)-d)* pontjában említett hatóságok elszámolási kötelezettséggel tartoznak az Európai Parlament és a Tanács felé. Az Európai Központi Bank elszámolási kötelezettséggel tartozik az Európai Parlament és a Tanács felé az 1024/2013/EU rendelet által ráruházott felügyeleti feladatkörök gyakorlása tekintetében az említett rendeletnek megfelelően.

(2) Az EUMSZ 226. cikkével összhangban a Hatóság teljes mértékben együttműködik az Európai Parlamenttel az említett cikk szerint lefolytatott bármely vizsgálat során.

(3) A felügyeleti tanács éves jelentést fogad el a Hatóság tevékenységéről - ideértve az elnök feladatainak ellátását is -, és minden év június 15-ig továbbítja azt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. A jelentést közzé kell tenni.

(4) Az Európai Parlament kérésére az elnök részt vesz az Európai Parlament által a Hatóság teljesítményével kapcsolatban tartott meghallgatáson. Minden évben legalább egy meghallgatást kell tartani. Az elnök nyilatkozatot tesz az Európai Parlament előtt, és kérésre bármikor válaszol bármely, a képviselők által feltett kérdésre.

(5) Az elnök kérésre, a (4) bekezdésben említett nyilatkozat megtétele előtt legalább 15 nappal írásbeli jelentést nyújt be a Hatóság tevékenységeiről az Európai Parlamentnek.

(6) A jelentésnek a 11-18. cikkben, valamint a 20. és a 33. cikkben említett információkon kívül tartalmaznia kell az Európai Parlament által eseti alapon kért valamennyi releváns információt is.

(7) Az Európai Parlament vagy a Tanács által a Hatósághoz intézett bármely kérdésre a Hatóság az annak kézhezvételétől számított öt héten belül szóban vagy írásban válaszol.

(8) Az elnök kérésre zárt ajtók mögötti bizalmas, szóbeli megbeszéléseket tart az Európai Parlament illetékes bizottságának elnökével, alelnökeivel és koordinátoraival. Minden résztvevőnek tiszteletben kell tartania a szakmai titoktartás követelményeit.

(9) A nemzetközi fórumokon való részvételből eredő titoktartási kötelezettségeinek sérelme nélkül a Hatóság kérésre tájékoztatja az Európai Parlamentet arról, hogy hogyan járul hozzá az Unió érdekeinek egységes, közös, következetes és eredményes képviseletéhez az ilyen nemzetközi fórumokon.

4. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1.[1] „pénzügyi intézmény”: az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok bármelyike szerinti szabályozás és felügyelet hatálya alá tartozó bármely vállalkozás;

1a.[2]

2.[3] „hatáskörrel rendelkező hatóságok”:

i. az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 40. pontjában meghatározott illetékes hatóságok, ideértve az Európai Központi Bankot az 1024/2013/EU rendeletben ráruházott feladatokhoz kapcsolódó ügyek tekintetében;

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 4. a) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Hatályon kívül helyezte: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1620 rendelete 103. cikk 2. a) (HL L 2024.6.19.). Hatálytalan: 2024. VI. 26-tól. 2025. december 31-től kell alkalmazni.

3 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 4. c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

ii. a 2002/65/EK irányelv tekintetében azon hatóságok és szervek, amelyek hatáskörrel rendelkeznek annak biztosítására, hogy a pénzügyi intézmények megfeleljenek az említett irányelv követelményeinek;

iii. [1]

iv. a betétbiztosítási rendszerek tekintetében a 2014/49/EU irányelvnek megfelelően a betétbiztosítási rendszereket működtető szervek, vagy amennyiben a betétbiztosítási rendszert egy magántulajdonban álló vállalkozás működteti, az említett irányelvnek megfelelően az e rendszereket felügyelő hatóság és az említett irányelvben említett illetékes közigazgatási hatóságok;

v. a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv [2] és a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet [3] tekintetében a 2014/59/EU irányelv 3. cikkével összhangban kijelölt szanálási hatóságok, a 806/2014/EU rendelet által létrehozott Egységes Szanálási Testület, valamint a Tanács és a Bizottság olyan esetekben, amikor a 806/2014/EU rendelet 18. cikke szerinti intézkedéseket hajtanak végre, kivéve azokat az eseteket, amikor mérlegelési jogkörüket gyakorolják vagy szakpolitikai döntéseket hoznak;

vi. a 2014/17/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben [4], az (EU) 2015/751 európai parlamenti és tanácsi rendeletben [5], az (EU) 2015/2366 irányelvben, a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben [6], és a 260/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben [7] említett hatáskörrel rendelkező hatóságok;

vii. a 2008/48/EK irányelv 20. cikkében említett testületek és hatóságok.

5. cikk

Jogállás

(1) A Hatóság jogi személyiséggel rendelkező uniós szerv.

(2) A Hatóságot valamennyi tagállamban a nemzeti jog által a jogi személyeknek nyújtott legteljesebb jogképesség illeti meg. Jogosult különösen ingó és ingatlan vagyont szerezni, illetőleg azzal rendelkezni, valamint bírósági eljárásban félként részt venni.

(3) A Hatóságot az elnöke képviseli.

---

1 Hatályon kívül helyezte: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1620 rendelete 103. cikk 2. b) (HL L 2024.6.19.). Hatálytalan: 2024. VI. 26-tól. 2025. december 31-től kell alkalmazni.

2 Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

3 Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/ 2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

4 Az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve (2014. február 4.) a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 60., 2014.2.28., 34. o.).

5 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/751 rendelete (2015. április 29.) a kártyaalapú fizetési műveletek bankközi jutalékairól (HL L 123., 2015.5.19., 1. o.).

6 Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

7 Az Európai Parlament és a Tanács 260/2012/EU rendelete (2012. március 14.) az euroátutalások és -beszedések technikai és üzleti követelményeinek megállapításáról és a 924/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 94., 2012.3.30., 22. o.).

6. cikk

Összetétel

A Hatóságot a következők alkotják:
1. a felügyeleti tanács, amely ellátja a 43. cikkben meghatározott feladatokat;
2. az igazgatótanács, amely ellátja a 47. cikkben meghatározott feladatokat;
3. az elnök, aki ellátja a 48. cikkben meghatározott feladatokat;
4. az ügyvezető igazgató, aki ellátja az 53. cikkben meghatározott feladatokat;
5. a fellebbviteli tanács, amely ellátja a 60. cikkben meghatározott feladatokat.

7. cikk [1]

Székhely

A Hatóság székhelye Párizs, Franciaország.

A Hatóság székhelye nem érinti a Hatóság feladatainak és hatásköreinek végrehajtását, irányítási struktúrájának megszervezését, fő szervezeti egységeinek működését vagy tevékenységeinek fő finanszírozását, ugyanakkor adott esetben lehetővé teszi a Hatóság fő tevékenységeihez nem kapcsolódó adminisztratív támogató szolgáltatások és létesítménykezelési szolgáltatások uniós ügynökségekkel történő megosztását. A Bizottság legkésőbb 2019. március 30-ig, és azt követően 12 havonta jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy az európai felügyeleti hatóságok megfelelnek-e ezeknek a követelményeknek.

II. FEJEZET

A HATÓSÁG FELADATAI ÉS HATÁSKÖRE

8. cikk

A Hatóság feladatai és hatásköre

(1) A Hatóság ellátja a következő feladatokat:

a) [2] az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok alapján hozzájárul magas színvonalú közös szabályozási és felügyeleti standardok és gyakorlatok kialakításához, különösen szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezetek, iránymutatások, ajánlások és más intézkedések, többek között vélemények kidolgozása révén;

aa) [3] az uniós pénzügyi intézmények felügyeletére vonatkozó, naprakész uniós felügyeleti kézikönyv kidolgozása és naprakészen tartása, amelynek legjobb felügyeleti gyakorlatokat, valamint magas színvonalú módszertanokat és eljárásokat kell meghatároznia, és amely figyelembe veszi többek között az üzleti gyakorlatok és üzleti modellek változásait, valamint a pénzügyi intézmények és piacok méretét;

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1717 rendelete 1. cikk (HL L 291., 2018.11.16., 1. o.). Hatályos: 2018. XI. 16-tól. 2019. március 30-tól kell alkalmazni.

2 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 5. a) i. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

3 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 5. a) ii. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

ab)[1] az uniós pénzügyi intézmények szanálására vonatkozó, naprakész uniós szanálási kézikönyv kidolgozása és naprakészen tartása, amelynek a szanálás tekintetében legjobb gyakorlatokat és magas színvonalú módszertanokat és eljárásokat kell meghatároznia, figyelembe véve az Egységes Szanálási Testület munkáját, az üzleti gyakorlatok és modellek változásait, valamint a pénzügyi intézmények és piacok méretét;

b)[2] hozzájárul a kötelező erejű uniós jogi aktusok következetes alkalmazásához, különösen a közös felügyeleti kultúra elősegítése, az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok következetes, hatékony és eredményes alkalmazásának biztosítása, a szabályozási arbitrázs megakadályozása, a felügyeleti függetlenség elősegítése és nyomon követése, a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltérések esetén közvetítés és vitarendezés, a pénzügyi intézmények hatékony és következetes felügyeletének biztosítása, a felügyeleti kollégiumok koherens működésének biztosítása és többek között vészhelyzetekben való fellépés révén;

c)[3] előmozdítja a hatáskörrel rendelkező hatóságok között a feladatok és felelősségi körök átruházását;

d) szorosan együttműködik az ERKT-val, különösen azáltal, hogy ellátja a feladatai teljesítéséhez szükséges információkkal és biztosítja az ERKT figyelmeztetéseinek és ajánlásainak megfelelő betartását;

e)[4] megszervezi és lefolytatja a hatáskörrel rendelkező hatóságok partneri felülvizsgálatát, és - ezzel összefüggésben - a felügyeleti eredmények következetességének fokozása érdekében iránymutatásokat és ajánlásokat bocsát ki, valamint azonosítja a legjobb gyakorlatokat;

f)[5] a hatáskörébe tartozó területen nyomon követi és értékeli a piaci fejleményeket, beleértve adott esetben különösen a háztartásoknak és a kkv-knak nyújtott hitelek, valamint az innovatív pénzügyi szolgáltatások tendenciáival kapcsolatos fejleményeket, kellően figyelembe véve a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőkkel kapcsolatos fejleményeket;

g)[6] piacelemzést végez a Hatóság feladatainak végrehajtásával kapcsolatos információk megszerzése érdekében;

h)[7] elősegíti adott esetben a betétesek, a fogyasztók és a befektetők védelmét, különösen a határokon átnyúló helyzetekkel összefüggésben megmutatkozó hiányosságok tekintetében, és figyelembe véve a kapcsolódó kockázatokat;

i)[8] támogatja a felügyeleti kollégiumok következetes és koherens működését, a rendszerszintű kockázat nyomon követését, értékelését és mérését, a rendezési és szanálási tervek kidolgozását és koordinálását, magas szintű védelmet nyújtva az Unió egész területén a betétesek és a befektetők számára, továbbá hozzájárulva a fizetésképtelen pénzügyi intézmények szanálására irányuló mechanizmusok és a megfelelő finanszírozási eszközök iránti igény felmérésének kidolgozásához, annak érdekében, hogy a 21-26. cikkel összhangban erősítse a rendszerszintű kockázatokat magukban hordozó határokon átnyúló intézmények válságkezelésében részt vevő hatáskörrel rendelkező hatóságok együttműködését;

---

1 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 5. a) iii. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 5. a) iv. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

3 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 5. a) ii. (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.). Hatályos: 2013. X. 30-tól.

4 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 5. a) v. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

5 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 5. a) v. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

6 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 5. a) v. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

7 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 5. a) v. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

8 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 5. a) iii. (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.). Hatályos: 2013. X. 30-tól.

ia)[1] hozzájárul egy közös uniós pénzügyi adatstratégia kialakításához;

j) elvégez minden egyéb, az ebben a rendeletben vagy más jogalkotási aktusokban meghatározott feladatot;

k) honlapján közzéteszi és rendszeresen naprakésszé teszi a tevékenységi területére vonatkozó információkat - különösen a hatáskörébe tartozó területeken, a nyilvántartott pénzügyi intézmények vonatkozásában -, hogy könnyen hozzáférhető tájékoztatást biztosítson a nyilvánosságnak;

ka)[2] az 1. cikk (2) bekezdésében említett összes jogalkotási aktusra vonatkozóan közzétesz és rendszeresen naprakésszé tesz a honlapján minden szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardot, iránymutatást, ajánlást, valamint kérdést és választ, többek között a folyamatban lévő munkára vonatkozó aktuális áttekintéseket, továbbá a szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezetek elfogadásának tervezett ütemezését;

l)[3]

(1a)[4] A Hatóság az e rendelet szerinti feladatai ellátása során:

a) minden rendelkezésre álló hatáskörét felhasználja; valamint

b)[5] megfelelően szem előtt tartva a pénzügyi intézmények biztonságának és megbízhatóságának biztosítására irányuló célt, teljes mértékben figyelembe veszi a pénzügyi intézmények különböző fajtáinak, valamint üzleti modelljeinek és méretének sokféleségét; és

c)[6] figyelembe veszi a technológiai innovációt, az innovatív és fenntartható üzleti modelleket, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási tényezők integrációját.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott feladatok ellátása érdekében a Hatóság az e rendeletben meghatározott hatáskörökkel rendelkezik, különösen a következőkkel:

a) szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki a 10. cikkben említett különös esetekben;

b) végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki a 15. cikkben említett különös esetekben;

c) iránymutatásokat és ajánlásokat bocsát ki a 16. cikkben meghatározottak szerint;

ca)[7] ajánlásokat bocsát ki a 29a. cikkben meghatározottak szerint;

d) ajánlásokat bocsát ki meghatározott esetekben, a 17. cikk (3) bekezdésében említettek szerint;

da)[8] figyelmeztetéseket bocsát ki a 9. cikk (3) bekezdésével összhangban;

e) a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak címzett egyedi határozatokat hoz a 18. cikk (3) bekezdésében és a 19. cikk (3) bekezdésében említett meghatározott esetekben;

f) a közvetlenül alkalmazandó uniós jogot érintő ügyekben a pénzügyi intézményeknek címzett egyedi határozatokat hoz a 17. cikk (6) bekezdésében, a 18. cikk (4) bekezdésében és a 19. cikk (4) bekezdésében említett különös esetekben;

---

1 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 5. a) vi. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 5. a) vii. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

3 Hatályon kívül helyezte: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1620 rendelete 103. cikk 3. (HL L 2024.6.19.). Hatálytalan: 2024. VI. 26-tól. 2025. december 31-től kell alkalmazni.

4 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 5. b) (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.). Hatályos: 2013. X. 30-tól.

5 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 5. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

6 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 5. c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

7 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 5. d) i. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

8 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 5. d) ii. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

g)[1] az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak vagy a Bizottságnak szóló véleményeket bocsát ki a 16a. cikkben előírtaknak megfelelően;

ga)[2] válaszokat ad a kérdésekre a 16b. cikkben megállapítottak szerint;

gb)[3] intézkedéseket hoz a 9c. cikkel összhangban;

h) összegyűjti a pénzügyi intézményekre vonatkozó szükséges információkat a 35. cikkben előírtaknak megfelelően;

i) közös módszertant dolgoz ki a termékjellemzők és a forgalmazási folyamatok által az intézmények pénzügyi helyzetére és a fogyasztók védelmére gyakorolt hatások értékelésére;

j) központilag hozzáférhető adatbázist készít a nyilvántartott pénzügyi intézményekről a hatáskörébe tartozó területen, amennyiben az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok azt előírják.

(3)[4] Az (1) bekezdésben említett feladatok elvégzése és a (2) bekezdésben ráruházott hatáskörök gyakorlása során a Hatóság a jogalkotási keret alapján és annak határain belül jár el, és megfelelő figyelmet fordít - adott esetben - az arányosság, valamint a minőségi jogalkotás elvére, ideértve e rendelettel összhangban a költség-haszon elemzés eredményeit is.

A 10., a 15., a 16. és a 16a. cikkben említett nyilvános konzultációkat a lehető legszélesebb körben kell lefolytatni, inkluzív megközelítést és a válaszadásra észszerűen elegendő időt biztosítva minden érdekelt fél számára. A Hatóság közzéteszi az érdekelt felektől kapott válaszok összefoglalóját, valamint egy áttekintést arról, hogy a szabályozástechnikai és a végrehajtás-technikai standardok tervezetének elkészítésekor miként kerültek felhasználásra a konzultáció során gyűjtött információk és álláspontok.

9. cikk

A fogyasztóvédelemmel és a pénzügyi tevékenységekkel összefüggő feladatok

(1) A Hatóság vezető szerepet vállal abban, hogy támogassa a piacon az átláthatóságot, az egyszerűséget és a méltányosságot a fogyasztói pénzügyi termékek és szolgáltatások vonatkozásában a belső piac egész területén, többek között a következők révén:

a)[5] gyűjti és elemzi a fogyasztói trendeket, és jelentéseket készít azokról, például a lakossági pénzügyi szolgáltatások és termékek költségeinek és díjainak alakulásáról a tagállamokban;

aa)[6] mélyreható tematikus felülvizsgálatokat végez a piaci magatartásról, és közös értelmezést alakít ki a piaci gyakorlatokról a lehetséges problémák azonosítása és hatásuk elemzése érdekében;

ab)[7] lakossági kockázati mutatókat dolgoz ki a fogyasztói károk lehetséges okainak időben történő azonosítására;

b) áttekinti és koordinálja a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a pénzügyi műveltséggel és oktatással kapcsolatos kezdeményezéseit;

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 5. d) iii. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 5. d) iv. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

3 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 5. d) iv. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

4 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 5. e) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

5 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 6. a) i. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

6 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 6. a) ii. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

7 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 6. a) ii. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

c) képzési standardokat dolgoz ki a piaci szereplők számára; és

d) hozzájárul a nyilvánosságra hozatalra vonatkozó közös szabályok kialakításához;

e)[1] hozzájárul az egyenlő versenyfeltételekhez a belső piacon, ahol a fogyasztók és a pénzügyi szolgáltatások egyéb használói méltányos hozzáféréssel rendelkeznek a pénzügyi szolgáltatásokhoz és termékekhez;

f)[2] elősegíti a szabályozás és a felügyelet további fejlesztését, ami uniós szinten megkönnyítheti a mélyebb harmonizációt és integrációt;

g)[3] adott esetben összehangolja a hatáskörrel rendelkező hatóságok próbavásárlási tevékenységeit.

(2)[4] A Hatóság nyomon követi az új és a már fennálló pénzügyi tevékenységeket, és iránymutatásokat és ajánlásokat fogadhat el a piacok biztonságának és megbízhatóságának, valamint a szabályozási és felügyeleti gyakorlatok konvergenciájának és hatékonyságának elősegítése érdekében.

(3) A Hatóság figyelmeztetéseket adhat ki abban az esetben, ha valamely pénzügyi tevékenység súlyos kockázatot jelent az 1. cikk (5) bekezdésében meghatározott célokra nézve.

(4)[5] A Hatóság saját szerves részeként létrehoz egy az összes érintett, hatáskörrel rendelkező hatóságot és fogyasztóvédelmi hatóságot összefogó fogyasztóvédelmi és pénzügyi innovációs bizottságot annak érdekében, hogy fokozza a fogyasztóvédelmet, koordinált megközelítést alakítson ki az új vagy innovatív pénzügyi tevékenységek szabályozási és felügyeleti kezelése tekintetében, valamint tanáccsal szolgáljon a Hatóságnak, amelyet az az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elé terjeszt. A Hatóság szorosan együttműködik az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel[6] létrehozott Európai Adatvédelmi Testülettel, hogy elkerülje az átfedéseket, a következetlenségeket és a jogbizonytalanságot az adatvédelem területén. A Hatóság a nemzeti adatvédelmi hatóságokat is meghívhatja megfigyelőként a bizottságba.

(5)[7] Az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban megállapított esetekben és feltételek mellett, vagy amennyiben az vészhelyzet miatt szükségessé válik a 18. cikkel összhangban és az abban megállapított feltételek szerint, a Hatóság ideiglenesen betilthatja vagy korlátozhatja bizonyos olyan pénzügyi termékek, eszközök vagy tevékenységek forgalomba hozását, terjesztését vagy értékesítését, amelyek jelentős pénzügyi károkat okozhatnak az ügyfeleknek vagy fogyasztóknak, vagy amelyek veszélyeztethetik a pénzügyi piacok rendes működését és integritását vagy az Unión belüli pénzügyi rendszer egy részének vagy egészének stabilitását.

A Hatóság megfelelő időközönként, de legalább hathavonta felülvizsgálja az első albekezdésben említett határozatot. Legalább két egymást követő meghosszabbítás után és az ügyfelekre vagy a fogyasztókra gyakorolt hatás értékelése céljából végzett megfelelő elemzés alapján a Hatóság dönthet a betiltás éves meghosszabbításáról.

---

1 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 6. a) iii. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 6. a) iii. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

3 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 6. a) iii. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

4 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 6. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

5 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 6. c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

6 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

7 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 6. c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

Bármely tagállam kérheti, hogy a Hatóság vizsgálja felül határozatát. Ebben az esetben a Hatóság a 44. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eljárással összhangban határoz arról, hogy fenntartja-e az említett határozatot.

A Hatóság felmérheti annak szükségességét, hogy betiltsa vagy korlátozza a pénzügyi tevékenység vagy gyakorlat bizonyos típusait, és amennyiben az szükségesnek bizonyul, az ilyen betiltás vagy korlátozás elfogadásának elősegítése céljából tájékoztatja a Bizottságot és a hatáskörrel rendelkező hatóságokat.

9a. cikk [1]

9b. cikk [2]

9c. cikk [3]

Intézkedés mellőzéséről szóló levelek

(1) A Hatóság az e cikk (2) bekezdésében említett intézkedéseket csak azon kivételes körülmények között hozza meg, amikor úgy véli, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok vagy az azokon alapuló felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogalkotási aktusok bármelyikének alkalmazása jelentős problémákat vethet fel a következő okok egyike folytán:

a) a Hatóság úgy véli, hogy az ilyen jogi aktusban foglalt rendelkezések közvetlenül ellentétesek lehetnek egy másik releváns jogi aktussal;

b) ha a jogi aktus az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok egyike, az adott jogi aktust kiegészítő vagy pontosító felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusok hiánya jogos kételyeket vetne fel a jogalkotási aktusból eredő jogi következményekkel vagy annak megfelelő alkalmazásával kapcsolatban;

c) a 16. cikkben említett iránymutatások és ajánlások hiánya gyakorlati nehézségeket okozna az érintett jogalkotási aktus alkalmazásával kapcsolatban.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetekben a Hatóság részletes írásbeli beszámolót küld meg a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak és a Bizottságnak a szerinte fennálló problémákról.

Az (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjában említett esetekben a Hatóság véleményt nyújt be a Bizottsághoz bármely, általa megfelelőnek vélt, új jogalkotási javaslat vagy új felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusra irányuló javaslat formájában tett intézkedésről, valamint a Hatóság megítélése szerint a problémához kapcsolódó sürgősségről. A Hatóság véleményét nyilvánosságra hozza.

Az e cikk (1) bekezdésének *c)* pontjában említett esetben a Hatóság, amint lehet, értékeli a 16. cikk szerinti releváns iránymutatások vagy ajánlások elfogadásának szükségességét.

A Hatóság gyorsan jár el, különösen azzal a céllal, hogy amikor csak lehet, hozzájáruljon az (1) bekezdésben említett problémák megelőzéséhez.

---

1 Hatályon kívül helyezte: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1620 rendelete 103. cikk 4. (HL L 2024.6.19.). Hatálytalan: 2024. VI. 26-tól. 2025. december 31-től kell alkalmazni.

2 Hatályon kívül helyezte: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1620 rendelete 103. cikk 4. (HL L 2024.6.19.). Hatálytalan: 2024. VI. 26-tól. 2025. december 31-től kell alkalmazni.

3 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 7. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

(3) Ha az (1) bekezdésben említett esetekben szükséges, valamint a (2) bekezdésben említett lépéseket követően az új intézkedések elfogadásáig és alkalmazásáig a Hatóság véleményeket bocsát ki az (1) bekezdésben említett jogi aktusok konkrét rendelkezéseire vonatkozóan, hogy előmozdítsa a következetes, hatékony és eredményes felügyeleti és végrehajtási gyakorlatokat, valamint az uniós jog közös, egységes és következetes alkalmazását.

(4) Ha a Hatóság a - különösen a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól - kapott információk alapján úgy véli, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok vagy az azokon alapuló felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusok bármelyike jelentős kivételes problémákat vet fel a piaci bizalommal, a fogyasztó-, ügyfél- vagy befektetővédelemmel, a pénzügyi piacok vagy árupiacok rendes működésével és integritásával, vagy az Unión belüli pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének stabilitásával kapcsolatban, akkor a hatáskörrel rendelkező hatóságok és a Bizottság részére indokolatlan késedelem nélkül részletes írásbeli beszámolót küld meg a szerinte fennálló problémákról. A Hatóság véleményt nyújthat be a Bizottsághoz bármely általa megfelelőnek vélt, új jogalkotási javaslat vagy új felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusra irányuló javaslat formájában tett intézkedésről, valamint a probléma sürgősségéről. A Hatóság véleményét nyilvánosságra hozza.

10. cikk

Szabályozástechnikai standardok

(1)[1] Amennyiben az EUMSZ 290. cikkének megfelelő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén az Európai Parlament és a Tanács szabályozástechnikai standardok elfogadására hatalmazza fel a Bizottságot a következetes harmonizáció biztosítása érdekében az e rendelet 1. cikke (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban egyedileg meghatározott területeken, a Hatóság szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki. A Hatóság a szabályozástechnikai standardtervezeteit benyújtja a Bizottsághoz elfogadásra. A Hatóság ezzel egyidejűleg e szabályozástechnikai standardtervezeteket tájékoztatás céljából továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A szabályozástechnikai standardoknak technikai jellegűnek kell lenniük, nem járhatnak stratégiai vagy szakpolitikai döntéssel, tartalmukat pedig az alapul szolgáló uniós jogalkotási aktusok szabják meg.

A Bizottsághoz történő benyújtásukat megelőzően a Hatóság nyilvános konzultációt folytat a szabályozástechnikai standardtervezetekről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések nagymértékben aránytalanok a szóban forgó szabályozástechnikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különös sürgőssége miatt. A Hatóság ezenkívül a 37. cikkben említett banki érdekképviseleti csoport tanácsát is kikéri.

A Bizottság a szabályozástechnikai standardtervezet kézhezvételétől számított három hónapon belül határoz annak elfogadásáról. A Bizottság kellő időben tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot, ha az elfogadásra nem kerülhet sor a három hónapos időtartamon belül. Ha az Unió érdeke úgy kívánja, a Bizottság csak részben vagy módosításokkal is elfogadhatja a szabályozástechnikai standardtervezetet.

1 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 8. a) i.-iv. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). 2020. január 1-től kell alkalmazni.

Ha a Bizottság nem kíván elfogadni egy szabályozástechnikai standardtervezetet, vagy csak részben vagy módosításokkal kívánja azt elfogadni, akkor visszaküldi a Hatóságnak, és magyarázatot ad arra, hogy miért nem fogadja el, vagy megindokolja a módosításait. A Bizottság levelének másolatát megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Hatóság hat héten belül módosíthatja a szabályozástechnikai standardtervezetet a Bizottság által javasolt módosítások alapján, és hivatalos vélemény formájában ismét benyújthatja azt a Bizottságnak. A Hatóság hivatalos véleményének másolatát elküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.

Ha az említett hathetes időtartam leteltéig a Hatóság nem nyújtotta be a módosított szabályozástechnikai standardtervezetet, vagy olyan szabályozástechnikai standardtervezetet nyújtott be, amelyet nem a Bizottság által javasolt módosításoknak megfelelően módosított, a Bizottság elfogadhatja a szabályozástechnikai standardot az általa fontosnak ítélt módosításokkal, vagy elutasíthatja azt.

A Bizottság - az e cikkben meghatározottak szerint - nem változtathatja meg a Hatóság által készített szabályozástechnikai standardtervezet tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül.

(2)[1] Ha a Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott határidőn belül nem nyújtott be szabályozástechnikai standardtervezetet, a Bizottság új határidőn belül kérheti ilyen tervezet benyújtását. A Hatóság kellő időben tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot arról, hogy nem fogja betartani az új határidőt.

(3)[2] Kizárólag ha a Hatóság a (2) bekezdésnek megfelelően nem nyújtja be a tervezetet a Bizottságnak a határidőn belül, a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktussal a Hatóság által készített tervezet nélkül is elfogadhatja a szabályozástechnikai standardot.

A Bizottság nyilvános konzultációt folytat a szabályozástechnikai standardtervezetről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó szabályozástechnikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különös sürgőssége miatt. A Bizottság ezenkívül kikéri a 37. cikkben említett banki érdekképviseleti csoport tanácsát is.

A Bizottság haladéktalanul továbbítja a szabályozástechnikai standardtervezetet az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság a szabályozástechnikai standardtervezetét megküldi a Hatóságnak. A Hatóság hat héten belül módosíthatja a szabályozástechnikai standardtervezetet, és azt hivatalos vélemény formájában benyújthatja a Bizottságnak. A Hatóság hivatalos véleményének másolatát elküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.

Amennyiben a Hatóság a negyedik albekezdésben említett hathetes időtartam leteltével nem nyújtotta be a módosított szabályozástechnikai standardtervezetet, úgy a Bizottság elfogadhatja a szabályozástechnikai standardot.

Amennyiben a Hatóság a hathetes időszakon belül benyújtotta a módosított szabályozástechnikai standardtervezetet, úgy a Bizottság a Hatóság által javasolt módosítások alapján módosíthatja a szabályozástechnikai standardtervezetet, vagy az általa fontosnak ítélt módosításokkal elfogadhatja a szabályozástechnikai standardot. A Bizottság - az e cikkben meghatározottak szerint - nem változtathatja meg a Hatóság által készített szabályozástechnikai standardtervezet tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül.

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 8. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 8. c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). 2020. január 1-től kell alkalmazni.

(4)[1] A szabályozástechnikai standardok elfogadása rendeletek vagy határozatok formájában történik. Az ilyen rendeletek vagy határozatok címében szerepelnie kell a „szabályozástechnikai standard” kifejezésnek. E standardokat ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában,* és azok az abban megállapított időpontban hatályba lépnek.

11. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottságnak a 10. cikkben említett, szabályozástechnikai standardok elfogadására adott felhatalmazás 2010. december 16-át követő négyéves időtartamra szól. A Bizottság legkésőbb hat hónappal a négyéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács a 14. cikk szerint nem vonja vissza a felhatalmazást, akkor az a korábbinak megfelelő időtartamra automatikusan meghosszabbodik.

(2) Amint a Bizottság elfogad egy szabályozástechnikai standardot, erről egyidejűleg tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(3) A Bizottságnak a szabályozástechnikai standardok elfogadására való felhatalmazására a 12-14. cikkben megállapított feltételeket kell alkalmazni.

12. cikk

A felhatalmazás visszavonása

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 10. cikkben említett felhatalmazást.

(2) Annak az intézménynek, amely belső eljárást indított annak eldöntése érdekében, hogy vissza kívánja-e vonni a felhatalmazást, arra kell törekednie, hogy a végső határozat meghozatala előtt ésszerű időn belül tájékoztassa arról a másik intézményt és a Bizottságot, megjelölve az esetleges visszavonás tárgyát képező felhatalmazást.

(3) A visszavonásról szóló határozattal a határozatban megjelölt felhatalmazás megszűnik. A határozat haladéktalanul, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő szabályozástechnikai standardok érvényességét. A határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

13. cikk

A szabályozástechnikai standardokkal szembeni kifogások

(1)[2] Az Európai Parlament vagy a Tanács a Bizottság által elfogadott szabályozástechnikai standardról szóló értesítés időpontját követő három hónapon belül kifogást emelhet a szabályozástechnikai standarddal szemben. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 8. d) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve 48. cikk 1. (HL L 60., 2014.2.28., 34. o.), az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 9. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Utóbbi módosítást 2020. január 1-től kell alkalmazni.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett időtartam elteltével sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a szabályozástechnikai standarddal szemben, azt az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni, és az az abban megállapított időpontban hatályba lép.

A szabályozástechnikai standard az említett időtartam leteltét megelőzően kihirdethető az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az az említett időszak eltelte előtt hatályba léphet, amennyiben mind az Európai Parlament, mind a Tanács értesítette a Bizottságot arról, hogy nem kíván kifogást emelni.

(3) Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács az (1) bekezdésben említett határidőn belül kifogást emel valamely szabályozástechnikai standarddal szemben, akkor az nem lép hatályba. Az EUMSz. 296. cikkének megfelelően a kifogást emelő intézmény megindokolja a szabályozástechnikai standarddal szembeni kifogását.

14. cikk

A szabályozástechnikai standardtervezetek elutasítása vagy módosítása

(1) Abban az esetben, ha a Bizottság elutasítja vagy a 10. cikkel összhangban módosítja a szabályozástechnikai standardtervezetet, úgy a Bizottság erről az indokok megjelölése mellett értesíti a Hatóságot, az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács az (1) bekezdésben említett határidőn belül adott esetben egy hónapon belül meghívhatja a Parlament vagy a Tanács hatáskörrel rendelkező bizottsága eseti ülésére a hatáskörrel rendelkező biztost és a Hatóság elnökét az eltérő véleményeik ismertetése és kifejtése érdekében.

15. cikk

Végrehajtás-technikai standardok

(1)[1] Amennyiben az Európai Parlament és a Tanács végrehajtási hatásköröket ruház a Bizottságra, hogy az EUMSZ 291. cikke alapján végrehajtási jogi aktusok révén végrehajtás-technikai standardokat fogadjon el az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban egyedileg meghatározott területeken, a Hatóság végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki. A végrehajtás-technikai standardoknak technikai jellegűeknek kell lenniük, nem járhatnak stratégiai vagy szakpolitikai döntéssel, és az adott aktusok alkalmazási feltételeinek meghatározására kell kiterjedniük. A Hatóság a végrehajtás-technikai standardtervezeteket benyújtja a Bizottsághoz elfogadásra. A Hatóság ezzel egyidejűleg e technikai standardokat tájékoztatás céljából továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottsághoz történő benyújtás előtt a Hatóság nyilvános konzultációt folytat a végrehajtás-technikai standardtervezetekről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések nagymértékben aránytalanok a szóban forgó végrehajtás-technikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különös sürgőssége miatt. A Hatóság ezenkívül a 37. cikkben említett banki érdekképviseleti csoport tanácsát is kikéri.

A Bizottság a végrehajtás-technikai standardtervezet kézhezvételétől számított három hónapon belül határoz annak elfogadásáról. A Bizottság ezt az időtartamot egy hónappal meghosszabbíthatja. A Bizottság kellő időben tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot arról, ha az elfogadásra nem kerülhet sor a három hónapos időtartamon belül. Ha az Unió érdeke úgy kívánja, a Bizottság csak részben vagy módosításokkal is elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardtervezetet.

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 10. a) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

Ha a Bizottság nem kíván elfogadni egy végrehajtás-technikai standardtervezetet, vagy csak részben vagy módosításokkal kívánja azt elfogadni, akkor visszaküldi a Hatóságnak, és magyarázatot ad arra, hogy miért nem kívánja elfogadni, vagy megindokolja a módosításait. A Bizottság levelének másolatát megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Hatóság hat héten belül módosíthatja a végrehajtás-technikai standardtervezetet a Bizottság általjavasolt módosítások alapján, és hivatalos vélemény formájában ismét benyújthatja azt a Bizottságnak. A Hatóság hivatalos véleményének másolatát elküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.

Ha a negyedik albekezdésben említett hathetes időtartam leteltéig a Hatóság nem nyújtotta be a módosított végrehajtás-technikai standardtervezetet, vagy olyan végrehajtás-technikai standardtervezetet nyújtott be, amelyet nem a Bizottság által javasolt módosításoknak megfelelően módosított, a Bizottság elfogadhatja a végrehajtástechnikai standardot az általa relevánsnak ítélt módosításokkal, vagy elutasíthatja azt.

A Bizottság - az e cikkben meghatározottak szerint - nem változtathatja meg a Hatóság által készített végrehajtástechnikai standardtervezet tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül.

(2)[1] Ha a Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott határidőn belül nem nyújtott be végrehajtás-technikai standardtervezetet, a Bizottság új határidőn belül kérheti ilyen tervezet benyújtását. A Hatóság kellő időben tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot arról, hogy nem fogja betartani az új határidőt.

(3)[2] Kizárólag azokban az esetekben, ha a Hatóság a (2) bekezdés szerinti időtartamon belül nem nyújt be végrehajtás-technikai standardtervezetet a Bizottságnak, a Bizottság végrehajtási aktussal a Hatóság tervezete nélkül is elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardot.

A Bizottság nyilvános konzultációt folytat a végrehajtás-technikai standardtervezetről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó végrehajtástechnikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különös sürgőssége miatt. A Bizottság ezenkívül kikéri a 37. cikkben említett banki érdekképviseleti csoport tanácsát is.

A Bizottság haladéktalanul továbbítja a végrehajtás-technikai standardtervezetet az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság a végrehajtás-technikai standardtervezetet megküldi a Hatóságnak is. A Hatóság hat héten belül módosíthatja a végrehajtás-technikai standardtervezetet, és azt hivatalos vélemény formájában benyújthatja a Bizottságnak. A Hatóság hivatalos véleményének másolatát elküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.

Amennyiben a Hatóság a negyedik albekezdésben említett hathetes időtartam leteltével nem nyújtotta be a módosított végrehajtástechnikai standardtervezetet, úgy a Bizottság elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardot.

Amennyiben a Hatóság a hathetes időtartamon belül benyújtotta a módosított végrehajtás-technikai standardtervezetet, úgy a Bizottság a Hatóság által javasolt módosítások alapján módosíthatja azt, vagy az általa fontosnak ítélt módosításokkal elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardot.

A Bizottság - az e cikkben meghatározottak szerint - nem változtathatja meg a Hatóság által készített végrehajtás-technikai standardtervezetek tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül.

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 10. a) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 10. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). 2020. január 1-től kell alkalmazni.

(4)[1] A végrehajtás-technikai standardok elfogadása rendeletek vagy határozatok formájában történik. Az ilyen rendeletek vagy határozatok címében szerepelnie kell a „végrehajtás-technikai standard” kifejezésnek. E standardokat ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában,* és azok az abban megállapított időpontban hatályba lépnek.

16. cikk

Iránymutatások és ajánlások

(1)[2] A PFER keretében következetes, hatékony és eredményes felügyeleti gyakorlatok létrehozása, és az uniós jog közös, egységes és következetes alkalmazásának biztosítása céljából a Hatóság az összes hatáskörrel rendelkező hatóságnak vagy az összes pénzügyi intézménynek címzett iránymutatásokat bocsát ki, és egy vagy több hatáskörrel rendelkező hatóságnak vagy egy vagy több pénzügyi intézménynek szóló ajánlásokat bocsát ki.

Az iránymutatásoknak és ajánlásoknak összhangban kell lenniük az 1. cikk (2) bekezdésében vagy az ebben a cikkben említett jogalkotási aktusokban adott felhatalmazásokkal.

(2)[3] A Hatóság adott esetben nyilvános konzultációkat folytat az általa kibocsátandó iránymutatásokról és ajánlásokról, valamint elemzi az ilyen iránymutatások és ajánlások kibocsátásához kapcsolódó esetleges költségeket és hasznokat. Ezeknek a konzultációknak és elemzéseknek arányosaknak kell lenniük az iránymutatás vagy ajánlás alkalmazási körével, jellegével és hatásával. A Hatóság ezenkívül adott esetben kikéri a 37. cikkben említett banki érdekképviseleti csoport tanácsát. A Hatóság megindokolja, ha nem folytat nyilvános konzultációt, vagy ha nem kér tanácsot a banki érdekképviseleti csoporttól

(2a)[4] Az iránymutatások és ajánlások nem állhatnak pusztán abból, hogyjogalkotási aktusokra hivatkoznak, vagy azok egyes részeit idézik. A Hatóság az átfedések elkerülése érdekében új iránymutatás vagy ajánlás kiadása előtt először felülvizsgálja a már meglévő iránymutatásokat és ajánlásokat.

(3) A hatáskörrel rendelkező hatóságok és pénzügyi intézmények minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak és az ajánlásoknak.

Egy iránymutatás vagy ajánlás kiadását követő két hónapon belül az egyes hatáskörrel rendelkező hatóságok visszaigazolják, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánnak-e felelni az iránymutatásnak vagy ajánlásnak. Ha egy hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg vagy nem kíván megfelelni azoknak, úgy erről az indokok megjelölése mellett tájékoztatja a Hatóságot.

A Hatóság közzéteszi a tényt, amely szerint valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg vagy nem kíván megfelelni az iránymutatásnak vagy ajánlásnak. A Hatóság eseti alapon úgy határozhat, hogy közzéteszi a hatáskörrel rendelkező hatóság által közölt indokokat, hogy miért nem felel meg az iránymutatásnak vagy ajánlásnak. A hatáskörrel rendelkező hatóságot az ilyen közzétételről előzetesen értesíteni kell.

Amennyiben az adott iránymutatás vagy ajánlás megköveteli, a pénzügyi intézmények világos és részletes jelentést készítenek arról, hogy megfelelnek-e az iránymutatásnak vagy ajánlásnak.

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 10. c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 11. a) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

3 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 11. a) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

4 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 11. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

(4)[1] A Hatóság a 43. cikk (5) bekezdésében említett jelentésben tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot a kiadott iránymutatásokról és ajánlásokról.

16a. cikk[2]

Vélemények

(1)[3] A Hatóság az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság kérésére vagy saját kezdeményezésére véleményt terjeszthet az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság elé a hatáskörébe tartozó minden kérdésben.

A Hatóság a véleményeiben - adott esetben - foglalkozhat a hatályos jogalkotási aktusok működésével, többek között azzal, hogy helyénvaló-e megszüntetni az uniós jogban vagy a nemzeti jognak az uniós jogot átültető rendelkezéseiben foglalt, felesleges vagy elavult jelentéstételi és közzétételi követelményeket.

A Hatóság - abból a célból, hogy a második albekezdésben említettek szerint hatályos jogalkotási aktusokról véleményeket bocsásson ki - kifejezetten az említett kérdésről konzultálhat valamennyi releváns érdekelt féllel, és figyelembe veheti azok inputját. A Bizottság - az említett vélemények mérlegelését követően - adott esetben jogalkotási javaslatot nyújthat be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(2) Az (1) bekezdésben említett kérés nyilvános konzultációt vagy technikai elemzést is magában foglalhat.

(3) A 2013/36/EU irányelv 22. cikkében említett, és az azon cikk szerint két vagy több tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak konzultációját igénylő értékelések tekintetében a Hatóság valamely érintett hatáskörrel rendelkező hatóság megkeresésére véleményt bocsáthat ki és tehet közzé az ilyen értékelésekről. A véleményt haladéktalanul, de mindenképpen az említett cikk szerinti értékelési időszak vége előtt ki kell adni.

(4) A Hatóság az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság kérésére technikai tanácsokkal láthatja el az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott területeken.

16b. cikk[4]

Kérdések és válaszok

(1) E cikk (5) bekezdésének sérelme nélkül az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok rendelkezéseinek, az azokhoz kapcsolódó felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusok rendelkezéseinek, valamint az ezen jogalkotási aktusok alapján elfogadott iránymutatásoknak és ajánlásoknak a gyakorlati alkalmazásával vagy végrehajtásával kapcsolatban bármely természetes vagy jogi személy - többek között hatáskörrel rendelkező hatóságok és uniós intézmények és szervek - az Unió bármely hivatalos nyelvén kérdést intézhet a Hatósághoz.

Mielőtt kérdéssel fordulnának a Hatósághoz, a pénzügyi intézményeknek meg kell fontolniuk, hogy a kérdést először ne a saját, hatáskörrel rendelkező hatóságukhoz intézzék-e.

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 11. c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 12. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

3 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2025/2088 rendelete 2. cikk 1. (HL L 2025.10.21.).

4 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 12. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

Az elfogadható kérdésekre adott válaszok közzététele előtt a Hatóság az e bekezdésben említett természetes vagy jogi személy által feltett kérdések további pontosítását kérheti.

(2) A Hatóság által az (1) bekezdésben említett kérdésekre adott válaszok nem kötelező erejűek. A válaszokat legalább a benyújtott kérdés nyelvén elérhetővé kell tenni.

(3) A Hatóság a honlapján kialakít és működtet egy, az (1) bekezdés szerinti kérdések benyújtására, az összes beérkezett kérdés időben történő közzétételére és az összes elfogadható kérdésre adott válasz közzétételére szolgáló, webalapú eszközt, kivéve, ha az említett közzététel nem egyeztethető össze a kérdést benyújtó személyek jogos érdekével, vagy ha az kockázattal járna a pénzügyi rendszer stabilitására nézve. A Hatóság elutasíthatja azokat a kérdéseket, amelyeket nem kíván megválaszolni. A Hatóság a honlapján két hónapon át közzéteszi az elutasított kérdéseket.

(4) A felügyeleti tanács három szavazati joggal rendelkező tagja felkérheti a felügyeleti tanácsot, hogy a 44. cikk alapján határozzon arról, hogy a 16. cikk szerinti iránymutatásokban foglalkozzanak-e az e cikk (1) bekezdésében említett elfogadható kérdés tárgykörével, hogy tanácsot kérjenek-e a 37. cikkben említett érdekképviseleti csoporttól, hogy megfelelő időközönként felülvizsgálják-e a kérdéseket és válaszokat, hogy folytassanak-e nyilvános konzultációkat, illetve hogy elemezzék-e a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznot. Ezeknek a konzultációknak és elemzéseknek arányosaknak kell lenniük az érintett kérdések és válaszok tervezetének alkalmazási körével, jellegével és hatásával, illetve az ügy különös sürgősségével. A 37. cikkben említett érdekképviseleti csoport bevonása esetén titoktartási kötelezettség alkalmazandó.

(5) A Hatóság az uniós jog értelmezését megkövetelő kérdéseket továbbítja a Bizottságnak. A Hatóság közzétesz a Bizottság által adott minden választ.

17. cikk

Az uniós jog megsértése

(1) A Hatóság az e cikk (2), (3) és (6) bekezdésében meghatározott hatásköröknek megfelelően jár el, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság nem alkalmazza vagy az uniós joggal vélhetően ellentétes módon alkalmazza az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusokat, beleértve a 10-15. cikknek megfelelően megállapított szabályozástechnikai standardokat és a végrehajtás-technikai standardokat, különösen ha nem gondoskodik arról, hogy a pénzügyi intézmények teljesítsék az említett aktusokban meghatározott követelményeket.

(2)[1] A Hatóság egy vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság, az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság vagy a banki érdekképviseleti csoport megkeresésére, vagy saját kezdeményezésére - ideértve azt az esetet is, amikor az természetes vagy jogi személyektől származó kellően megalapozott információkon alapul - és azt követően, hogy tájékoztatta az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot, ismerteti, hogy hogyan kíván eljárni az ügyben, és adott esetben kivizsgálja az uniós jog feltételezett megsértését vagy alkalmazásának elmulasztását.

A 35. cikkben meghatározott hatáskörök sérelme nélkül a hatáskörrel rendelkező hatóság minden olyan információt haladéktalanul a Hatóság rendelkezésére bocsát, amelyet a Hatóság a vizsgálatához szükségesnek tart, ideértve az arra vonatkozó információt, hogy hogyan kell az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusokat az uniós joggal összhangban alkalmazni.

1 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve 48. cikk 2. (HL L 60., 2014.2.28., 34. o.), az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 13. a) i.-ii. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Utóbbi módosítást 2020. január 1-től kell alkalmazni.

A 35. cikkben megállapított hatáskörök sérelme nélkül a Hatóság - azt követően, hogy tájékoztatta az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot - kellő indokolással és magyarázattal ellátott információkérést intézhet közvetlenül más, hatáskörrel rendelkező hatóságokhoz, ha az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságtól való információkérés az uniós jog feltételezett megsértésének vagy alkalmazása elmulasztásának kivizsgálásához szükségesnek ítélt információk megszerzéséhez elégtelennek bizonyult vagy elégtelennek tekintendő.

Az ilyen megkeresés címzettje indokolatlan késedelem nélkül világos, pontos és teljes körű információkat bocsát a Hatóság rendelkezésére.

(2a)[1] Az e rendelet szerinti hatáskörök sérelme nélkül és a (3) bekezdésben meghatározott ajánlás kibocsátása előtt, a Hatóság - amennyiben azt az uniós jog megsértésének megszüntetésére megfelelőnek ítéli - megkeresi az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot annak érdekében, hogy megállapodásra jussanak a hatáskörrel rendelkező hatóság uniós jognak való megfeleléséhez szükséges intézkedésekről

(3) A Hatóság legkésőbb a vizsgálat megkezdésétől számított két hónapon belül ajánlást intézhet az érintett hatáskörrel rendelkező hatósághoz, amelyben meghatározza az uniós jognak való megfeleléshez szükséges intézkedéseket.

A hatáskörrel rendelkező hatóság az ajánlás kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül tájékoztatja a Hatóságot az uniós jognak való megfelelés érdekében hozott vagy hozandó intézkedéseiről.

(4) Ha a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg az uniós jognak a Hatóság ajánlásának kézhezvételétől számított egy hónapon belül, a Bizottság a Hatóságtól kapott tájékoztatást követően vagy saját kezdeményezésére hivatalos véleményt adhat ki, amelyben előírja a hatáskörrel rendelkező hatóság számára, hogy hozza meg az uniós jognak való megfeleléshez szükséges intézkedéseket. A Bizottságnak hivatalos véleményében figyelembe kell vennie a Hatóság ajánlásait.

A Bizottság ezt a hivatalos véleményt az ajánlás elfogadását követően legkésőbb három hónapon belül adja ki. A Bizottság ezt az időtartamot egy hónappal meghosszabbíthatja.

A Hatóság és a hatáskörrel rendelkező hatóságok minden szükséges információt a Bizottság rendelkezésére bocsátanak.

(5) A hatáskörrel rendelkező hatóság a (4) bekezdésben említett hivatalos vélemény kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül tájékoztatja a Bizottságot és a Hatóságot a bizottsági hivatalos véleményben foglaltaknak való megfelelés érdekében hozott vagy hozandó intézkedéseiről.

(6)[2] Az EUMSZ 258. cikke szerinti bizottsági hatáskörök sérelme nélkül, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg az e cikk (4) bekezdésében említett hivatalos véleménynek az abban meghatározott időtartamon belül, és ha az egyenlő piaci versenyfeltételek fenntartása vagy helyreállítása, illetve a pénzügyi rendszer szabályos működésének és integritásának biztosítása érdekében szükséges a megfelelés hiányának kellő időben történő orvoslása, a Hatóság - amennyiben az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok vonatkozó követelményei a pénzügyi intézményekre közvetlenül alkalmazandók - a pénzügyi intézménynek címzett egyedi határozatot hozhat, amelyben előírja az uniós jog szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges valamennyi intézkedés meghozatalát, beleértve bármely gyakorlat megszüntetését is.

A Hatóság határozatának összhangban kell lennie a Bizottság által a (4) bekezdés alapján kiadott hivatalos véleménnyel.

---

1 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 13. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1620 rendelete 103. cikk 5. (HL L 2024.6.19.). Hatályos: 2024. VI. 26-tól. 2025. december 31-től kell alkalmazni.

(7)[1] A (6) bekezdéssel összhangban elfogadott határozatok irányadók a hatáskörrel rendelkező hatóságok által ugyanabban a tárgyban hozott bármely korábbi határozattal szemben.

A (4) bekezdés szerinti hivatalos vélemény vagy a (6) bekezdés szerinti határozat tárgyát képező kérdésekkel kapcsolatos intézkedések meghozatalakor a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak meg kell felelniük a hivatalos véleménynek vagy - adott esetben - a határozatnak.

(8) A Hatóság a 43. cikk (5) bekezdésében említett jelentésben megnevezi, mely illetékes hatóságok és pénzügyi intézmények nem felelnek meg az e cikk (4) és (6) bekezdésében említett hivatalos véleményeknek vagy határozatoknak.

17a. cikk[2]

A bejelentő személyek védelme

(1) A Hatóság külön bejelentési csatornákat hoz létre a bejelentő természetes vagy jogi személyek által az uniós jog tényleges vagy lehetséges megsértésével, a joggal való visszaéléssel vagy alkalmazásának elmulasztásával kapcsolatban szolgáltatott információk fogadására és kezelésére.

(2) Az ezeken a csatornákon keresztül bejelentést tevő természetes vagy jogi személyeket az (EU) 2019/1937 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel[3] összhangban adott esetben védeni kell a megtorlással szemben.

(3) A Hatóság biztosítja, hogy minden információ névtelenül vagy titkosan és biztonságosan benyújtható legyen. Amennyiben a Hatóság úgy tekinti, hogy a benyújtott információ lényeges jogsértésre utaló bizonyítékokat vagy arra utaló megalapozott gyanút tartalmaz, a Hatóság visszajelzést ad a bejelentő személynek.

18. cikk

Fellépés vészhelyzetekben

(1)[4] Káros fejlemények esetén, amelyek komolyan veszélyeztethetik a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását, a Hatóság aktívan elősegíti, és ha szükséges, koordinálja az érintett hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságok által hozott intézkedéseket.

A Hatóságot - annak érdekében, hogy be tudja tölteni ezt a segítő és koordináló szerepet - minden vonatkozó fejleményről teljes körűen tájékoztatni kell, és megfigyelőként meg kell hívni az érintett hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságok minden ezzel kapcsolatos találkozójára.

(2) A Tanács - a Hatóság, a Bizottság vagy az ERKT kérése nyomán - a Bizottsággal, az ERKT-vel és adott esetben az EFH-kal konzultálva a Hatóságnak címzett határozatot fogadhat el, amelyben megállapítja e rendelet alkalmazásában a vészhelyzet fennállását. A Tanács kellő időközönként, de havonta legalább egyszer felülvizsgálja e határozatot. Amennyiben a határozat egy hónap elteltével nem kerül meghosszabbításra, automatikusan hatályát veszti. A Tanács bármikor bejelentheti a vészhelyzet megszűnését.

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 13. c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 14. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

3 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1937 irányelve (2019. október 23.) az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről (HL L 305., 2019.11.26., 17. o.).

4 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 7. a) (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.). Hatályos: 2013. X. 30-tól.

Amennyiben az ERKT vagy a Hatóság úgy ítéli meg, hogy vészhelyzet alakulhat ki, titkos ajánlást intéznek a Tanácshoz, amelyhez helyzetelemzést csatolnak. A Tanács ezt követően mérlegeli, hogy szükséges-e egy ülés összehívása. Az eljárás során kellő módon garantálni a titoktartást.

Amennyiben a Tanács vészhelyzet fennállását állapítja meg, arról megfelelő módon és késedelem nélkül tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Bizottságot.

(3)[1] Ha a Tanács e cikk (2) bekezdése alapján határozatot fogadott el, valamint kivételes körülmények esetén, amikor a hatáskörrel rendelkező hatóságok koordinált intézkedése szükséges a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását vagy az ügyfél- és fogyasztóvédelmet komolyan veszélyeztető káros fejlemények kezelése céljából, a Hatóság egyedi határozatokat hozhat, amelyben előírja a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokkal összhangban hozzák meg az ezen fejlemények kezeléséhez szükséges intézkedéseket, annak biztosításával, hogy a pénzügyi intézmények és a hatáskörrel rendelkező hatóságok teljesítik az említett jogalkotási aktusokban meghatározott követelményeket.

(4) Az EUMSz. 258. cikke szerinti bizottsági hatáskörök sérelme nélkül, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a Hatóság (3) bekezdésben említett határozatának az abban meghatározott időtartamon belül, és amennyiben az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott, ideértve az azon aktusokkal összhangban elfogadott szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardokat, vonatkozó előírások a pénzügyi intézményekre közvetlenül alkalmazandók, a Hatóság a pénzügyi intézménynek címzett egyedi határozatot hozhat, amelyben előírja az említett jogszabály szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalát, beleértve a tevékenység megszüntetését is. Mindez kizárólag olyan helyzetekre vonatkozik, amikor valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem alkalmazza az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokat, ideértve az azon aktusokkal összhangban elfogadott szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardokat, illetve azokat a szóban forgó aktusok nyilvánvaló megsértésével alkalmazza, és amennyiben a mielőbbi korrekció elengedhetetlen az Unión belül a pénzügyi piacok rendes működésének és épségének, illetve a pénzügyi rendszer egésze vagy egy része stabilitásának a helyreállításához.

(5) A (4) bekezdés alapján elfogadott határozatok irányadók a hatáskörrel rendelkező hatóságok által ugyanabban a tárgyban hozott bármely korábbi határozattal szemben.

A (3) vagy a (4) bekezdés szerinti határozat tárgyát képező kérdésekkel kapcsolatban a hatáskörrel rendelkező hatóságok által hozott intézkedéseknek összeegyeztethetőnek kell lenniük az említett határozatokkal.

19. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti, a határokon átnyúló eseteket érintő nézeteltérések rendezése

(1)[2] Az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott esetekben és a 17. cikkben meghatározott hatáskörök sérelme nélkül a Hatóság az e cikk (2)-(4) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban segítheti a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a megállapodás elérésében a következő körülmények valamelyikének fennállása esetén:

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 15. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 16. a) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

a) egy vagy több érintett, hatáskörrel rendelkező hatóság megkeresésére, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem ért egyet egy másik hatáskörrel rendelkező hatóság eljárásával vagy egy intézkedésének, javasolt intézkedésének tartalmával vagy eljárásának hiányával;

b) olyan esetekben, amikor az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok úgy rendelkeznek, hogy a Hatóság a saját kezdeményezésére segítséget nyújthat, amennyiben objektív okok alapján meghatározható a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltérés.

Azokban az esetekben, amelyekben az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok a hatáskörrel rendelkező hatóságok általi közös határozathozatalt írnak elő, és amikor a Hatóság az említett jogi aktusokkal összhangban, az e cikk (2)-(4) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően a saját kezdeményezésére segítheti az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat a megállapodás elérésében, nézeteltérés feltételezendő, ha az említett hatóságok nem hoztak közös határozatot az említett jogi aktusokban meghatározott határidőn belül

(1a)[1] Az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok a következő esetekben indokolatlan késedelem nélkül értesítik a Hatóságot arról, hogy nem került sor megállapodás elérésére:

a) ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban határidőt szabtak a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti megállapodás elérésére, és a következő események bármelyike bekövetkezik:

i. a határidő lejár; vagy

ii. legalább két érintett hatáskörrel rendelkező hatóság objektív okok alapján arra a következtetésre jut, hogy nézeteltérés áll fenn;

b) ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok nem szabtak határidőt a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti megállapodás elérésére, és a következő események bármelyike bekövetkezik:

i. legalább két érintett hatáskörrel rendelkező hatóság objektív okok alapján arra a következtetésre jut, hogy nézeteltérés áll fenn; vagy

ii. két hónap eltelt azóta, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság kézhez kapta egy másik, hatáskörrel rendelkező hatóság arra irányuló megkeresését, hogy tegyen intézkedést az említett jogi aktusoknak való megfelelés érdekében, és a megkeresett hatóság még nem hozott a megkeresést teljesítő határozatot.

(1b)[2] Az elnök megvizsgálja, hogy a Hatóságnak el kell-e járnia az (1) bekezdéssel összhangban. Ha a beavatkozásra a Hatóság saját kezdeményezésére kerül sor, a Hatóság tájékoztatja az érintett, hatáskörrel rendelkező hatóságokat a beavatkozással kapcsolatos határozatáról.

Ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok közös határozat meghozatalát írják elő, a Hatóságnak a 44. cikk (3a) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban történő határozathozataláig a közös határozathozatalban részt vevő, összes hatáskörrel rendelkező hatóság elhalasztja az egyéni határozathozatalt. Ha a Hatóság úgy határoz, hogy eljár, a közös határozathozatalban részt vevő összes, hatáskörrel rendelkező hatóság elhalasztja határozathozatalát az e cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott eljárás befejezéséig.

(2) A Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusokban meghatározott vonatkozó időtartamok és az ügy összetettségének és sürgősségének figyelembevételével megszabja a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti egyeztetés határidejét. Ebben a szakaszban a Hatóság közvetítői szerepet tölt be.

---

1 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 16. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 16. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

(3)[1] Ha a (2) bekezdésben említett egyeztető szakasz végéig az érintett, hatáskörrel rendelkező hatóságok nem jutottak megállapodásra, a Hatóság határozatot hozhat, amelyben felszólítja az említett hatóságokat egyedi intézkedések meghozatalára vagy valamely konkrét intézkedés mellőzésére az ügy rendezése és az uniós jognak való megfelelés biztosítása érdekében. A Hatóság határozata kötelező az érintett, hatáskörrel rendelkező hatóságokra. A Hatóság határozata megkövetelheti, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok vonják vissza vagy módosítsák az általuk meghozott határozatot, vagy éljenek a vonatkozó uniós jog által biztosított hatásköreikkel.

(3a)[2] A Hatóság tájékoztatja az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat a (2) és a (3) bekezdés szerinti eljárások befejezéséről és - adott esetben - a (3) bekezdés alapján hozott határozatáról.

(4)[3] Az EUMSZ 258. cikke szerinti bizottsági hatáskörök sérelme nélkül, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a Hatóság határozatának, és így nem biztosítja, hogy a pénzügyi intézmény teljesítse az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok értelmében rá közvetlenül alkalmazandó követelményeket, a Hatóság az említett pénzügyi intézménynek címzett egyedi határozatot hozhat, amelyben előírja az uniós jog szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges valamennyi intézkedés meghozatalát, beleértve bármely gyakorlat megszüntetését is

(5) A (4) bekezdés alapján elfogadott határozatok irányadók a hatáskörrel rendelkező hatóságok által ugyanabban a tárgyban hozott bármely korábbi határozattal szemben. A (3) vagy a (4) bekezdés szerinti határozat tárgyát képező tényekkel kapcsolatban a hatáskörrel rendelkező hatóságok által hozott intézkedéseknek összeegyeztethetőnek kell lenniük az említett határozatokkal.

(6) Az 50. cikk (2) bekezdésében említett jelentésben a Hatóság elnöke rögzíti a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltérés típusát és jellegét, a létrejött megállapodásokat és az ilyen nézeteltérések rendezése érdekében elfogadott határozatokat.

20. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok között nézeteltérések szektorok közötti rendezése

A vegyes bizottság a 19. és az 56. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően rendezi az e rendelet 4. cikkének 2. pontja, az 1094/2010/EU rendelet, illetve az 1095/2010/EU rendelet szerint eljáró hatáskörrel rendelkező hatóság között kialakult, szektorok közötti nézeteltéréseket.

20a. cikk[4]

A felügyeleti felülvizsgálati folyamatok konvergenciája

A Hatóság hatáskörén belül eljárva a 2013/36/EU irányelvvel összhangban támogatja a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési folyamat konvergenciáját, hogy szigorú felügyeleti standardok jöjjenek létre az Unión belül.

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 16. c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 16. d) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

3 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1620 rendelete 103. cikk 6. (HL L 2024.6.19.). Hatályos: 2024. VI. 26-tól. 2025. december 31-től kell alkalmazni.

4 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 9. (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.). Hatályos: 2013. X. 30-tól.

21. cikk

Felügyeleti kollégiumok

(1)[1] A Hatóság hatáskörein belül előmozdítja és nyomon követi az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokkal létrehozott felügyeleti kollégiumok hatékony eredményes és következetes működését, valamint elősegíti az uniós jog felügyeleti kollégiumok általi alkalmazásának következetességét és koherenciáját. A legjobb felügyeleti gyakorlatok közelítésének céljából a Hatóság előmozdítja a közös felügyeleti terveket és a közös vizsgálatokat, és a Hatóság személyzete a felügyeleti kollégiumok teljes jogú tagjaként részt vehet a felügyeleti kollégiumok tevékenységében, ideértve a két vagy több, hatáskörrel rendelkező hatóság által közösen végzett helyszíni vizsgálatokat is.

(2)[2] A Hatóság vezető szerepet tölt be a felügyeleti kollégiumok következetes működésének biztosítása érdekében az Unióban működő határokon átnyúló intézmények esetében, figyelembe véve a 23. cikkben említett pénzügyi intézmények jelentette rendszerkockázatot, és adott esetben kollégiumi ülést hív össze.

E bekezdés, valamint az e cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a Hatóságot a vonatkozó jogszabályok értelmében „hatáskörrel rendelkező hatóságnak” kell tekinteni.

A Hatóság:

a) a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal együttműködve összegyűjtheti és megoszthatja az összes vonatkozó információt annak érdekében, hogy megkönnyítse a kollégiumok munkáját, valamint központi rendszert hozhat létre és működtethet azzal a céllal, hogy ezek az információk elérhetők legyenek a kollégiumokban dolgozó hatáskörrel rendelkező hatóságok számára;

b)[3] a 32. cikkel összhangban kezdeményezheti és koordinálhatja a pénzügyi intézményeknek a káros piaci fejleményekkel - különösen a 23. cikkben említett, pénzügyi intézmények jelentette rendszerkockázattal - szembeni rugalmasságát értékelő, uniós szintű stressztesztek, valamint a rendszerkockázat stresszhelyzetben történő potenciális fokozódásának értékelésétannakbiztosítására, hogy e teszteket tagállamiszinten következetes módszertannal végezzék, továbbá adott esetben ajánlást intézhet a hatáskörrel rendelkező hatósághoz a stressztesztekben azonosított problémák kezelésére, ideértve a külön értékelések lefolytatására vonatkozó ajánlást is; az uniós szintű értékelések módszerei, gyakorlatai és eredményei összehasonlíthatóságának és megbízhatóságának biztosítása érdekében ajánlhatja a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára helyszíni vizsgálatok elvégzését, és maga is részt vehet ilyen helyszíni vizsgálatokban;

c) előmozdíthatja a hatékony és eredményes felügyeleti tevékenységeket, beleértve azon kockázatok értékelését, amelyeknek a pénzügyi intézmények ki vannak vagy ki lehetnek téve a felügyeleti felülvizsgálat folyamata értelmében vagy stresszhelyzetben;

d) az e rendeletben meghatározott feladatokkal és hatáskörökkel összhangban felügyelheti a hatáskörrel rendelkező hatóságok által végzett feladatokat; és

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 17. a) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 10. b) (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.).

3 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 17. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

e) az olyan esetekben, amikor úgy véli, hogy a határozat az uniós jog helytelen alkalmazását eredményezné vagy nem járulna hozzá a felügyeleti gyakorlatok közelítésének célkitűzéséhez, a kollégiumot további tanácskozásra kérheti fel. Előírhatja továbbá az összevont felügyeletet ellátó hatóság számára, hogy hívjon össze kollégiumi ülést, illetve hogy az ülés napirendjére vegyen fel további napirendi pontokat.

(3)[1] A Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban megállapított felhatalmazásokkal összhangban és a 10-15. cikkel összhangban szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki a felügyeleti kollégiumok operatív működésére vonatkozó rendelkezések alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében. A Hatóság a 16. cikkel összhangban elfogadott iránymutatásokat és ajánlásokat bocsáthat ki a felügyeleti működés és a felügyeleti kollégiumok által elfogadott legjobb gyakorlatok közelítésének előmozdítása érdekében.

(4) A jogi kötő erővel bíró közvetítői szerep révén a Hatóság a 19. cikkben megállapított eljárással összhangban rendezi a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltéréseket. A Hatóság a 19. cikkel összhangban az érintett intézményre közvetlenül alkalmazandó felügyeleti határozatot hozhat.

22. cikk

Rendszerkockázatra vonatkozó általános rendelkezések[2]

(1) A Hatóság kellő módon figyelembe veszi az 1092/2010/EU rendeletben meghatározott rendszerkockázatot. A Hatóság kezeli a pénzügyi szolgáltatások terén esetlegesen jelentkező olyan kockázatokat, amelyek:

a) oka a pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének jelentős meggyengülése; és

b) esetlegesen súlyos, negatív következményekkel járhatnak a belső piacra és a reálgazdaságra nézve.

A Hatóság adott esetben mérlegeli az ERKT és a Hatóság által kidolgozott rendszerkockázatok nyomon követését és értékelését, és reagál az 1092/2010/EU rendelet 17. cikkével összhangban tett figyelmeztetésekre és ajánlásokra.

(1a)[3] A Hatóság legalább évente dönt arról, hogy el kelle végezni a pénzügyi intézmények ellenállóképességének egész Unióra kiterjedő értékelését a 32. cikk szerint, és döntésének indokairól tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot. Amennyiben ilyen egész Unióra kiterjedő értékelés készül, és a Hatóság azt megfelelőnek ítéli, közzéteszi az egyes részt vevő pénzügyi intézményekre vonatkozó eredményeket.”;

(2)[4] A Hatóság - az ERKT-vel együttműködésben és a 23. cikkel összhangban - kidolgozza a rendszerkockázat azonosítására és mérésére szolgáló közös mennyiségi és minőségi mutatókat (kockázati jelzőrendszert).

A Hatóság ezenkívül egy olyan megfelelő stresszteszt-rendszert is kidolgoz, amely azonosítja az esetlegesen rendszerkockázatot jelentő intézményeket. Ezen intézmények felügyeletét meg kell erősíteni, és - adott esetben - a 25. cikkben említett rendezési és szanálási eljárásokat kell rájuk alkalmazni.

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 17. c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 A cím szövegét megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 18. a) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

3 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 11. (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.). Hatályos: 2013. X. 30-tól.

4 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 18. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). 2020. január 1-től kell alkalmazni.

(3) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok sérelme nélkül a Hatóság szükség szerint további útmutatásokat és ajánlásokat dolgozhat ki a pénzügyi intézmények számára, az általuk jelentett rendszerkockázatok figyelembevétele érdekében.

A Hatóság biztosítja, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban megállapított területekre irányuló szabályozás- és végrehajtás-technikai standardtervezetek kidolgozása során a pénzügyi intézmények jelentette rendszerkockázatot figyelembe vegyék.

(4)[1] A Hatóság - egy vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság, az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság megkeresésére vagy saját kezdeményezésére - vizsgálatot végezhet egy bizonyos típusú pénzügyi intézményre, egy terméktípusra vagy egy magatartástípusra vonatkozóan annak érdekében, hogy értékelje a pénzügyi rendszer stabilitására vagy az ügyfél- és fogyasztóvédelemre jelentett potenciális veszélyeket.

Az első albekezdés alapján elvégzett vizsgálatot követően a felügyeleti tanács ajánlásokat készíthet az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok számára a megfelelő intézkedések megtételére.

E célok érdekében a Hatóság gyakorolhatja az ezen rendelet által ráruházott hatásköröket, ideértve a 35. cikkben foglaltakat is.

(5) A vegyes bizottság biztosítja az e cikkel összhangban végzett tevékenységek átfogó és szektorok közötti koordinációt.

23. cikk

A rendszerkockázat azonosítása és mérése

(1)[2] A Hatóság - az ERKT-vel konzultálva - kidolgozza a rendszerkockázat azonosítására és mérésére szolgáló kritériumokat, továbbá egy olyan megfelelő stressztest-rendszert, amely kiterjed a pénzügyi intézmények jelentette vagy nekik okozott rendszerkockázat stresszhelyzetben történő potenciális fokozódásának értékelésére is, ideértve a környezettel kapcsolatos potenciális rendszerkockázatot is. Ezeket az esetlegesen rendszerkockázatot jelentő pénzügyi intézményeket megerősített felügyelet alá kell vonni, és - adott esetben - a 25. cikkben említett rendezési és szanálási eljárásokat kell rájuk alkalmazni.

(2) A Hatóság a pénzügyi intézmények által képviselt rendszerkockázat azonosítására és mérésére szolgáló kritériumok kidolgozása során teljeskörűen figyelembe veszi a vonatkozó nemzetközi megközelítéseket, köztük az Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB), a Nemzetközi Valutaalap (IMF) és a Nemzetközi Fizetések Bankja (BIS) által megállapítottakat.

24. cikk

A rendszerkockázatokra való állandó reagálási képesség

(1) A Hatóság biztosítja, hogy állandóan rendelkezzen olyan szakirányú kapacitással, amely képes hatékonyan reagálni a 22. és a 23. cikkben említett rendszerkockázatok megjelenése esetén, különösen a rendszerkockázatot jelentő intézmények tekintetében.

(2) A Hatóság ellátja az e rendelet és az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogszabályok által ráruházott feladatokat, továbbá hozzájárul az uniós válságkezelési és -rendezési rendszer összehangoltságának és egységességének a biztosításához.

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 18. c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 19. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

25. cikk

Rendezési és szanálási eljárások

(1)[1] A Hatóság hozzájárul és aktívan részt vesz a pénzügyi intézmények hatékony, koherens és naprakész helyreállítási és szanálási terveinek kidolgozásában és koordinálásában. Az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusokban foglaltak szerint adott esetben a Hatóság segítséget nyújt az elégtelenségek rendszerszintű hatásának legkisebbre szorítása érdekében a vészhelyzet esetén követendő eljárások és megelőző intézkedések kidolgozásában.

(1a)[2] A Hatóság az eredmények hatékonyságának és konzisztenciájának erősítése érdekében az információcseréről és a(z) 806/2014/EU rendeletben említett Testület és az egységes szanálási mechanizmusban részt nem vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságainak a határokon átnyúló tevékenységű csoportok szanálása terén végzett közös tevékenységeiről partneri felülvizsgálatokat szervezhet és végezhet. E célból a Hatóság az objektív értékelést és összehasonlítást lehetővé tevő módszereket dolgoz ki.

(2) A Hatóság a fizetésképtelen intézmények - és különösen a határokon átnyúló csoportok - szanálásának elősegítését célzó legjobb gyakorlatokat állapíthat meg a dominóhatás elkerülésével, gondoskodva arról, hogy megfelelő eszközök - többek között elegendő forrás - álljon rendelkezésre, és lehetővé téve az intézmény vagy a csoport rendezett módon, költséghatékonyan és kellő időben történő szanálását.

(3) A Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott szabályozás- és végrehajtás-technikai standardokat dolgozhat ki a 10-15. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően.

26. cikk

A betétbiztosítási rendszerek európai rendszere

(1) A Hatóság - az e rendeletben ráruházott hatáskörök alapján eljárva - hozzájárul a nemzeti betétbiztosítási rendszerek európai rendszerének megerősítéséhez a 94/19/EK irányelv megfelelő alkalmazásának a célból történő biztosítása érdekében, hogy a pénzügyi intézmények, köztük - a 94/19/EK irányelvben előírtaknak megfelelően - az Unión kívüli székhellyel rendelkező, de az Unióban letelepedett és betéteket gyűjtő pénzügyi intézmények járulékai megfelelő módon finanszírozzák a nemzeti betétbiztosítási rendszereket, továbbá hogy e betétbiztosítási rendszerek az Unió egészében harmonizált keretek között magas szintű védelmet nyújtanak valamennyi betétes részére, meghagyva a kölcsönös garanciarendszerek stabilitásmegőrző szerepét, feltéve, hogy azok megfelelnek az uniós jogszabályoknak.

(2) A betétbiztosítási rendszerekre a Hatóság iránymutatások és ajánlások elfogadására vonatkozó hatásköreiről szóló 16. cikk alkalmazandó.

(3) A Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében hivatkozott jogalkotási aktusokban meghatározott szabályozás- és végrehajtástechnikai standardokat dolgozhat ki a 10-15. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően.

(4) E rendelet 81. cikkében előírt felülvizsgálatának különösen a nemzeti betétbiztosítási rendszerek európai rendszerének konvergenciájára kell irányulnia.

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 12. (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.). Hatályos: 2013. X. 30-tól.

2 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete 95. cikk 2. (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.). Hatályos: 2014. VIII. 19-től. 2014. augusztus 19-től kezdődően alkalmazandó.

27. cikk

Európai bankszanálási és finanszírozási rendszer

(1) A Hatóság hozzájárul a fizetésképtelen pénzügyi intézmények - és főként az esetlegesen rendszerkockázatot jelentő intézmények - szanálására irányuló, a dominóhatás elkerülését célzó módszerek - beleértve adott esetben koordinált és robusztus finanszírozási mechanizmusok - kidolgozásához, amelyek lehetővé teszik ezen intézmények rendezett és a megfelelő időben történő leépítését.

(2) [1] A Hatóság elemzést készít a finanszírozási mechanizmusok egy olyan egységes, szilárd és hiteles rendszerének szükségességéről, amely koordinált válságkezelési intézkedéscsomaghoz kapcsolt megfelelő finanszírozási eszközökkel rendelkezik.

A Hatóság hozzájárul ahhoz a munkához, amely egyrészt az egyenlő versenyfeltételekkel kapcsolatos kérdésekkel, másrészt azoknak az adó- és járulékrendszereknek a kumulatív hatásaival foglalkozik, amelyek a méltányos tehermegosztás és a rendszerkockázatok korlátozását célzó ösztönzők biztosítása érdekében egy koherens és hiteles szanálási keret részeként a pénzügyi intézményekre esetleg kivetésre kerülnek.

28. cikk

Feladatok és hatáskörök átruházása

(1) Az e cikkben foglalt feltételek mellett a hatáskörrel rendelkező hatóságok a megbízott hozzájárulásával átruházhatnak feladatokat és hatásköröket a Hatóságra vagy más hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságokra. A tagállamok külön szabályokat határozhatnak meg a hatáskörök átruházására vonatkozóan, amelyeknek meg kell felelni, mielőtt a hatáskörrel rendelkező hatóságaik ilyen átruházási megállapodásokat kötnek, és az átruházás hatályát a határokon átnyúlóan tevékenykedő pénzügyi intézmények és csoportok hatékony felügyeletéhez szükséges szintre korlátozhatják.

(2) Az átruházható vagy együttesen gyakorolható feladatok és hatáskörök meghatározásával és a legjobb gyakorlatok terjesztésével a Hatóság ösztönzi és megkönnyíti a hatáskörrel rendelkező hatóságok között a feladatok és hatáskörök átruházását.

(3) A hatáskörök átruházásának az 1. cikk (2) bekezdésében jogi aktusokban meghatározott hatáskörök ismételt megosztását kell eredményeznie. Az átruházott hatáskörökkel kapcsolatos eljárásokra, végrehajtásra, igazgatási és bírósági felülvizsgálatra a megbízott hatóság joga az irányadó.

(4) A hatáskörrel rendelkező hatóságok tájékoztatják a Hatóságot a tervezett átruházási megállapodásokról. A megállapodásokat legkorábban a Hatóság tájékoztatását követően egy hónappal léptethetik hatályba.

A Hatóság a tájékoztatását követő egy hónapon belül véleményezheti a tervezett megállapodást.

Az összes érintett fél megfelelő tájékoztatása érdekében a Hatóság megfelelő módon közzéteszi a hatáskörrel rendelkező hatóságok által kötött átruházási megállapodásokat.

29. cikk

1 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 13. (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.), az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 20. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Utóbbi módosítást 2020. január 1-től kell alkalmazni.

Közös felügyeleti kultúra

(1) A Hatóság aktív szerepet tölt be a közös európai felügyeleti kultúra és a koordinált felügyeleti gyakorlatok kialakításában, valamint az egész Unióra kiterjedő egységes eljárások és következetes megközelítések biztosításában. A Hatóság legalább a következő tevékenységeket végzi:

a) véleményez a hatáskörrel rendelkező hatóságok felé;

aa)[1] uniós stratégiai felügyeleti prioritásokat hoz létre a 29a. cikkel összhangban;

ab)[2] koordinációs csoportokat hoz létre a 45b. cikkel összhangban a felügyeleti konvergencia előmozdítása és a legjobb gyakorlatok azonosítása érdekében;

b)[3] a vonatkozó uniós jogalkotási aktusokban előírt, alkalmazandó titoktartási és adatvédelmi rendelkezések teljes mértékű tiszteletben tartása mellett elősegíti a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti, valamennyi releváns kérdéssel - ideértve a kiberbiztonságot és a kibertámadásokat is - kapcsolatos hatékony, kétoldalú és többoldalú információcserét;

c) hozzájárul kiváló minőségű egységes felügyeleti standardok, köztük beszámolási standardok, továbbá nemzetközi számviteli standardok kidolgozásához az 1. cikk (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően;

d)[4] felülvizsgálja a Bizottság által elfogadott, releváns szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardok, valamint a Hatóság által kibocsátott iránymutatások és ajánlások alkalmazását, és adott esetben módosításokat javasol, többek között a következőkre irányuló módosításokat:

i. a felesleges vagy elavult jelentéstételi és közzétételi követelmények megszüntetése és a költségek minimalizálása, megőrizve ugyanakkor az adatok felhasználhatóságát és minőségét;

ii. arányos és következetes jelentéstételi és közzétételi követelmények biztosítása; és

iii. a jelentéstételi és közzétételi követelményekkel kapcsolatos szabályozási hiányosságok orvoslása;

e)[5] ágazati és szektorok közötti képzési programokat dolgoz ki - többek között a technológiai innovációra tekintettel is -, megkönnyíti a személyzeti csereprogramokat, és a hatáskörrel rendelkező hatóságokat ösztönzi a szakemberek kirendelési rendszerének és egyéb eszközöknek az intenzívebb használatára;

f)[6] nyomonkövetési rendszert vezet be a környezeti, a társadalmi és az irányítással kapcsolatos lényeges kockázatok értékelésére, figyelembe véve az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye keretében létrejött Párizsi Megállapodást.

(2)[7] A Hatóság adott esetben az egységes felügyeleti megközelítés és gyakorlat elősegítéséhez a konvergenciát szolgáló új gyakorlati eszközöket fejlesztheti ki.

---

1 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 21. a) i. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 21. a) i. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

3 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 21. a) ii. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

4 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2025/2088 rendelete 2. cikk 2. (HL L 2025.10.21.). Hatályos: 2025. XI. 10-től.

5 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 21. a) iii. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

6 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 21. a) iv. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

7 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 21. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

Egy közös felügyeleti kultúra kialakítása érdekében a Hatóság az uniós pénzügyi intézmények felügyeletére alkalmazandó naprakész uniós felügyeleti kézikönyvet dolgoz ki és tart naprakészen, amely kellően figyelembe veszi a kockázatok jellegét, mértékét és összetettségét, az üzleti gyakorlatokat, üzleti modelleket és a pénzügyi intézmények és piacok méretét. A Hatóság egy, a pénzügyi intézmények szanálására az Unióban alkalmazandó naprakész uniós szanálási kézikönyvet is kidolgoz és naprakészen tart, amely kellően figyelembe veszi a kockázatok jellegét, mértékét és összetettségét, az üzleti gyakorlatokat, üzleti modelleket, valamint a pénzügyi intézmények és piacok méretét. Az uniós felügyeleti kézikönyv és az uniós szanálási kézikönyv egyaránt meghatározza a legjobb gyakorlatokat és a magas színvonalú módszertanokat és eljárásokat.

A Hatóság adott esetben nyilvános konzultációkat folytat az (1) bekezdés *a)* pontjában említett véleményekről és az e bekezdésben említett eszközökről. A Hatóság ezenkívül adott esetben elemzi a kapcsolódó esetleges költségeket és hasznokat. Ezeknek a konzultációknak és elemzéseknek arányosaknak kell lenniük a vélemények vagy eszközök alkalmazási körével, jellegével és hatásával. A Hatóság ezenkívül adott esetben kikéri a 37. cikkben említett banki érdekképviseleti csoport tanácsát.

29a. cikk [1]

Uniós stratégiai felügyeleti prioritások

A Hatóság a felügyeleti tanácsban folytatott megbeszélést követően, valamint a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól kapott hozzájárulásokat, az uniós intézményekben folyó munkát, valamint az ERKT által közzétett elemzéseket, figyelmeztetéseket és ajánlásokat figyelembe véve legalább háromévente március 31-ig azonosít legfeljebb két, az Unió egészére nézve releváns prioritást, amelyek jövőbeli fejleményeket és tendenciákat tükröznek. Munkaprogramjaik elkészítésekor a hatáskörrel rendelkező hatóságok figyelembe veszik ezeket a prioritásokat, és erről megfelelően értesítik a Hatóságot. A Hatóság megvitatja a hatáskörrel rendelkező hatóságok által a következő évben lefolytatandó releváns tevékenységeket, és levonja a következtetéseket. A Hatóság megvitatja a lehetséges nyomon követést, amely az érintett területre vonatkozó iránymutatásokat, a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak címzett ajánlásokat és partneri felülvizsgálatokat foglalhat magában.

A Hatóság által azonosított, az Unió egészére nézve releváns prioritások nem akadályozzák meg a hatáskörrel rendelkező hatóságokat abban, hogy a legjobb gyakorlataikat alkalmazzák, további nemzeti prioritásaikkal és fejleményeikkel kapcsolatban intézkedjenek, továbbá figyelembe kell venni a nemzeti sajátosságokat.

30. cikk [2]

A hatáskörrel rendelkező hatóságok partneri felülvizsgálatai

1 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 22. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 23. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

(1) A Hatóság a felügyeleti eredmények konzisztenciájának és hatékonyságának erősítése érdekében a hatáskörrel rendelkező hatóságok néhány vagy összes tevékenységéről rendszeres időközönként partneri felülvizsgálatokat végez. E célból a Hatóság a felülvizsgált hatáskörrel rendelkező hatóságok objektív értékelését és összehasonlítását lehetővé tevő módszereket dolgoz ki. A partneri felülvizsgálatok tervezése és végzése során figyelembe kell venni a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal kapcsolatban meglévő információkat és korábban végzett értékeléseket, beleértve a Hatóságnak a 35. cikkel összhangban szolgáltatott bármely releváns információt és az érdekelt felektől származó bármely releváns információt is.

(2) E cikk alkalmazásában a Hatóság eseti partneri felülvizsgálati bizottságokat hoz létre, amelyek a Hatóság személyzetéből és a hatáskörrel rendelkező hatóságok tagjaiból állnak. A partneri felülvizsgálati bizottságokban a Hatóság személyzetének egy tagja elnököl. Az igazgatótanáccsal folytatott konzultáció után és egy nyilvános részvételi felhívást követően az elnök tesz javaslatot a partneri felülvizsgálati bizottság elnökére és tagjaira, amelyet a felügyeleti tanács hagy jóvá. A javaslatot jóváhagyottnak kell tekinteni, kivéve akkor, ha az elnök javaslatát követő 10 napon belül a felügyeleti tanács határozatot hoz az elutasításáról.

(3) A partneri felülvizsgálat többek között értékeli:

a) a hatáskörrel rendelkező hatóság erőforrásainak, függetlensége mértékének és irányítási hátterének megfelelőségét, különös tekintettel az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok hatékony alkalmazására és a piaci fejleményekre való reagálás képességére;

b) az uniós jog alkalmazásában és a felügyeleti gyakorlatban elért konvergencia hatékonyságát és mértékét, beleértve a 10-16. cikk alapján elfogadott szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardokat, iránymutatásokat és ajánlásokat, valamint azt, hogy a felügyeleti gyakorlat milyen mértékben teljesíti az uniós jogban meghatározott célkitűzéseket;

c) a hatáskörrel rendelkező hatóságok által kidolgozott legjobb gyakorlatok alkalmazását, amelyek elfogadásából más hatáskörrel rendelkező hatóságnak is előnye származna;

d) az uniós jog végrehajtása keretében elfogadott rendelkezések betartatásának hatékonyságát és e téren a konvergencia mértékét, beleértve az e rendelkezések be nem tartása esetén a felelős személyekkel szemben kiszabott közigazgatási szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket;

e) [1] az uniós jog alkalmazása vagy végrehajtása során elfogadott jelentéstételi és közzétételi követelmények hatékonyságát és konvergenciájának mértékét, figyelembe véve ugyanakkor a nemzeti pénzügyi jogi keretek sajátos jellemzőit.

(4) A Hatóság jelentést készít a partneri felülvizsgálat eredményeiről. E partneri felülvizsgálati jelentést a partneri felülvizsgálati bizottság dolgozza ki, és a felügyeleti tanács fogadja el a 44. cikk (3a) bekezdésével összhangban. Az említett jelentés megszövegezésekor a partneri felülvizsgálati bizottság konzultál az igazgatótanáccsal a többi partneri felülvizsgálati jelentéssel való összhang fenntartása, valamint az egyenlő versenyfeltételek biztosítása céljából. Az igazgatótanács különösen azt értékeli, hogy a módszertant ugyanolyan módon alkalmazták-e. A jelentés megindokolja és meghatározza a partneri felülvizsgálat eredményeként megfelelőeknek, arányosaknak és szükségeseknek tekintett nyomonkövetési intézkedéseket. E nyomonkövetési intézkedések a 16. cikk szerinti iránymutatások és ajánlások, valamint a 29. cikk (1) bekezdésének *a)* pontja szerinti vélemények formájában fogadhatók el.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek a kibocsátott iránymutatásoknak és ajánlásoknak.

---

1 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2025/2088 rendelete 2. cikk 3. (HL L 2025.10.21.). Hatályos: 2025. XI. 10-től.

A Hatóság a szabályozástechnikai standardtervezetek vagy végrehajtás-technikai standardtervezetek 10-15. cikk szerinti, illetve az iránymutatások vagy ajánlások 16. cikk szerinti kidolgozásakor figyelembe veszi a partneri felülvizsgálat eredményét, továbbá a Hatóság által feladatainak ellátása során szerzett minden más információt a legmagasabb színvonalú felügyeleti gyakorlatok konvergenciájának biztosítása érdekében.

(5) A Hatóság véleményt nyújt be a Bizottságnak, ha - a partneri felülvizsgálat eredményére vagy a Hatóság által feladatainak ellátása során szerzett más információkra tekintettel - úgy véli, hogy a pénzügyi intézményekre vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságokra alkalmazandó uniós szabályok további harmonizációja uniós szempontból szükséges.

(6) A partneri felülvizsgálati jelentés közzététele után két évvel a Hatóság nyomonkövetési jelentést készít. A nyomonkövetési jelentést a partneri felülvizsgálati bizottság dolgozza ki, és a felügyeleti tanács fogadja el a 44. cikk (3a) bekezdésével összhangban. Az említett jelentés megszövegezésekor a partneri felülvizsgálati bizottság konzultál az igazgatótanáccsal a többi nyomonkövetési jelentéssel való összhang fenntartása érdekében. A nyomonkövetési jelentésnek tartalmaznia kell többek között azon intézkedések megfelelőségének és hatékonyságának az értékelését, amelyeket a partneri felülvizsgálat tárgyát képező, hatáskörrel rendelkező hatóságok hoztak válaszul a partneri felülvizsgálati jelentés nyomonkövetési intézkedéseire.

(7) A partneri felülvizsgálati bizottság a partneri felülvizsgálat tárgyát képező, hatáskörrel rendelkező hatóságokkal folytatott konzultációt követően azonosítja a partneri felülvizsgálat indokolással ellátott fő megállapításait. A Hatóság közzéteszi a partneri felülvizsgálat indokolással ellátott fő megállapításait és a (6) bekezdésben említett nyomonkövetési jelentés indokolással ellátott fő megállapításait. Ha a Hatóság indokolással ellátott fő megállapításai eltérnek a partneri felülvizsgálati bizottság által azonosítottaktól, akkor a Hatóság titoktartás mellett továbbítja a partneri felülvizsgálati bizottság megállapításait az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak. Ha a partneri felülvizsgálat tárgyát képező, hatáskörrel rendelkező hatóság attól tart, hogy a Hatóság indokolással ellátott fő megállapításainak közzététele kockázatot jelentene a pénzügyi rendszer stabilitására nézve, lehetősége van arra, hogy a kérdést a felügyeleti tanács elé terjessze. A felügyeleti tanács dönthet úgy, hogy nem teszi közzé az említett kivonatokat.

(8) E cikk alkalmazásában az igazgatótanács javaslatot tesz egy, a következő két évre szóló partneri felülvizsgálati munkatervre, amelyben többek között figyelembe kell venni a múltbeli partneri felülvizsgálati eljárások tanulságait, valamint a 45b. cikkben említett koordinációs csoportok megbeszéléseit. A partneri felülvizsgálati munkaterv az éves és a többéves munkaprogram külön részét képezi. A partneri felülvizsgálati munkatervet nyilvánosságra kell hozni. Sürgős esetben vagy előre nem látható események bekövetkezése esetén a Hatóság további partneri felülvizsgálatok elvégzéséről dönthet.

31. cikk

Koordinációs feladatkör

(1)[1] A Hatóság a hatáskörrel rendelkező hatóságok között általános koordinációs szerepet tölt be, különösen olyan helyzetekben, amikor a kedvezőtlen fejlemények esetlegesen veszélyeztethetik a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását vagy a pénzügyi rendszer stabilitását az Unióban.

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 24. a) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

(2)[1] A Hatóság elősegíti egy koordinált uniós válasz kialakítását, többek között a következők révén:

a) a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti információcsere megkönnyítése;

b)[2] az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok rendelkezésére bocsátandó információk körének meghatározása és adott esetben megbízhatóságának ellenőrzése;

c) a 19. cikk sérelme nélkül, a hatáskörrel rendelkező hatóságok kérésére vagy saját kezdeményezésére nem kötelező jellegű közvetítés biztosítása;

d)[3] az ERKT, a Tanács és a Bizottság haladéktalan értesítése a potenciális vészhelyzetekről;

e)[4] megfelelő intézkedések meghozatala olyan fejlemények esetén, amelyek veszélyeztethetik a pénzügyi piacok működését, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok intézkedéseinek koordinálása érdekében;

ea)[5] megfelelő intézkedések meghozatala az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok által hozott intézkedések koordinálása érdekében, a technológiai innovációra támaszkodó szereplők vagy termékek piacra történő belépésének megkönnyítése céljából;

f)[6] az intézmények jogszabályból eredő jelentéstételi kötelezettségéből származó, a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól a 21. és a 35. cikkel összhangban kapott információk központi kezelése. A Hatóság megosztja az információkat a többi érintett hatáskörrel rendelkező hatósággal.

(3)[7] A technológiai innovációra vonatkozó közös európai megközelítés kialakításához való hozzájárulás érdekében a Hatóság - adott esetben a fogyasztóvédelmi és pénzügyi innovációs bizottság támogatásával - elősegíti a felügyeleti konvergenciát, megkönnyítve a technológiai innovációra támaszkodó szereplők vagy termékek piacra történő belépését, különösen az információk és a legjobb gyakorlatok cseréje révén. A Hatóság adott esetben iránymutatásokat vagy ajánlásokat fogadhat el a 16. cikkel összhangban.

31a. cikk[8]

Információcsere az alkalmasságról és a feddhetetlenségről

A Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokkal összhangban az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) együtt létrehoz egy rendszert a pénzügyi intézmények befolyásoló részesedéseinek tulajdonosai, igazgatói és kulcsfontosságú feladatot ellátó személyei alkalmasságának és feddhetetlenségének a hatáskörrel rendelkező hatóságok általi értékelése szempontjából releváns információk kicseréléséhez.

---

1 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 24. b) i. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 16. a) (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.). Hatályos: 2013. X. 30-tól.

3 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 16. b) (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.). Hatályos: 2013. X. 30-tól.

4 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 24. b) ii. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

5 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 24. b) iii. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

6 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 16. b) (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.). Hatályos: 2013. X. 30-tól.

7 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 24. c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

8 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 25. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

32. cikk

A piaci fejlemények, többek között a stressztesztek értékelése [1]

(1) [2] A Hatóság hatáskörén belül nyomon követi és értékeli a piaci fejleményeket, és szükség esetén értesíti az európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatóságot (Európai Értékpapírpiaci Hatóság), az ERKT-t, valamint az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot a lényeges mikroprudenciális tendenciákról, az esetleges kockázatokról és a gyenge pontokról. A Hatóság értékelésének elemzést is tartalmaznia kell azokról a piacokról, amelyeken a pénzügyi intézmények működnek, valamint egy értékelést a lehetséges piaci fejleményeknek az ezen intézményekre gyakorolt hatásáról.

(2) [3] A Hatóság az egész Unióra kiterjedő értékelést kezdeményez és koordinál, amelynek célja a pénzügyi intézmények káros piaci fejleményekkel szemben mutatott rugalmasságának felmérése. E célból kidolgozza a következőket: [4]

a) [5] közös módszertanok annak értékelésére, hogy a különböző gazdasági forgatókönyvek milyen hatást gyakorolnak a pénzügyi intézmény pénzügyi helyzetére, figyelembe véve többek között a káros környezeti fejleményekből eredő kockázatokat;

aa) [6] közös módszertanok az egész Unióra kiterjedő értékeléseknek alávetendő pénzügyi intézmények azonosítására;

b) egységes megközelítés a pénzügyi intézmények ellenállóképességére vonatkozó értékelések eredményeinek közzétételére;

c) [7] közös módszertanok az egyes termékek és forgalmazási folyamatok által a pénzügyi intézményre gyakorolt hatás értékelésére;

d) [8] közös módszertanok az eszközértékelésre, szükség szerint a stresszteszt céljára; valamint

e) [9] közös módszertanok annak értékelésére, hogy a környezeti kockázatok milyen hatást gyakorolnak a pénzügyi intézmények pénzügyi stabilitására.

(3) [10] Az ERKT 1092/2010/EU rendeletben meghatározott feladatainak sérelme nélkül, a Hatóság évente egyszer és szükség esetén gyakrabban értékelést nyújt be az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, a Bizottsághoz és az ERKT-hez a hatáskörébe tartozó tendenciákról, esetleges kockázatokról és gyenge pontokról az e rendelet 22. cikkének (2) bekezdésében említett kockázati jelzőrendszerrel együtt.

A Hatóság ezekben az értékelésekben meghatározza a fő kockázatok besorolását és a gyenge pontokat és - amennyiben szükséges - megelőző vagy korrekciós intézkedéseket javasol.

---

1 A cím szövegét megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 26. a) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 26. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

3 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 17. a) (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.). Hatályos: 2013. X. 30-tól.

4 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 26. c) i. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

5 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 26. c) ii. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

6 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 26. c) iii. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

7 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 26. c) iv. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

8 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 26. c) iv. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

9 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 26. c) v. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

10 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 26. d) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). 2020. január 1-től kell alkalmazni.

(3a)[1] A pénzügyi intézmények ellenállóképességének egész Unióra kiterjedő értékelésének e cikk szerinti lefolytatásához a Hatóság a 35. cikknek megfelelően és az abban rögzített feltételek szerint közvetlenül információkat kérhet e pénzügyi intézményektől. Előírhatja a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak célzott felülvizsgálatok elvégzését is. A módszerek, gyakorlatok és eredmények összehasonlíthatóságának és megbízhatóságának biztosítása érdekében a 21. cikknek megfelelően és az abban rögzített feltételek szerint előírhatja a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára helyszíni vizsgálatok elvégzését, és maga is részt vehet e helyszíni vizsgálatokon.

(3b)[2] A Hatóság kérheti a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól, hogy írják elő a pénzügyi intézmények számára, hogy a (3a) bekezdés szerint általuk szolgáltatandó információt vessék alá független ellenőrzésnek.

(4) A Hatóság biztosítja az szektorok közötti fejlemények, a kockázatok és gyenge pontok megfelelő kezelését azáltal, hogy a vegyes bizottságon keresztül szorosan együttműködik az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapír-piaci Hatóság).

33. cikk[3]

Nemzetközi kapcsolatok, ideértve az egyenértékűséget is

(1)[4] A tagállamok és az uniós intézmények hatásköreinek sérelme nélkül, a Hatóság kapcsolatokat alakíthat ki és igazgatási megállapodásokat köthet szabályozó, felügyeleti és adott esetben szanálási hatóságokkal, nemzetközi szervezetekkel és harmadik országok kormányzataival. Ezek a megállapodások nem teremtenek az Unióra és a tagállamokra nézve jogi kötelezettségeket, és nem akadályozzák meg a tagállamokat és hatáskörrel rendelkező hatóságaikat abban, hogy kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat kössenek az említett harmadik országokkal.

(2) A Hatóság a Bizottság tanácsadás iránti kifejezett kérésére, vagy ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok ezt írják elő, segítséget nyújt a Bizottságnak a harmadik országbeli szabályozási és felügyeleti rendszerek egyenértékűségével kapcsolatos határozatok előkészítésében.

(3) Külön figyelmet fordítva a pénzügyi stabilitásra, a piac integritására, a befektetők védelmére és a belső piac működésére gyakorolt hatásaikra, a Hatóság nyomon követi az azon harmadik országokbeli releváns szabályozási és felügyeleti, valamint adott esetben szanálási fejleményeket, végrehajtási gyakorlatokat és piaci fejleményeket - annyiban, amennyiben ezek a kockázatalapú egyenértékűségi értékelések szempontjából relevánsak -, amelyek tekintetében a Bizottság egyenértékűségi határozatokat fogadott el az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok alapján.

A Hatóság ezenfelül ellenőrzi, hogy továbbra is teljesülnek-e azok a kritériumok, amelyek alapján az említett egyenértékűségi határozatokat meghozták, illetve az azokban meghatározott feltételek.

---

1 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 17. b) (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.). Hatályos: 2013. X. 30-tól.

2 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 26. e) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

3 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 27. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

4 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1620 rendelete 103. cikk 7. (HL L 2024.6.19.). 2025. december 31-től kell alkalmazni.

A Hatóság felveheti a kapcsolatot harmadik országok érintett hatóságaival. A Hatóság bizalmas jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint az európai felügyeleti hatóságnak (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatóságnak (Európai Értékpapírpiaci Hatóság), amelyben összefoglalja az összes egyenértékű harmadik ország tekintetében végzett nyomon követésének megállapításait. E jelentés különös figyelmet fordít a pénzügyi stabilitásra, a piac integritására, a befektetők védelmére vagy a belső piac működésére gyakorolt hatásokra.

Ha a Hatóság az e bekezdésben említett harmadik országokban a szabályozási, felügyeleti, vagy adott esetben szanálási, illetve végrehajtási gyakorlatokkal kapcsolatos olyan releváns fejleményeket azonosít, amelyek hatással lehetnek az Unió vagy egy vagy több tagállam pénzügyi stabilitására, a piac integritására, a befektetők védelmére, vagy a belső piac működésére, erről bizalmasan és indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot.

(4) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott különleges követelmények sérelme nélkül és az e cikk (1) bekezdésének második mondatában foglalt feltételek mellett a Hatóság - amennyiben lehetséges - együttműködik azon harmadik országok érintett hatáskörrel rendelkező hatóságaival, és adott esetben szanálási hatóságaival is, amelyek szabályozási és felügyeleti rendszereit egyenértékűnek ismerték el. Elvben ezen együttműködésnek az említett harmadik országok érintett hatóságaival kötött igazgatási megállapodásokon kell alapulnia. A Hatóság a következőkre vonatkozó rendelkezéseket foglal az ilyen igazgatási megállapodásokba azok megtárgyalásakor:

a) azon mechanizmusok, amelyek lehetővé teszik a Hatóság számára, hogy megszerezze a vonatkozó információkat, ideértve a szabályozási rendszerre, a felügyeleti megközelítésre, a releváns piaci fejleményekre és bármely olyan változásra vonatkozó információkat is, amelyek hatással lehetnek az egyenértékűségi határozatra;

b) a felügyeleti tevékenységek - ideértve szükség esetén a helyszíni vizsgálatokat is - koordinációjával kapcsolatos eljárások, az ilyen egyenértékűségi határozatok betartatásához szükséges mértékben.

A Hatóság tájékoztatja a Bizottságot, ha egy harmadik ország hatáskörrel rendelkező hatósága megtagadja ilyen igazgatási megállapodás megkötését vagy a hatékony együttműködést.

(5) A Hatóság igazgatásimegállapodás-mintákat dolgozhat ki következetes, hatékony és eredményes uniós felügyeleti gyakorlatok létrehozása és a nemzetközi felügyeleti koordináció megerősítése céljából. A hatáskörrel rendelkező hatóságok minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy kövessék az ilyen megállapodásmintákat.

A Hatóság a 43. cikk (5) bekezdésében említett jelentésbe belefoglalja a felügyeleti hatóságokkal, nemzetközi szervezetekkel vagy harmadik országok kormányzataival kötött igazgatási megállapodásokra, a Hatóság által az egyenértékűségi határozatok előkészítésében a Bizottságnak nyújtott segítségre és a Hatóság által az e cikk (3) bekezdésével összhangban folytatott nyomon követésre vonatkozó információkat.

(6) A Hatóság az e rendelet és az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok szerinti hatáskörein belül hozzájárul az Unió érdekeinek egységes, közös, következetes és eredményes képviseletéhez a nemzetközi fórumokon.

34. cikk [1]

35. cikk

1 Hatályon kívül helyezte: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 28. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatálytalan: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

Információgyűjtés

(1)[1] A Hatóság kérelmére a hatáskörrel rendelkező hatóságok a Hatóság rendelkezésére bocsátják az e rendelet által ráruházott feladatok elvégzéséhez szükséges, meghatározott formátumban feltüntetett összes információt, feltéve, hogy jogszerűen hozzáférnek a szóban forgó információkhoz. A tájékoztatásnak pontosnak, koherensnek, teljes körűnek és időszerűnek kell lennie.

(2)[2] A Hatóság kérheti, hogy az információt rendszeres időközönként és a megadott formátumban vagy a Hatóság által jóváhagyott összehasonlítható sablonokban bocsássák rendelkezésére. E kérelmeket lehetőség szerint egységes jelentéstételi formátumban kell eljuttatni.

(3)[3] A hatáskörrel rendelkező hatóság kellően indokolt kérelmére a Hatóság az ágazati jogszabályokban és e rendelet 70. cikkében megállapított szakmai titoktartási szabályokkal összhangban átad minden olyan információt, amelyre a hatáskörrel rendelkező hatóságnak feladatai elvégzéséhez szüksége van.

(4)[4] A Hatóság - mielőtt e cikkel összhangban adatokat kérne, valamint a párhuzamos jelentéstételi követelmények elkerülésének biztosítása érdekében - figyelembe veszi a 35a. cikk (12) bekezdésében meghatározott többi (egyéb, más) hatóság által gyűjtött információkat, továbbá az európai statisztikai rendszer és a Központi Bankok Európai Rendszere által előállított és közzétett bármely meglévő releváns statisztikát.

(5) Ha az információ nem áll rendelkezésre vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságok nem bocsátották kellő időben rendelkezésre, a Hatóság kellő indokolással és magyarázattal ellátott kérést intézhet az érintett tagállam egyéb felügyeleti hatóságaihoz, a pénzügyekre hatáskörrel rendelkező minisztériumához - amennyiben az rendelkezik prudenciális információkkal -, nemzeti központi bankjához vagy statisztikai hivatalához.

(6)[5] Ha nem érhető el teljes körű vagy pontos információ vagy az (1)-(5) bekezdések alapján nem bocsátották kellő időben rendelkezésre, a Hatóság kellő indokolással és magyarázattal tájékoztatást kérhet közvetlenül:

a) az érintett pénzügyi intézményektől,

b) holdingtársaságoktól vagy egy érintett pénzügyi intézmény fiókjaitól,

c) egy pénzügyi csoporton vagy konglomerátumon belüli, szabályozás alá nem tartozó operatív szervezetektől, amelyek az érintett pénzügyi intézmények pénzügyi tevékenységei vonatkozásában jelentősek.

A kérelmek címzettjei haladéktalanul és indokolatlan késlekedés nélkül megadják a Hatóságnak a világos, pontos és teljes körű információkat.

A Hatóság e bekezdéssel és az (5) bekezdéssel összhangban tájékoztatja az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat a kérésekről.

A Hatóság kérésére a hatáskörrel rendelkező hatóságok segítik a Hatóságot az említett információk megszerzésében.

(7) A Hatóság kizárólag az e rendelet által ráruházott feladatok elvégzése céljára használhatja az e cikk értelmében kapott bizalmas információt.

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 18. a) (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.). Hatályos: 2013. X. 30-tól.

2 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 18. a) (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.). Hatályos: 2013. X. 30-tól.

3 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 18. a) (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.). Hatályos: 2013. X. 30-tól.

4 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2025/2088 rendelete 2. cikk 4. (HL L 2025.10.21.). Hatályos: 2025. XI. 10-től.

5 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 18. b) (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.).

(7a)[1] Amennyiben a (6) bekezdés szerinti kérelmek címzettjei nem adnak haladéktalanul világos, pontos, és teljes körű információkat, a Hatóság tájékoztatja adott esetben az Európai Központi Bankot és az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságait, amelyek a nemzeti jogra is figyelemmel együttműködnek a Hatósággal annak biztosítása érdekében, hogy teljes körűen hozzá lehessen férni minden olyan információhoz és kapcsolódó dokumentumhoz, könyvhöz vagy nyilvántartáshoz, amelyekhez a címzettek jogszerűen hozzáférnek az információ ellenőrzése érdekében.

35a. cikk[2]

A hatóságok közötti és a más szervezetekkel folytatott információcsere

(1) A Hatóság és a 4. cikk 2. pontjának i. alpontjában említettek szerint az Európai Központi Bank - kérésre - rendszeresen vagy eseti alapon megosztja a többi hatósággal azon információkat, amelyeket feladatainak ellátása során pénzügyi intézményektől vagy a többi hatóságtól szerzett be, és amelyek az uniós jog alkalmazásából és végrehajtásából fakadnak, feltéve, hogy a megkereső hatóság az uniós jog alapján jogosult az említett információkat pénzügyi intézményektől vagy a többi hatóságtól beszerezni.

(2) A Hatóság és a 4. cikk 2. pontjának i. alpontjában említettek szerint az Európai Központi Bank - ahelyett, hogy közvetlenül pénzügyi intézményektől kérné be az információkat - azon többi hatóság valamelyikétől kéri be azokat, amelyek beszerezték az említett információkat, feltéve, hogy a Hatóság - vagy adott esetben az Európai Központi Bank - az uniós jog alapján jogosult beszerezni az említett információkat.

E bekezdés első albekezdése nem érinti a Hatóság vagy a 4. cikk 2. pontjának i. alpontjában említettek szerint az Európai Központi Bank azon hatáskörét, hogy pénzügyi intézményektől szerezze be a kért információkat, ha a másik hatóság nem tudja megosztani az információkat, ha sürgős intézkedésre van szükség, vagy ha a Hatóság vagy az Európai Központi Bank uniós jog szerinti feladatainak ellátásához szükséges az információk közvetlenül pénzügyi intézményektől való beszerzése.

(3) Az e cikk (1) bekezdése szerinti információcsere iránti megkeresésben meg kell jelölni azon uniós jog szerinti jogalapot, amely a megkereső hatóságot feljogosítja az információk pénzügyi intézményektől vagy a többi hatóságtól való beszerzésére.

A megkereső hatóságra, a Hatóságra és a 4. cikk 2. pontjának i. alpontjában említettek szerint az Európai Központi Bankra az e rendelet 70. és 71. cikkében, az 1024/2013/EU rendelet 27. cikkében, valamint az ágazati jogszabályokban megállapított azon szakmai titoktartási és adatvédelmi kötelezettségek vonatkoznak, amelyek a pénzügyi intézmény és a megkereső hatóság közötti, valamint a pénzügyi intézmény és a Hatóság és a 4. cikk 2. pontjának i. alpontjában említettek szerint az Európai Központi Bank közötti információmegosztásra alkalmazandók.

(4) Amennyiben akár a Hatóság, akár a 4. cikk 2. pontjának i. alpontjában említettek szerint az Európai Központi Bank e cikk (1) bekezdése alapján információkat cserél, indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatnia kell az információcseréről minden egyes hatóságot, amelytől az információkat beszerezte, vagy - amennyiben az információkat közvetlenül pénzügyi intézményektől szerezte be - minden egyes pénzügyi intézményt. Ismétlődő vagy időszakos információcsere esetén a Hatóság vagy a 4. cikk 2. pontjának i. alpontjában említettek szerint az Európai Központi Bank csak egyszer köteles tájékoztatni azon pénzügyi intézményt vagy azon hatóságot, amelytől az információkat beszerezte.

---

1 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 18. c) (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.). Hatályos: 2013. X. 30-tól.

2 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2025/2088 rendelete 2. cikk 5. (HL L 2025.10.21.). Hatályos: 2025. XI. 10-től.

(5) E cikk (4) bekezdésétől eltérve, a Hatóság és a 4. cikk 2. pontjának i. alpontjában említettek szerint az Európai Központi Bank nem köteles tájékoztatni a hatóságot vagy - adott esetben - a pénzügyi intézményt az információcseréről, amennyiben a következő feltételek valamelyike teljesül:

a) az információkat oly módon anonimizálták, hogy azok már nem kapcsolódnak azonosított vagy azonosítható természetes személyhez, és hogy a pénzügyi intézmény vagy más jogi személyek már nem azonosíthatók; vagy

b) az információkat módosították, összesítették vagy az adatfelfedés elleni védelmet szolgáló bármely más módszerrel kezelték a bizalmas információk - többek között üzleti titkok - védelme érdekében, valamint a személyes adatoknak a megfelelő technikai és szervezeti intézkedések révén történő védelme érdekében, az (EU) 2016/679[1] és az (EU) 2018/1725[2] európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban.

(6) E cikk (4) bekezdésétől eltérve, a Hatóság és a 4. cikk 2. pontjának i. alpontjában említettek szerint az Európai Központi Bank nem tájékoztatja a pénzügyi intézményt az információcseréről, ha úgy ítéli meg - vagy ha a megkereső hatóság arról tájékoztatja -, hogy ezzel veszélyeztetheti a felügyeleti vagy szanálási eljárásokat, intézkedéseket vagy vizsgálatokat.

(7) E cikk (1)-(6) bekezdését azon információkra is alkalmazni kell, amelyeket a Hatóság és a 4. cikk 2. pontjának i. alpontjában említettek szerint az Európai Központi Bank valamely pénzügyi intézménytől vagy a többi hatóságtól kapott, és amelyeken ezt követően minőségellenőrzést végeztek, vagy amelyeket más módon feldolgoztak.

(8) Az e cikk (1)-(7) bekezdésében említett információcsere megkönnyítése érdekében a Hatóság és a 4. cikk 2. pontjának i. alpontjában említettek szerint az Európai Központi Bank és a többi hatóság egyetértési megállapodásokat köthet az ilyen információcsere szabályaira vonatkozóan. Az egyetértési megállapodásokban a megosztott információk összegyűjtéséhez és feldolgozásához szükséges erőforrások megosztására vonatkozó szabályok is előírhatók. A Bizottság - a Hatósággal és a 4. cikk 2. pontjának i. alpontjában említettek szerint az Európia Központi Bankkal és a többi hatósággal folytatott konzultációt követően - iránymutatást dolgozhat ki az ilyen egyetértési megállapodások fő elemeire vonatkozóan.

(9) E cikk (1)-(8) bekezdése nem érinti a szellemi tulajdonjogok védelmét, és nem tiltja vagy korlátozza az e rendelet egyéb rendelkezéseivel vagy más uniós jogszabályokkal összhangban történő információcserét a Hatóság vagy a 4. cikk 2. pontjának i. alpontjában említettek szerint az Európai Központi Bank és a többi hatóság között.

Az e cikk és az e rendelet egyéb rendelkezései vagy a Hatóság vagy a 4. cikk 2. pontjának i. alpontjában említettek szerint az Európai Központi Bank és a többi hatóság közötti információcserét szabályozó, más uniós jogszabályok közötti ütközés esetén az ilyen egyéb rendelkezések az irányadók.

---

1 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

2 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

(10) A Hatóság, a 4. cikk 2. pontjának i. alpontjában említettek szerint az Európai Központi Bank és a hatáskörrel rendelkező hatóságok a feladataik ellátása során szerzett információkhoz saját belátásuk szerint hozzáférést biztosíthatnak azon pénzügyi intézmények, kutatók és egyéb szervezetek általi, további felhasználás céljából, amelyeknek az említett információkhoz kutatási és innovációs célokból jogos érdekük fűződik, feltéve, hogy a Hatóság, a 4. cikk 2. pontjának i. alpontjában említettek szerint az Európai Központi Bank vagy a hozzáférést biztosító, hatáskörrel rendelkező hatóság biztosította, hogy a következő feltételek mindegyike teljesült:

a) meghozták az információk oly módon történő anonimizálásához szükséges intézkedéseket, amely megakadályozza az egyes pénzügyi intézmények, szervezetek, érintettek és - amennyiben az információkhoz való hozzáférést a Hatóság vagy az Európai Központi Bank biztosítja - a tagállamok azonosítását;

b) az információkat módosították, összesítették vagy az adatfelfedés elleni védelmet szolgáló bármely más módszerrel kezelték a bizalmas üzleti információk - többek között üzleti titkok vagy szellemi tulajdonjogi oltalom alatt álló tartalmak - védelme érdekében.

A valamely hatóságtól kapott információk első albekezdés szerinti megosztására csak azon hatóság hozzájárulásával kerülhet sor, amely az említett információkat eredetileg beszerezte.

(11) A Hatóság és a 4. cikk 2. pontjának i. alpontjában említettek szerint az Európai Központi Bank - a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal szoros együttműködésben - 2027. november 11-ig jelentést tesz a Bizottságnak az ágazati jogszabályokban fennálló minden olyan jogi akadályról, amely bármilyen módon akadályozza őket abban, hogy információt cseréljenek a többi hatósággal vagy más szervezetekkel. A jelentésben ki lehet térni a nem lényeges, elavult, párhuzamos vagy másképpen irreleváns jelentéstételi követelményekre is. A jelentés tartalmazhat javaslatokat is a pénzügyi és a nem pénzügyi szervezetekre vonatkozó jelentéstételi követelmények közötti összhang javítására. A jelentést szükség esetén rendszeresen frissíteni kell.

Figyelembe véve az első albekezdésben említett jelentést, a szellemitulajdon-jogok védelmét, valamint a szakmai titoktartási és adatvédelmi kötelezettségeket, a Bizottság adott esetben az ágazati jogszabályokban fennálló, ilyen jogi akadályok eltávolítására irányuló jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a hatóságok közötti és a más szervezetekkel folytatott információcsere előmozdítása érdekében.

(12) E cikknek, a 35. cikk (4) bekezdésének és a 70. cikk (3) bekezdésének alkalmazásában a „többi (egyéb, más) hatóság” a következő hatóságokat jelenti:

a) az ERKT;

b) az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság);

c) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiaci Hatóság);

d) az e rendelet 4. cikkének 2. pontjában meghatározott, hatáskörrel rendelkező hatóságok;

e) az 1094/2010/EU rendelet 4. cikkének 2. pontjában meghatározott, hatáskörrel rendelkező hatóságok;

f) az 1095/2010/EU rendelet 4. cikkének 3. pontjában meghatározott, hatáskörrel rendelkező hatóságok;

g) az 1024/2013/EU rendelet 2. cikkének 9. pontjában meghatározott, az egységes felügyeleti mechanizmust alkotó hatóságok;

h) a 806/2014/EU rendelettel létrehozott Egységes Szanálási Testület (ESZT);

i) a 2014/59/EU irányelv 3. cikkének (3) bekezdésében említettek szerinti szanálási hatóságok;

j) az (EU) 2024/1620 európai parlamenti és tanácsi rendelettel[1] létrehozott Pénzmosás és Terrorizmusfinanszírozás Elleni Hatóság (AMLA);

k) az (EU) 2024/1640 európai parlamenti és tanácsi irányelv[2] 2. cikke második albekezdésének 1. pontjában meghatározottak szerinti pénzügyi felügyeletek.

E cikk alkalmazásában „pénzügyi intézmény” az 1092/2010/EU rendelet 2. cikkének *a)* pontjában meghatározott pénzügyi intézmény.

E bekezdés első albekezdésétől eltérve, amennyiben e cikk (1) és (2) bekezdése az e rendelet 4. cikke 2. pontjának i. alpontjában említettek szerint az Európai Központi Bankra alkalmazandó, a „többi (egyéb, más) hatóság” az e bekezdés első albekezdésében felsorolt hatóságok bármelyikét jelenti, az egységes felügyeleti mechanizmus részét képező illetékes nemzeti hatóságok kivételével.

35b. cikk[3]

Integrált jelentéstételi rendszer

(1) Az európai felügyeleti hatóságok - a vegyes bizottságon keresztül, valamint az ERKT-val, az Európai Központi Bankkal, az AMLA-val, az ESZT-vel, a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal és más releváns érdekelt felekkel szorosan együttműködve - 2030. november 11-ig jelentést készítenek, amely opciókat mutat be a felügyeleti adatgyűjtés hatékonyságának fokozására az Unióban. Az említett jelentésben - a jelentéstétel integrálására irányuló, az európai felügyeleti hatóságok által végzett ágazati munkára építve - megvalósíthatósági tanulmányt kell biztosítani, ideértve az ágazatközi integrált jelentéstételi rendszer hatásainak, költségeinek és hasznának értékelését is, továbbá - az említett megvalósíthatósági tanulmány alapján - ütemtervet kell bemutatni a végrehajtásra vonatkozóan.

Az első albekezdésben említett jelentésben ki kell térni a következőkre:

a) közös adatszótár - amely magában foglalja a jelentéstételi és közzétételi követelmények közös adattárát - a jelentéstételi követelmények következetességének és egyértelműségének, valamint az adatok szabványosításának biztosítása érdekében; és

b) információgyűjtésre és -cserére szolgáló adattér.

A Bizottság - az első albekezdésben említett jelentés megállapításait figyelembe véve, és alapos hatásvizsgálatot követően - adott esetben és amennyiben szükséges, jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az integrált jelentéstételi rendszer létrehozásához szükséges pénzügyi, humán és informatikai erőforrások biztosítása érdekében.

(2) Az európai felügyeleti hatóságok - a vegyes bizottságon keresztül, valamint az ERKT-val, az Európai Központi Bankkal, az AMLA-val, az ESZT-vel és a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal szorosan együttműködve - haladéktalanul létrehoznak egy olyan állandó egyedüli kapcsolattartó pontot, amelyen keresztül a szervezetek jelezhetik a párhuzamos, felesleges vagy elavult jelentéstételi és közzétételi követelményeket.

---

1 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1620 rendelete (2024. május 31.) a Pénzmosás és Terrorizmusfinanszírozás Elleni Hatóság létrehozásáról, valamint az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L, 2024/1620, 2024.6.19., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).

2 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1640 irányelve (2024. május 31.) a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzése érdekében a tagállamok által létrehozandó mechanizmusokról, az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról, és az (EU) 2015/849 irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/1640, 2024.6.19., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj).

3 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2025/2088 rendelete 2. cikk 5. (HL L 2025.10.21.). Hatályos: 2025. XI. 10-től.

36. cikk

Kapcsolat az ERKT-val

(1) A Hatóság szorosan és rendszeresen együttműködik az ERKT-val.

(2) Rendszeresen ellátja az ERKT-t a feladatai teljesítéséhez szükséges naprakész információkkal. Minden nem összegzett vagy összesített formában lévő, az ERKT feladatai teljesítéséhez szükséges adatot indokolt kérésre haladéktalanul az ERKT rendelkezésére kell bocsátani, az 1092/2010/EU rendelet 15. cikkében meghatározottak szerint. A Hatóság az ERKT-vel együttműködésben megfelelő belső eljárásokat dolgoz ki a különösen az egyes pénzügyi intézményekkel kapcsolatos bizalmas információk továbbítására.

(3) [1]

(4) [2] Az ERKT Hatóságnak címzett figyelmeztetésének vagy ajánlásának kézhezvételekor a Hatóság a felügyeleti tanács legközelebbi ülésén - vagy adott esetben korábban - megvitatja e figyelmeztetést vagy ajánlást azzal a céllal, hogy értékelje az ilyen figyelmeztetésnek vagy ajánlásnak a Hatóság feladatainak teljesítésére gyakorolt hatásait, valamint az ezzel kapcsolatos lehetséges betartatást.

A Hatóság a megfelelő döntéshozatali eljárással határoz a figyelmeztetésekben és ajánlásokban meghatározott kérdések kezelésére irányuló, az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban meghozandó bármely intézkedésről.

Ha a Hatóság egy figyelmeztetés vagy ajánlás nyomán nem hoz intézkedést, ennek okairól magyarázatot kell adnia az ERKT számára. Az ERKT az 1092/2010/EU rendelet 19. cikkének (5) bekezdésével összhangban tájékoztatja erről az Európai Parlamentet. Az ERKT erről a Tanácsot is tájékoztatja.

(5) [3] Az ERKT valamely hatáskörrel rendelkező hatóságnak címzett figyelmeztetésének és ajánlásának kézhezvételekor a Hatóság adott esetben az ezzel a rendelettel ráruházott hatáskörök felhasználásával biztosítja a megfelelő időben történő betartatást.

Ha a címzett nem kívánja követni az ERKT ajánlását, ennek okait közli és megvitatja a felügyeleti tanáccsal.

Amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóság az 1092/2010/EU rendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a Bizottságot és az ERKT-t az általa az ERKT valamely ajánlása nyomán hozott intézkedésekről, a legnagyobb mértékben figyelembe veszi a felügyeleti tanács álláspontját.

(6) [4]

37. cikk

Banki érdekképviseleti csoport

1 Hatályon kívül helyezte: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 29. a) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatálytalan: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 29. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

3 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 29. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

4 Hatályon kívül helyezte: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 29. c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatálytalan: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

(1)[1] A Hatóság feladataival érintett területeken az érdekeltekkel folytatandó konzultáció elősegítése céljából létre kell hozni egy banki érdekképviseleti csoportot. A banki érdekképviseleti csoporttal a 10-15. cikknek megfelelően hozott, a szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardokra vonatkozó intézkedésekről, továbbá amennyiben ezek egyes pénzügyi intézményekre nem vonatkoznak, az iránymutatásokra és ajánlásokra vonatkozó 16. cikknek megfelelő intézkedésekről kell konzultálni. Amennyiben sürgős intézkedés szükséges, és nincs mód konzultálásra, a banki érdekképviseleti csoportot mihamarabb értesíteni kell.

A banki érdekképviseleti csoport - szükség szerint - saját kezdeményezésére, de legalább évente négyszer ülésezik.

(2)[2] A banki érdekképviseleti csoport 30 tagból áll. E tagok a következőkből állnak:

a) az Unióban működő pénzügyi intézményeket kiegyensúlyozott arányban képviselő 13 tag, akik közül három szövetkezeti és takarékbankokat képvisel;

b) az Unióban működő pénzügyi intézmények munkavállalóinak képviselőit, a fogyasztókat, a banki szolgáltatások használóit és a kkv-k képviselőit képviselő 13 tag; valamint

c) négy független, élvonalbeli tudományos szakember tag.

(3)[3] A banki érdekképviseleti csoport tagjait nyílt és átlátható kiválasztási eljárást követően a felügyeleti tanács jelöli ki. A felügyeleti tanács a határozata meghozatalakor a lehető legnagyobb mértékben biztosítja a banki ágazat sokszínűségének megfelelő figyelembevételét, a földrajzi és nemek közötti egyensúlyt, valamint az Unió egész területén működő érdekelt felek képviseletét. A banki érdekképviseleti csoport tagjait képzettségük, készségeik, szakirányú ismereteik és bizonyított szakmai tapasztalataik szerint kell kiválasztani.

(3a)[4] A banki érdekképviseleti csoport a tagjai közül választ elnököt. Az elnök megbízatása kétéves időszakra szól.

Az Európai Parlament felkérheti a banki érdekképviseleti csoport elnökét, hogy tegyen nyilatkozatot az Európai Parlament előtt, és kérésre bármikor válaszoljon a képviselők által feltett bármely kérdésre.

(4)[5] A Hatóság - az e rendelet 70. cikkében meghatározott szakmai titoktartásra is figyelemmel - minden szükséges információt megad, és megfelelő titkársági támogatást biztosít a banki érdekképviseleti csoport számára. Megfelelő ellentételezést kell biztosítani a banki érdekképviseleti csoport nem nyereségérdekeltségű szervezeteket képviselő tagjai számára, kivéve a piaci szereplők képviselőit. Ez az ellentételezés figyelembe veszi a tagok előkészületekkel és nyomon követéssel kapcsolatos munkáját, és legalább egyenértékű a tisztviselőkre vonatkozó, a 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendeletben[6] megállapított, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az Európai Unió egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételei (a továbbiakban: a Személyzeti Szabályzat) V. címe 1. fejezetének 2. szakasza szerinti megtérítési mértékkel. A banki érdekképviseleti csoport szakmai kérdésekkel foglalkozó munkacsoportokat hozhat létre. A banki érdekképviseleti csoport tagjainak megbízatása négyéves időtartamra szól, amelyet követően új pályázati eljárásra kerül sor.

A banki érdekképviseleti csoport tagjai két egymást követő időszakon át láthatják el feladatukat.

---

1 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 20. a) (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.).

2 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 30. a) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

3 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 30. a) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

4 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 30. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

5 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 20. b) (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.), az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 30. c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Utóbbi módosítást 2020. január 1-től kell alkalmazni.

6 HL L 56., 1968.3.4., 1. o.

(5)[1] A banki érdekképviseleti csoport tanácsot nyújthat be a Hatóságnak a Hatóság feladataihoz kapcsolódó bármely kérdésről, külön figyelmet fordítva a 10-16., a 29., a 30. és a 32. cikkben meghatározott feladatokra.

Ha a banki érdekképviseleti csoport tagjai nem tudnak egymással megegyezni a tanács tekintetében, akkor a csoport tagjainak egyharmada vagy az érdekelt felek egyik csoportját képviselő tagok külön tanácsot bocsáthatnak ki.

A banki érdekképviseleti csoport, az értékpapírpiaci érdekképviseleti csoport, a biztosítási és viszontbiztosítási érdekképviseleti csoport, valamint a foglalkoztatóinyugdíj-érdekképviseleti csoport közös tanácsot adhat az EFH-k munkájával összefüggő kérdésekben a közös álláspontokról és közös intézkedésekről szóló 56. cikk szerint.

(6) A banki érdekképviseleti csoport a tagok kétharmados többségével fogadja el az eljárási szabályzatát.

(7)[2] A Hatóság nyilvánosságra hozza a banki érdekképviseleti csoport tanácsait, tagjainak külön tanácsait és a konzultációik eredményét, valamint az arra vonatkozó információt, hogy miként vették figyelembe a tanácsokat és a konzultációk eredményét.

38. cikk

Védintézkedések

(1) A Hatóság biztosítja, hogy a 18. vagy 19. cikk alapján elfogadott határozatok semmilyen módon nem ütköznek a tagállamok költségvetési hatáskörével.

(2) Ha valamely tagállam úgy véli, hogy valamely, a 19. cikk (3) bekezdése alapján hozott határozat ütközik a költségvetési hatáskörével, a tagállam a hatáskörrel rendelkező hatóságnak a Hatóság határozatáról való értesítését követő két héten belül értesítheti a Hatóságot és a Bizottságot arról, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság nem fogja végrehajtani a határozatot.

A tagállam az értesítésében világosan és egyértelműen kifejti, hogy a határozat miért és hogyan ütközik a költségvetési hatáskörével.

Ilyen értesítés esetében a Hatóság határozatát fel kell függeszteni.

A Hatóság a tagállamtól érkezett értesítést követő egy hónapon belül tájékoztatja a tagállamot arról, hogy fenntartja, módosítja vagy visszavonja határozatát. Amennyiben a Hatóság fenntartja vagy módosítja a határozatot, nyilatkozik arról, hogy az költségvetési hatáskört nem érint.

Ha a Hatóság fenntartja határozatát, a Tanács - legkésőbb két hónappal azt követően, hogy a negyedik albekezdésben előírtaknak megfelelően a Hatóság tájékoztatta a tagállamot - egyik ülésén a leadott szavazatok többségével határoz arról, hogy a Hatóság határozatát fenntartja-e.

Ha a kérdés vizsgálatát követően a Tanács az ötödik albekezdéssel összhangban nem határoz a Hatóság határozatának fenntartásáról, a hatósági határozatot visszavonják.

(3) Ha valamely tagállam úgy ítéli meg, hogy valamely, a 18. cikk (3) bekezdése alapján hozott határozat ütközik a költségvetési hatáskörével, a hatáskörrel rendelkező hatóságnak a Hatóság határozatáról való értesítését követő három munkanapon belül a tagállam értesítheti a Hatóságot, a Bizottságot és a Tanácsot arról, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság nem fogja végrehajtani a határozatot.

A tagállam az értesítésében világosan és egyértelműen kifejti, hogy a határozat miért és hogyan ütközik a költségvetési hatáskörével.

Ilyen értesítés esetében a Hatóság határozatát fel kell függeszteni.

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 30. d) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 30. e) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

A Tanács tíz munkanapon belül ülést hív össze, és tagjainak egyszerű többségével határoz arról, hogy a Hatóság határozatát visszavonja-e.

Ha a kérdés vizsgálatát követően a Tanács a negyedik albekezdéssel összhangban nem határoz a Hatóság határozatának visszavonásáról, a hatósági határozat felfüggesztését meg kell szüntetni.

(4) Amennyiben a Tanács a (3) bekezdéssel összhangban úgy határozott, hogy nem vonja vissza a Hatóságnak a 18. cikk (3) bekezdésével kapcsolatos határozatát, és az érintett tagállam továbbra is úgy ítéli meg, hogy a Hatóság határozata ütközik a költségvetési hatáskörével, az adott tagállam erről értesítheti a Bizottságot és a Hatóságot, és felkérheti a Tanácsot az ügy ismételt megvizsgálására. Az érintett tagállam egyértelműen megindokolja, hogy miért nem ért egyet a Tanács határozatával.

A Tanács az első albekezdésben említett értesítéstől számított négy héten belül megerősíti az eredeti határozatát, vagy a (3) bekezdéssel összhangban új határozatot hoz.

A Tanács a négy hetes időtartamot további négy héttel meghosszabbíthatja, ha az ügy sajátos körülményei ezt megkívánják.

(5) A belső piaccal összeegyeztethetetlen és tilos bármilyen módon, különösen a Hatóság jelentős vagy tényleges költségvetési hatással nem járó határozataival összefüggésben visszaélni e cikkel.

39. cikk [1]

Döntéshozatali eljárások

(1) A Hatóság a 17., a 18. és a 19. cikk alapján hozott határozatok elfogadásakor az e cikk (2)-(6) bekezdésével összhangban jár el.

(2) A Hatóság a címzett hivatalos nyelvén tájékoztatja egy határozat bármely címzettjét a határozat elfogadására irányuló szándékáról, és az ügy sürgősségének, összetettségének és lehetséges következményeinek figyelembevételével meghatároz egy határidőt, amelyen belül a címzett kifejtheti a határozat tárgyával kapcsolatos álláspontját. A címzett kifejtheti álláspontját a saját hivatalos nyelvén. Az első mondatban foglalt rendelkezés értelemszerűen alkalmazandó a 17. cikk (3) bekezdésében említett ajánlások esetében is.

(3) A Hatóság határozatait indokolni kell.

(4) A Hatóság határozatainak címzettjeit tájékoztatni kell az e rendelet keretében rendelkezésre álló jogorvoslatokról.

(5) Ha a Hatóság a 18. cikk (3) bekezdése vagy a 18. cikk (4) bekezdése alapján határozatot hoz, a határozatot megfelelő időközönként felül kell vizsgálnia.

(6) A Hatóságnak a 17., a 18. vagy a 19. cikk alapján hozott határozatait nyilvánosságra kell hozni. A nyilvánosságra hozatal során meg kell nevezni az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot vagy pénzügyi intézményt, valamint a határozat lényegét, kivéve, ha e nyilvánosságra hozatal ellentétes az említett pénzügyi intézmények jogos érdekével vagy üzleti titkaik védelmével, illetve súlyosan veszélyeztetheti a pénzügyi piacok rendes működését és integritását vagy az Unió pénzügyi rendszere egy részének vagy egészének stabilitását.

III. FEJEZET

SZERVEZET

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 31. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

1. SZAKASZ

Felügyeleti tanács

40. cikk

Összetétel

(1) A felügyeleti tanács a következő tagokból áll:

a)[1] az elnök;

b) az egyes tagállamok hitelintézeteinek felügyeletére hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság vezetője, akinek legalább évente kétszer személyesen részt kell vennie az ülésen;

c) a Bizottság egy képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal;

d)[2] az Európai Központi Bank felügyeleti tanácsa által kinevezett képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal;

e) az ERKT egy képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal;

f) a másik két európai felügyeleti hatóság egy-egy képviselője, akik nem rendelkeznek szavazati joggal.

(2) A felügyeleti tanács rendszeresen, de évente legalább kétszer összehívja a banki érdekképviseleti csoporttal közösen tartott ülést.

(3) Mindegyik hatáskörrel rendelkező hatóság felelős egy magas rangú póttag kijelöléséért a hatóságon belül, aki helyettesítheti a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés *b)* pontjában említett tagját, annak akadályoztatása esetén.

(4) Ha az (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott hatóság nem központi bank, a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés *b)* pontjában említett tagja dönthet úgy, hogy elkíséri őt a tagállam központi bankjának képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal.

(4a)[3] A nem egyedi pénzügyi intézményekről szóló vitákban - amint arról a 44. cikk (4) bekezdése rendelkezik - az Európai Központi Bank felügyeleti tanácsa által kinevezett képviselőjét elkísérheti az Európai Központi Bank másik, a központi bankok feladatai terén szakértelemmel rendelkező képviselője.

(5) Ha egy tagállamban több hatóság is hatáskörrel rendelkező az e rendelet szerinti felügyelet tekintetében, e hatóságok közös képviselő személyéről állapodnak meg. Ha azonban a felügyeleti tanács olyan kérdéssel foglalkozik, amely nem tartozik az (1) bekezdés *b)* pontjában említett tag által képviselt nemzeti hatóság hatáskörébe, e tagot elkísérheti az érintett nemzeti hatóság képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal.

(6)[4] A 94/19/EK irányelv alkalmazási körében eljárva a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés *b)* pontjában említett tagjához - adott esetben - csatlakozhat az egyes tagállamokban betétbiztosítási rendszereket működtető releváns szervek képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal.

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 32. a) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 21. a) (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.). Hatályos: 2013. X. 30-tól.

3 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 21. b) (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.). Hatályos: 2013. X. 30-tól.

4 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve 125. cikk 2. (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.), az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete 95. cikk 3. (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.). Utóbbi módosítás 2014. augusztus 19-től kezdődően alkalmazandó.

A 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazási körében eljárva a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés *b)* pontjában említett tagjához csatlakozhat a tagállamok szanálási hatóságának képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal.

A 2014/59/EU irányelv alkalmazási körében eljárva az Egységes Szanálási Testület elnöke a felügyeleti tanácsban megfigyelői státusszal rendelkezik.

(7)[1] A felügyeleti tanács döntése alapján ülésein megfigyelők vehetnek részt. A felügyeleti tanács döntése alapján ülésein megfigyelők vehetnek részt. A felügyeleti tanács különösen az (EU) 2024/1620 európai parlamenti és tanácsi rendelettel[2] létrehozott Pénzmosás és Terrorizmusfinanszírozás Elleni Hatóság egy képviselőjét fogadja, amennyiben a megbízatása körébe tartozó kérdéseket vitatnak meg vagy ilyen kérdésekről határoznak.

Az ügyvezető igazgató szavazati jog nélkül részt vehet a felügyeleti tanács ülésein.

(8)[3] Ha az (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott nemzeti hatóság nem felelős a fogyasztóvédelmi szabályok végrehajtásáért, a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés *b)* pontjában említett tagja dönthet úgy, hogy meghívja a tagállam fogyasztóvédelmi hatóságának képviselőjét, aki nem rendelkezik szavazati joggal. Ha egy tagállamban több hatóság között oszlik meg a fogyasztóvédelemért való felelősség, e hatóságok közös képviselő személyéről állapodnak meg.

41. cikk[4]

Belső bizottságok

(1) A felügyeleti tanács saját kezdeményezésére vagy az elnök kérésére a ráruházott egyes feladatok elvégzéséhez belső bizottságokat hozhat létre. Az igazgatótanács vagy az elnök kérésére a felügyeleti tanács az igazgatótanácsra ruházott egyes feladatok elvégzéséhez belső bizottságokat hozhat létre. A felügyeleti tanács rendelkezhet egyes egyértelműen meghatározott feladatoknak és határozatoknak a belső bizottságokra, az igazgatótanácsra vagy az elnökre való átruházásáról.

(2) A 17. cikk alkalmazásában és a 9a. cikk (7) bekezdésében említett bizottság szerepének sérelme nélkül az elnök egy független munkacsoport összehívásáról szóló határozatra tesz javaslatot, amelyet a felügyeleti tanács fogad el. A független munkacsoport az elnökből és hat másik tagból áll, akiknek a személyére az elnök az igazgatótanáccsal folytatott konzultáció után és egy nyilvános részvételi felhívást követően tesz javaslatot. A hat másik tag nem lehet olyan hatáskörrel rendelkező hatóság képviselője, amely feltehetően megsértette az uniós jogot, valamint semmilyen érdekük nem fűződhet az ügyhöz és nem állhatnak közvetlen kapcsolatban az érintett hatáskörrel rendelkező hatósággal.

A munkacsoport minden egyes tagja egy szavazattal rendelkezik.

A munkacsoport határozata akkor minősül elfogadottnak, ha legalább négy tag mellette szavaz.

---

1 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1620 rendelete 103. cikk 8. (HL L 2024.6.19.). 2025. december 31-től kell alkalmazni.

2 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1620 rendelete (2024. május 31.) a Pénzmosás és Terrorizmusfinanszírozás Elleni Hatóság létrehozásáról, valamint az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L, 2024/1620, 2024.6.19., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).

3 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 32. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

4 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 33. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

(3) A 19. cikk alkalmazásában és a 9a. cikk (7) bekezdésében említett bizottság szerepének sérelme nélkül az elnök egy független munkacsoport összehívásáról szóló határozatra tesz javaslatot, amelyet a felügyeleti tanács fogad el. A független munkacsoport az elnökből és hat másik tagból áll, akiknek a személyére az elnök az igazgatótanáccsal folytatott konzultáció után és egy nyilvános részvételi felhívást követően tesz javaslatot. A hat másik tag nem lehet a vitában érintett hatáskörrel rendelkező hatóság képviselője, valamint semmilyen érdekük nem fűződhet a vitához és nem állhatnak közvetlen kapcsolatban az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokkal.

A munkacsoport minden egyes tagja egy szavazattal rendelkezik.

A munkacsoport határozata akkor minősül elfogadottnak, ha legalább négy tag mellette szavaz.

(4) A 22. cikk (4) bekezdésének első albekezdésében előírt vizsgálat elvégzése céljából az elnök javaslatot tehet a vizsgálat megindítására vonatkozó határozatra és egy független munkacsoport összehívására vonatkozó határozatra, amelyet a felügyeleti tanács fogad el. A független munkacsoport az elnökből és hat másik tagból áll, akiknek a személyére az elnök az igazgatótanáccsal folytatott konzultáció után és egy nyilvános részvételi felhívást követően tesz javaslatot.

A munkacsoport minden egyes tagja egy szavazattal rendelkezik.

A munkacsoport határozata akkor minősül elfogadottnak, ha legalább négy tag mellette szavaz.

(5) Az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett munkacsoportok vagy az elnök javaslatot tesznek a 17. cikk vagy a 19. cikk szerinti határozatok felügyeleti tanács általi végleges elfogadására, kivéve a pénzügyi rendszer pénzmosásra és terrorizmusfinanszírozásra való felhasználásának megelőzését érintő ügyekben. Az e cikk (4) bekezdésében említett munkacsoport bemutatja a felügyeleti tanácsnak a 22. cikk (4) bekezdésének első albekezdése alapján végzett vizsgálat eredményét.

(6) A felügyeleti tanács elfogadja az e cikkben említett munkacsoportok eljárási szabályzatát.

42. cikk [1]

A felügyeleti tanács függetlensége

(1) Az e rendelettel rájuk ruházott feladatok ellátása során a felügyeleti tanács tagjai függetlenül és objektíven járnak el, kizárólag az Unió egészének érdekeit szem előtt tartva, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

(2) A tagállamok, az uniós intézmények vagy szervek, vagy bármely más köz- vagy magánjogi jogalany nem kísérelhetik meg befolyásolni a felügyeleti tanács tagjait a feladataik ellátása során.

(3) A felügyeleti tanács tagjai, az elnök, valamint a felügyeleti tanács ülésein részt vevő, szavazati joggal nem rendelkező képviselők és megfigyelők az ilyen ülések előtt pontos és teljes körű nyilatkozatot tesznek a napirendi pontokkal kapcsolatban a függetlenségüket esetleg befolyásoló bármilyen érdekeltségük hiányáról vagy meglétéről, és érdekeltségük esetén tartózkodnak az ilyen napirendi pontokról folytatott megbeszéléseken vagy szavazásokon való részvételtől.

(4) A felügyeleti tanács eljárási szabályzatában megállapítja a (3) bekezdésben említett érdekeltségi nyilatkozatra és az összeférhetetlenség elkerülésére és kezelésére vonatkozó gyakorlati szabályokat.

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 33. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

43. cikk

Feladatok

(1)[1] A felügyeleti tanács iránymutatást ad a Hatóság munkájához és felelős a II. fejezetben említett határozatok meghozataláért. Adott esetben az érintett belső bizottság vagy munkacsoport, az elnök vagy az igazgatótanács javaslata alapján a felügyeleti tanács fogadja el a Hatóság II. fejezetben említett véleményeit, ajánlásait, iránymutatásait és határozatait, valamint tanácsot ad.

(2)[2]

(3)[3]

(4) Az igazgatótanács javaslata alapján a felügyeleti tanács minden év szeptember 30-áig elfogadja a Hatóság következő évi munkaprogramját, amelyet tájékoztatásul továbbít az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A munkaprogramot az éves költségvetési eljárás sérelme nélkül kell elfogadni, és közzé kell tenni.

(5)[4] A felügyeleti tanács az igazgatótanács javaslata alapján elfogadja a Hatóság tevékenységéről - beleértve az elnök feladatainak ellátásáról - szóló éves jelentést, és minden év június 15-ig továbbítja azt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. A jelentést közzé kell tenni.

(6) A felügyeleti tanács fogadja el a Hatóság többéves munkaprogramját, amelyet tájékoztatásul továbbít az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A többéves munkaprogramot az éves költségvetési eljárás sérelme nélkül kell elfogadni, és közzé kell tenni.

(7) A felügyeleti tanács a 63. cikkel összhangban elfogadja a költségvetést.

(8)[5] A felügyeleti tanács fegyelmi jogkört gyakorol az elnök és az ügyvezető igazgató felett. A felügyeleti tanács az 51. cikk (5) bekezdésének megfelelően felmentheti az ügyvezető igazgatót a megbízatása alól.

43a. cikk[6]

A felügyeleti tanács által elfogadott határozatok átláthatósága

A Hatóság a 70. cikktől függetlenül, a felügyeleti tanács egyes üléseinek időpontjától számított hat héten belül az Európai Parlament rendelkezésére bocsátja legalább azon ülés átfogó és érdemi jegyzőkönyvét, amelynek ismerete lehetővé teszi a lefolytatott viták maradéktalan megértését, ideértve a határozatok magyarázatokkal ellátott listáját. Ez a jegyzőkönyv nem tükrözheti a felügyeleti tanács olyan vitáit, amelyek egyedi pénzügyi intézményekkel kapcsolatosak, kivéve, ha a 75. cikk (3) bekezdése vagy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok másképp rendelkeznek.

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 34. a) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Hatályon kívül helyezte: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 34. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatálytalan: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

3 Hatályon kívül helyezte: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 34. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatálytalan: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

4 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 34. c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

5 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 34. d) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

6 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 35. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

44. cikk

Döntéshozatal

(1)[1] A felügyeleti tanács tagjainak egyszerű többségével határoz. Minden szavazati joggal rendelkező tagnak egy szavazata van.

Az e bekezdés első albekezdésétől eltérve az e rendelet 10-16. cikkében meghatározott jogi aktusok tekintetében, valamint az e rendelet 9. cikke (5) bekezdésének harmadik albekezdése és az e rendelet VI. fejezete szerint elfogadott intézkedések és határozatok tekintetében a felügyeleti tanács a tagjainak az EUSZ 16. cikkének (4) bekezdésében és az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkében meghatározott minősített többségével hoz határozatot, amelynek magában kell foglalnia legalább azon tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó - a szavazáson jelen lévő - tagok egyszerű többségét, amely tagállamok az 1024/2013/EU rendelet 2. cikkének 1. pontjában meghatározott részt vevő tagállamok (a továbbiakban: a részt vevő tagállamok), valamint azon tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó - a szavazáson jelen lévő - tagok egyszerű többségét, amely tagállamok részt nem vevő tagállamok (a továbbiakban: a részt nem vevő tagállamok).

Az elnök nem szavazhat a második albekezdésben említett határozatokról.

A munkacsoportoknak a 41. cikk (2), (3) és (4) bekezdése szerinti összetétele és a 30. cikk (2) bekezdésében említett partneri felülvizsgálati bizottság tagjai tekintetében a felügyeleti tanács az elnöke javaslatainak mérlegelésekor konszenzusra törekszik. Konszenzus hiányában a felügyeleti tanács a szavazati joggal rendelkező tagjainak háromnegyedes többségével határoz. Minden szavazati joggal rendelkező tagnak egy szavazata van.

A 18. cikk (3) és (4) bekezdése szerint elfogadott határozatok tekintetében, az e bekezdés első albekezdésétől eltérve a felügyeleti tanács a szavazati joggal rendelkező tagjainak egyszerű többségével - amely egyszerű többség magában foglalja a részt vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagok egyszerű többségét és a részt nem vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagok egyszerű többségét - hozza meg határozatait.

(2) A felügyeleti tanács üléseit az elnök kezdeményezésére, illetve tagjai legalább egyharmadának a kérésére hívják össze, és azokat az elnök vezeti.

(3) A felügyeleti tanács elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

(3a)[2] A 30. cikk szerinti határozatok tekintetében a felügyeleti tanács írásbeli eljárás keretében szavaz a javasolt határozatokról. A felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjainak nyolc munkanap áll rendelkezésükre a szavazásra. Minden szavazati joggal rendelkező tagnak egy szavazata van. A javasolt határozatot elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjainak egyszerű többsége kifogást emel az ellen. A tartózkodás nem minősül sem jóváhagyásnak, sem kifogásolásnak, és az nem számít bele a leadott szavazatok számába. Ha a felügyeleti tanács három, szavazati joggal rendelkező tagja kifogást emel az írásbeli eljárás alkalmazása ellen, akkor a felügyeleti tanács az e cikk (1) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban vitatja meg a határozattervezetet és dönt arról.

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 36. a) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 36. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

(3b)[1] A 17. és a 19. cikk szerinti határozatok tekintetében a felügyeleti tanács írásbeli eljárás keretében szavaz a javasolt határozatról. A felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjainak nyolc munkanap áll rendelkezésükre a szavazásra. Minden szavazati joggal rendelkező tagnak egy szavazata van. A javasolt határozatot elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha a részt vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagok egyszerű többsége vagy a részt nem vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagok egyszerű többsége kifogást emel az ellen. A tartózkodás nem minősül sem jóváhagyásnak, sem kifogásolásnak, és az nem számít bele a leadott szavazatok számába. Ha felügyeleti tanács három, szavazati joggal rendelkező tagja kifogást emel az írásbeli eljárás alkalmazása ellen, akkor a felügyeleti tanács a határozattervezetet megvitatja, és a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjai azt egyszerű többséggel elfogadhatják, amely egyszerű többség magában foglalja a részt vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagok egyszerű többségét, valamint a részt nem vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagok egyszerű többségét.

Az első albekezdéstől eltérve, attól az időponttól kezdve, amikor a részt nem vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó szavazati joggal rendelkező tagok száma négy vagy annál kevesebb, a javasolt határozatot a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjainak egyszerű többségével kell elfogadni, amely magában foglalja a részt nem vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagok legalább egy szavazatát.

(4)[2] A szavazati joggal nem rendelkező tagok és a megfigyelők nem vesznek részt a felügyeleti tanács olyan vitáiban, amelyek egyedi pénzügyi intézményekkel kapcsolatosak, kivéve, ha a 75. cikk (3) bekezdése vagy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok másképp rendelkeznek.

Az első albekezdés nem alkalmazandó az ügyvezető igazgatóra és az Európai Központi Bank felügyeleti tanácsa által kinevezett képviselőjére.

(4a)[3] A Hatóság elnöke jogosult bármikor szavazást kérni. E jog és a Hatóság döntéshozatali eljárása hatékonyságának sérelme nélkül a Hatóság felügyeleti tanácsának a döntéshozatal során konszenzusra kell törekednie.

2. SZAKASZ

Igazgatótanács

45. cikk[4]

Összetétel

(1) Az igazgatótanács az elnökből és a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjai által a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjainak sorából választott hat személyből áll.

Az elnök kivételével az igazgatótanács valamennyi tagja mellé póttagot kell választani, aki akadályoztatása esetén helyettesítheti őt.

---

1 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 36. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 36. c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

3 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 36. c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

4 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 37. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

(2) A felügyeleti tanács által választott tagok megbízatása két és fél évre szól. A megbízatás egyszer meghosszabbítható. Az igazgatótanács összetétele biztosítja a nemek egyensúlyát és arányos, valamint az Unió egészét tükrözi. Az igazgatótanács legalább két tagja a részt nem vevő tagállamok képviselője. A megbízatások átfedik egymást, és megfelelő rotációs rendszert kell alkalmazni.

(3) Az igazgatótanács üléseit az elnök a saját kezdeményezésére, illetve a tagjai legalább egyharmadának kérésére hívja össze, és azokat az elnök vezeti. Az igazgatótanács minden felügyeleti tanácsi ülés előtt, és az igazgatótanács által szükségesnek tekintett rendszerességgel ülésezik. Az igazgatótanács legalább évente ötször ülésezik.

(4) Az igazgatótanács tagjai - az eljárási szabályzatra is figyelemmel - tanácsadók és szakértők segítségét is igénybe vehetik. A szavazati joggal nem rendelkező tagok - az ügyvezető igazgató kivételével - nem vesznek részt az igazgatótanács azon megbeszélésein, amelyek egyedi pénzügyi intézményekkel kapcsolatosak.

45a. cikk [1]

Döntéshozatal

(1) Az igazgatótanács a tagjainak egyszerű többségével határoz, konszenzusra törekedve. Minden tag egy szavazattal rendelkezik. Az elnök szavazati joggal rendelkező tagnak minősül.

(2) Az ügyvezető igazgató és a Bizottság egy képviselője szavazati jog nélkül vesz részt az igazgatótanács ülésein. A Bizottság képviselője a 63. cikkben említett ügyekben szavazati joggal rendelkezik.

(3) Az igazgatótanács elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

45b. cikk [2]

Koordinációs csoportok

(1) Az igazgatótanács saját kezdeményezésére vagy valamely hatáskörrel rendelkező hatóság kérésére koordinációs csoportokat állíthat fel olyan meghatározott témákban, amelyek esetében egyes piaci fejleményekre tekintettel koordinálásra lehet szükség. Az igazgatótanács a felügyeleti tanács öt tagjának kérésére koordinációs csoportokat állít fel meghatározott témákban.

(2) A koordinációs csoportokban az összes hatáskörrel rendelkező hatóság részt vesz, és a 35. cikkel összhangban a koordinációs csoportok rendelkezésére bocsátja az ahhoz szükséges információkat, hogy a koordinációs csoportok a megbízatásuknak megfelelően elvégezhessék koordinációs feladataikat. A koordinációs csoportok munkájának alapját a hatáskörrel rendelkező hatóságok által szolgáltatott információk, valamint a Hatóság által azonosított megállapítások képezik.

(3) A csoportok elnöki tisztét az igazgatótanács egy tagja tölti be. Az igazgatótanács koordinációs csoportért felelős tagja minden évben beszámol a felügyeleti tanácsnak a megbeszélések és megállapítások főbb elemeiről, valamint - adott esetben - javaslatot tesz szabályozási nyomon követésre vagy partneri felülvizsgálatra az adott területen. A hatáskörrel rendelkező hatóságok értesítik a Hatóságot arról, hogy tevékenységeik során miként vették figyelembe a koordinációs csoportok munkáját.

---

1 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 38. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 38. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

(4) Az olyan piaci fejlemények nyomon követésekor, amelyek a koordinációs csoportok figyelmének középpontjában állhatnak, a Hatóság a 35. cikkel összhangban kérheti a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól a nyomonkövetési szerepének betöltéséhez szükséges információk rendelkezésre bocsátását.

46. cikk [1]

Az igazgatótanács függetlensége

Az igazgatótanács tagjai függetlenül és objektíven járnak el kizárólag az Unió egésze érdekeinek megfelelően, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem kormánytól, sem más közvagy magánjogi jogalanytól.

A tagállamok, az uniós intézmények vagy szervek és bármilyen más köz- vagy magánjogi jogalany nem kísérelhetik meg befolyásolni az igazgatótanács tagjait a feladataik elvégzése során.

47. cikk

Feladatok

(1) Az igazgatótanács biztosítja, hogy a Hatóság e rendeletnek megfelelően teljesítse megbízatását és elvégezze a rábízott feladatokat.

(2) Az éves és a többéves munkaprogramot az igazgatótanács terjeszti a felügyeleti tanács elé elfogadásra.

(3) Az igazgatótanács a 63. és a 64. cikkel összhangban gyakorolja költségvetési hatáskörét.

(3a) [2] Az igazgatótanács - a 9a., a 9b., a 30., valamint a 17. és a 19. cikkben megállapított, a pénzügyi rendszer pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzésével kapcsolatos ügyekre vonatkozó feladatok kivételével - minden ügyet megvizsgálhat, azokban véleményt adhat és javaslatokat tehet.

(4) [3] Az igazgatótanács fogadja el a Hatóság személyzet-politikai tervét és - a 68. cikk (2) bekezdésének megfelelően - a Személyzeti Szabályzat végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

(5) Az igazgatótanács a 72. cikkel összhangban elfogadja a Hatóság dokumentumaihoz való hozzáférési jogra vonatkozó külön rendelkezéseket.

(6) [4] Az igazgatótanács - jóváhagyás céljából - éves jelentést terjeszt a felügyeleti tanács elé a Hatóság tevékenységéről, ideértve az elnök feladatainak ellátását is.

(7) Az igazgatótanács elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

(8) [5] Az igazgatótanács a felügyeleti tanács javaslatát kellően figyelembe véve az 58. cikk (3) és (5) bekezdésével összhangban nevezi ki és menti fel a fellebbviteli tanács tagjait.

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 39. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 40. a) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

3 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 26. (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.). Hatályos: 2013. X. 30-tól.

4 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 40. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

5 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 40. c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

(9)[1] Az igazgatótanács tagjai nyilvánosságra hoznak minden megtartott ülést és bármely kapott vendéglátást. A kiadásokat a Személyzeti Szabályzatnak megfelelően nyilvánosan kell vezetni.

3. SZAKASZ

Elnök

48. cikk

Kinevezés és feladatok

(1)[2] A Hatóságot az elnök képviseli, aki feladatát teljes munkaidőben ellátó független szakember.

Az elnök felelős a felügyeleti tanács munkájának előkészítéséért, beleértve a felügyeleti tanács által elfogadandó napirend meghatározását, az ülések összehívását és az ügyek határozatra való előterjesztését, valamint vezeti a felügyeleti tanács üléseit.

Az elnök felelős az igazgatótanács napirendjének meghatározásáért, amelyet az igazgatótanács fogad el, valamint vezeti az igazgatótanács üléseit.

Az elnök felkérheti az igazgatótanácsot, hogy mérlegelje egy koordinációs csoportnak a 45b. cikkel összhangban történő felállítását.

(2)[3] Az elnököt - érdemei, alkalmassága, a pénzügyi intézményekkel és piacokkal kapcsolatos ismeretei, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás terén szerzett gyakorlata alapján - az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteendő nyílt, a nemek közötti egyensúly elvét tiszteletben tartó kiválasztási eljárást követően választják ki. A felügyeleti tanács a Bizottság segítségével összeállítja az elnöki tisztségre pályázó alkalmas jelöltek szűkített listáját. A Tanács a szűkített lista alapján, az Európai Parlament általi megerősítést követően határozatot fogad el az elnök kinevezéséről.

Amennyiben az elnök már nem teljesíti a 49. cikkben említett feltételeket, vagy súlyos kötelességszegésben megállapították a bűnösségét, úgy a Tanács a Bizottságnak az Európai Parlament által jóváhagyott javaslata alapján eljárva határozattal felmentheti az érintett személyt hivatalából.

A felügyeleti tanács tagjai közül alelnököt is választ, aki az elnök távolléte idején ellátja az elnök feladatait. Az alelnököt nem lehet az igazgatótanács tagjai közül megválasztani.

(3) Az elnök megbízatása öt évre szól és egy alkalommal meghosszabbítható.

(4)[4] Az elnök ötéves megbízatásának leteltét megelőző kilenc hónap folyamán a felügyeleti tanács értékeli:

a) az első megbízatási időszak során elért eredményeket és megvalósításuk módját;

b) az elkövetkezendő években a Hatóságra háruló feladatokat és követelményeket.

Az első albekezdésben említett értékelés céljából az elnök feladatait az alelnök végzi el.

A Tanács - a felügyeleti tanács javaslatára eljárva és a Bizottság segítségével, valamint az első albekezdésben említett értékelést figyelembe véve - egy alkalommal meghosszabbíthatja az elnök megbízatását.

---

1 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 40. d) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 41. a) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). 2020. január 1-től kell alkalmazni.

3 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 41. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

4 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 41. c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). 2020. január 1-től kell alkalmazni.

(5)[1] Az elnök csak nyomós okból menthető fel. Az elnököt csak az Európai Parlament mentheti fel a Tanácsnak a felügyeleti tanáccsal folytatott konzultáció után elfogadott határozatát követően.

49. cikk[2]

Az elnök függetlensége[3]

A felügyeleti tanács által az elnök feladataival kapcsolatban betöltött szerep sérelme nélkül az elnök nem kérhet és nem fogadhat el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

Sem a tagállamok, sem az uniós intézmények, vagy szervek, sem bármely más köz- vagy magánjogi jogalany nem kísérelheti meg befolyásolni az elnököt feladatai ellátása során.

Az elnök - a 68. cikkben említett személyzeti szabályzattal összhangban - szolgálati jogviszonyának megszűnését követően is köteles feddhetetlenül és tartózkodóan eljárni egyes kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

49a. cikk[4]

Kiadások

Az elnök az ülést követő két héten belül nyilvánosságra hoz a külső érdekelt felekkel megtartott minden ülést és bármely kapott vendéglátást. A kiadásokat a Személyzeti Szabályzatnak megfelelően nyilvánosan kell vezetni.

50. cikk[5]

4. SZAKASZ

Ügyvezető igazgató

51. cikk

Kinevezés

(1) A Hatóságot az ügyvezető igazgató irányítja, aki feladatát teljes munkaidőben ellátó független szakember.

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 41. d) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 42. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). 2020. január 1-től kell alkalmazni.

3 A cím szövegét megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 42. a) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

4 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 43. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

5 Hatályon kívül helyezte: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 44. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatálytalan: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

(2) A felügyeleti tanács az ügyvezető igazgatót - érdemei, alkalmassága, a pénzügyi intézményekkel és piacokkal kapcsolatos tudása, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás terén szerzett gyakorlata és vezetői tapasztalata alapján - nyílt pályázati eljárást és az Európai Parlament jóváhagyását követően nevezi ki.

(3) Az ügyvezető igazgató megbízatása öt évre szól és egy alkalommal meghosszabbítható.

(4) Az ügyvezető igazgató ötéves megbízatásának leteltét megelőző kilenc hónap folyamán a felügyeleti tanács értékeli különösen:

a) az első megbízatási időszak során elért eredményeket és megvalósításuk módját;

b) az elkövetkezendő években a Hatóságra háruló feladatokat és követelményeket.

A felügyeleti tanács - az első bekezdésben említett értékelést figyelembe véve - egy alkalommal meghosszabbíthatja az ügyvezető igazgató megbízatását.

(5) Az ügyvezető igazgató csak a felügyeleti tanács határozata alapján menthető fel.

52. cikk

Függetlenség

Az igazgatótanács és a felügyeleti tanács által az ügyvezető igazgató feladataival kapcsolatban betöltött szerep sérelme nélkül az ügyvezető igazgató nem kérhet és nem fogadhat el utasítást sem uniós intézménytől vagy szervtől, sem tagállami kormánytól, sem más egyéb köz- vagy magánjogi jogalanytól.

Sem a tagállamok, sem az uniós intézmények vagy szervek, sem bármely más köz- vagy magánjogi jogalany nem kísérelheti meg befolyásolni az ügyvezető igazgatót feladatai ellátása során.

Az ügyvezető igazgató - a 68. cikkben említett személyzeti szabályzattal összhangban - szolgálati jogviszonyának megszűnését követően is köteles feddhetetlenül és tartózkodóan eljárni egyes kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

52a. cikk [1]

Kiadások

Az ügyvezető igazgató nyilvánosságra hozza a megtartott üléseket és a kapott vendéglátást. A kiadásokat a Személyzeti Szabályzatnak megfelelően nyilvánosan kell vezetni.

53. cikk

Feladatok

(1) Az ügyvezető igazgató felelős a Hatóság irányításáért és előkészíti az igazgatótanács munkáját.

(2) Az ügyvezető igazgató felel azért, hogy a felügyeleti tanács iránymutatásával és az igazgatótanács ellenőrzése mellett megvalósuljon a Hatóság éves munkaprogramja.

(3) Az ügyvezető igazgató megfelelő intézkedésekkel - különösen belső ügyviteli utasítások elfogadásával és közlemények közzétételével - gondoskodik arról, hogy a Hatóság e rendelettel összhangban működjön.

1 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 28. (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.). Hatályos: 2013. X. 30-tól.

(4) Az ügyvezető igazgató a 47. cikk (2) bekezdésének megfelelően elkészíti a többéves munkaprogramot.

(5) Minden év június 30-ig a 47. cikk (2) bekezdésének megfelelően az ügyvezető igazgató elkészíti a következő évi munkaprogramot.

(6) Az ügyvezető igazgató a 63. cikknek megfelelően elkészíti a Hatóság előzetes költségvetés-tervezetét, és a 64. cikk értelmében végrehajtja a Hatóság költségvetését.

(7) Az ügyvezető igazgató minden évben elkészíti a jelentéstervezetet, külön-külön szakaszban kitérve a Hatóság szabályozási és felügyeleti tevékenységeire, illetőleg a pénzügyi és az igazgatási kérdésekre.

(8) Az ügyvezető igazgató az e rendelet 68. cikkében megállapított hatásköröket gyakorolja a Hatóság személyzetével szemben és kezeli a személyzeti ügyeket.

IV. FEJEZET

AZ EURÓPAI FELÜGYELETI HATÓSÁGOK KÖZÖS TESTÜLETEI

1. SZAKASZ

Az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága

54. cikk

Létrehozás

(1) Létrejön az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága.

(2) [1] A vegyes bizottság olyan fórum, amelynek keretében a Hatóság rendszeresen és szorosan együttműködik az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapírpiaci Hatóság), hogy az ágazati sajátosságok figyelembevétele mellett biztosítsa az ágazatok közötti következetességet, különösen a következők terén:

- pénzügyi konglomerátumok, és amennyiben az uniós jog előírja, prudenciális konszolidáció,
- könyvvitel és könyvvizsgálat,
- az szektorok közötti fejlemények, kockázatok és a pénzügyi stabilitás sebezhetőségének mikroprudenciális elemzése,
- lakossági befektetési termékek,
- kiberbiztonság,
- információcsere és a legjobb gyakorlatok cseréje az ERKT-vel és a többi európai felügyeleti hatósággal,
- lakossági pénzügyi szolgáltatások, valamint a betétesek, fogyasztók és befektetők védelmével kapcsolatos kérdések,
- az 1. cikk (6) bekezdésével összhangban létrehozott bizottság általi tanácsadás,
- jelentéstételi és közzétételi követelmények, valamint a pénzügyi intézményektől való információgyűjtés.

1 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 45. a) i.-iv. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.), az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2025/2088 rendelete 2. cikk 6. (HL L 2025.10.21.).

(2a)[1] A vegyes bizottság segítheti a Bizottságot az (EU) 2015/849 irányelv 32a. cikkének (5) bekezdésében említett jelentés szerinti központi automatizált mechanizmusok biztonságos és hatékony összekapcsolásának biztosítására vonatkozó feltételek, valamint műszaki előírások és eljárások értékelésében, továbbá az említett irányelv szerinti nemzeti nyilvántartások hatékony összekapcsolásában.

(3)[2] A vegyes bizottság az EFH-k által biztosított külön személyzettel rendelkezik, amely állandó titkárságként működik. A Hatóság megfelelő erőforrásokkal járul hozzá az igazgatási, infrastrukturális és működési költségekhez.

(4) Amennyiben egy pénzügyi intézmény több szektorális területen érintett, a vegyes bizottság a nézeteltéréseket az 56. cikknek megfelelően rendezi.

55. cikk

Összetétel

(1) A vegyes bizottság az EFH-k elnökeiből, és - adott esetben - az 57. cikknek megfelelően létrehozott albizottság elnökéből áll.

(2) Az ügyvezető igazgatót, a Bizottság képviselőjét és az ERKT-t megfigyelőként meghívják a vegyes bizottság és az 57. cikkben említett albizottságok üléseire.

(3)[3] A vegyes bizottság elnökét évente, az EFH-k elnökei közül felváltva nevezik ki. A vegyes bizottság elnöke egyben az ERKT második alelnöke.

(4)[4] A vegyes bizottság elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát. A szabályzat meghatározhatja a vegyes bizottság üléseinek további résztvevőit.

A vegyes bizottság legalább háromhavonta ülésezik.

(5)[5] A Hatóság elnöke rendszeresen tájékoztatja a felügyeleti tanácsot a vegyes bizottság ülésein kialakított álláspontokról.

56. cikk[6]

Közös álláspontok és közös intézkedések

Az e rendelet II. fejezetében meghatározott tevékenységi körén belül, és különös tekintettel a 2002/87/EK irányelv végrehajtására - ha releváns -, a Hatóság konszenzussal közös álláspontot alakít ki adott esetben az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapírpiaci Hatóság).

1 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 45. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 45. c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

3 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 46. a) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

4 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 46. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). 2020. január 1-től kell alkalmazni.

5 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 46. c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

6 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 47. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

Amennyiben az uniós jog azt előírja, az e rendelet 10-16. cikke szerinti intézkedéseket, valamint az e rendelet 17., 18. és 19. cikke szerinti azon határozatokat, amelyek a 2002/87/EK irányelv és az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett egyéb - az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítási és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) vagy az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) hatáskörébe is tartozó -jogalkotási aktusok alkalmazásával kapcsolatosak, adott esetben a Hatóság, az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítási és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) egyidejűleg fogadja el.

57. cikk [1]

Albizottságok

(1) A vegyes bizottság albizottságokat hozhat létre azzal a céllal, hogy a vegyes bizottság számára közös álláspontok és közös intézkedések tervezeteit készítsék elő.

(2) Minden albizottság az 55. cikk (1) bekezdésében említett személyekből és minden egyes tagállam érintett hatáskörrel rendelkező hatósága mindenkori személyzetének egy magas rangú képviselőjéből áll.

(3) Minden albizottság elnököt választ az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok képviselői közül, aki egyúttal megfigyelői szerepet tölt be a vegyes bizottságban.

(4) Az 56. cikk alkalmazásában létre kell hozni a vegyes bizottság pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó albizottságát.

(5) A vegyes bizottság nyilvánosságra hozza a honlapján az összes létrehozott albizottságot, ideértve a megbízatásukat és a tagjaik listáját, az albizottságban ellátott feladataikkal együtt.

2. SZAKASZ

Fellebbviteli tanács

58. cikk

Összetétel és működés

(1) [2] Létrejön az EFH-k fellebbviteli tanácsa.

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 47. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 48. a) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

(2)[1] A fellebbviteli tanács hat tagból és hat póttagból áll, akik nagyrabecsült személyek, akik az uniós jog területén igazolt szaktudással és kellően magas szintű nemzetközi szakmai gyakorlattal rendelkeznek a banki, biztosítási, foglalkoztatói nyugdíj és értékpapírpiaci területen vagy más pénzügyi szolgáltatások területén, nem tartoznak a Hatóság tevékenységében részt vevő hatáskörrel rendelkező hatóságok vagy más nemzeti, illetve uniós intézmények vagy szervek jelenlegi alkalmazottai és a banki érdekképviseleti csoport tagjai közé. A tagok és a póttagok valamely tagállam állampolgárai, és az Unió legalább két hivatalos nyelvének alapos ismeretével rendelkeznek. A fellebbviteli tanács megfelelő jogi szakértelemmel rendelkezik ahhoz, hogy jogi szaktanácsadást biztosítson a Hatóság hatáskörei gyakorlásának jogszerűségével, többek között arányosságával kapcsolatban.

A fellebbviteli tanács kijelöli elnökét.

(3)[2] A fellebbviteli tanács két tagját és két póttagját az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett, érdeknyilvánításra vonatkozó nyilvános felhívást követően egy, a Bizottság által javasolt szűkített listáról a Hatóság igazgatótanácsa nevezi ki, a felügyeleti tanáccsal folytatott konzultációt követően.

Az Európai Parlament a szűkített lista kézhezvételét követően felkérheti a tag- és a póttagjelölteket, hogy tegyenek nyilatkozatot az Európai Parlament előtt, és kérésre bármikor válaszoljanak a képviselők által feltett bármely kérdésre.

Az Európai Parlament felkérheti a fellebbviteli tanács tagjait, hogy tegyenek nyilatkozatot az Európai Parlament előtt, és kérésre bármikor válaszoljanak a képviselők által feltett bármely kérdésre, kivéve az olyan nyilatkozatok, kérdések vagy válaszok esetében, amelyek a fellebbviteli tanács által eldöntött vagy nála függőben lévő egyedi ügyekhez kapcsolódnak.

(4) A fellebbviteli tanács tagjainak megbízatása öt évre szól. A megbízatás egyszer meghosszabbítható.

(5) A fellebbviteli tanácsnak a Hatóság igazgatótanácsa által kinevezett tagja megbízatásának ideje alatt e tisztségéből nem menthető fel, kivéve akkor, ha súlyos hivatali mulasztást követett el, és az igazgatótanács - a felügyeleti tanáccsal folytatott konzultációt követően erről határozatot hoz.

(6) A fellebbviteli tanács határozatainak meghozatalához a hat tagból legalább négy fő szavazata szükséges. Ha a megtámadott határozat e rendelet hatálya alá tartozik, a döntő többségnek a fellebbviteli tanács Hatóság által kinevezett két tagja közül legalább egyet magában kell foglalnia.

(7) A fellebbviteli tanács szükség szerint, az elnök kezdeményezésére ülésezik.

(8) Az EFH megfelelő működési és titkársági támogatást biztosít a fellebbviteli tanács részére.

59. cikk

Függetlenség és pártatlanság

(1) A fellebbviteli tanács tagjai függetlenül hozzák meg döntéseiket. Nem utasíthatók. A fellebbviteli tanács tagjai a Hatósággal, annak igazgatótanácsával vagy felügyeleti tanácsával kapcsolatos más feladatot nem láthatnak el.

1 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 48. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 48. c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

(2)[1] Sem a fellebbviteli tanács tagjai, sem a Hatóság operatív és titkársági támogatást nyújtó személyzete nem vehetnek részt a fellebbezési eljárásban, ha az bármely személyes érdeküket érinti, ha korábban az eljárás egyik felének képviseletét látták el, vagy ha részt vettek a fellebbezés tárgyát képező határozat meghozatalában.

(3) A fellebbviteli tanács minden tagja értesíti a fellebbviteli tanácsot, ha valamely tagtársáról - az (1) és a (2) bekezdésben említett okok egyike vagy bármely más ok miatt - úgy véli, hogy nem helyénvaló részt vennie egy adott fellebbezési eljárásban.

(4) A fellebbezési eljárás feleinek bármelyike az (1) és a (2) bekezdésben említett bármely indokra hivatkozva, illetve elfogultság gyanúja esetén a fellebbviteli tanács bármely tagjának részvétele ellen kifogással élhet.

A tagok állampolgársága nem szolgálhat kifogás alapjául, továbbá a kifogás nem megengedhető a fellebbezési eljárás azon fele részéről, aki a kifogást megalapozó tény ismeretében további, a fellebbviteli tanács összetételének kifogásolásától eltérő, eljárási cselekményt tett.

(5) A fellebbviteli tanács az (1) és az (2) bekezdésben foglaltak fennállása esetén teendő intézkedésről az érintett tag részvétele nélkül határoz.

A szóban forgó határozat meghozatala céljából a fellebbviteli tanács az érintett tag helyett annak póttagja részvételével ülésezik. Ha a póttag ellen is hasonló eljárás van folyamatban, a Hatóság elnöke a rendelkezésre álló póttagok közül jelöl ki helyettest.

(6) A fellebbviteli tanács tagjai vállalják, hogy függetlenül, a közérdeknek megfelelően járnak el.

E célból kötelezettségvállalási és érdekeltségi nyilatkozatot tesznek, amelyben vagy kijelentik, hogy nincsenek olyan érdekeltségeik, amelyekről feltételezhető, hogy veszélyeztethetik függetlenségüket, vagy megnevezik azokat a közvetlen vagy közvetett érdekeltségeiket, amelyekről feltételezhető, hogy veszélyeztethetik függetlenségüket.

A nyilatkozatokat évente írásos formában közzé kell tenni.

V. FEJEZET

JOGORVOSLATOK

60. cikk

Fellebbezések

(1) Bármely természetes vagy jogi személy - a hatáskörrel rendelkező hatóságokat is ideértve - fellebbezhet a Hatóság 17., 18. és 19. cikkben említett, valamint bármely más, az 1. cikk (2) bekezdésében meghatározott uniós aktusok szerinti, neki címzett határozata ellen vagy az olyan más személynek címzett határozat ellen, amely őt közvetlenül és személyében érinti.

(2)[2] A fellebbezést indokolással együtt írásban kell benyújtani a Hatósághoz, attól a naptól számított három hónapon belül, hogy az érintett személyt értesítették a szóban forgó határozatról, vagy - ha értesítésre nem került sor - a határozat Hatóság általi közzétételének napjától számított három hónapon belül.

A fellebbviteli tanács a benyújtástól számított három hónapon belül határoz a fellebbezésről.

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 49. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 50. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

(3) Az (1) bekezdésben foglaltaknak megfelelően beadott fellebbezésnek nincsen felfüggesztő hatálya.

A fellebbviteli tanács azonban a kifogásolt határozat végrehajtását felfüggesztheti, ha megítélése szerint a körülmények ezt megkövetelik.

(4) Ha a fellebbezés elfogadható, a fellebbviteli tanács megvizsgálja, hogy az megalapozott-e. A fellebbviteli tanács felkéri a fellebbezési eljárás feleit, hogy az általa kibocsátott értesítésekről vagy a fellebbezési eljárás többi fele által tett nyilatkozatokról meghatározott határidőn belül nyújtsák be észrevételeiket. A fellebbezési eljárásban a felek jogosultak álláspontjukat szóban előadni.

(5) A fellebbviteli tanács megerősítheti a Hatóság hatáskörrel rendelkező testülete által hozott határozatot vagy a Hatóság hatáskörrel rendelkező testületéhez utalhatja az ügyet. Erre a testületre nézve a fellebbviteli tanács határozata kötelező, és ez a testület módosított határozatot fogad el az adott ügyben.

(6) A fellebbviteli tanács elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

(7) A fellebbviteli tanács által hozott határozatokat a Hatóság megindokolja és közzéteszi.

60a. cikk [1]

A Hatóság hatáskörtúllépése

Bármely természetes vagy jogi személy indokolással ellátott tanácsot küldhet a Bizottságnak, ha az említett személy úgy véli, hogy a Hatóság a 16. és a 16b. cikk alapján eljárva túllépte hatáskörét, ideértve, amikor nem tartotta be az 1. cikk (5) bekezdésében említett arányosság elvét, és hogy ez az említett személyt közvetlenül és személyében érinti.

61. cikk

Kereset benyújtása az Európai Unió Bíróságához

(1) A fellebbviteli tanács határozatai, illetőleg - ha a fellebbviteli tanács nem jogosult jogorvoslatot gyakorolni - a Hatóság határozatai az EUMSz 263. cikkével összhangban indított keresettel megtámadhatók az Európai Unió Bírósága előtt.

(2) A tagállamok és az uniós intézmények, valamint természetes és jogi személyek az EUMSz. 263. cikkével összhangban keresetet indíthatnak az Európai Unió Bíróságánál a Hatóság határozatai ellen.

(3) Abban az esetben, ha a Hatóság köteles eljárni és elmulasztja a döntéshozatalt, az EUMSz. 265. cikkével összhangban mulasztás miatti kereset indítható az Európai Unió Bíróságnál.

(4) A Hatóságnak meg kell hoznia az Európai Unió Bírósága ítéletének betartásához szükséges intézkedéseket.

VI. FEJEZET

PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

62. cikk

1 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 51. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

A Hatóság költségvetése

(1)[1] Az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet[2] (a továbbiakban: a költségvetési rendelet) 70. cikkével összhangban európai szervként működő Hatóság bevételei különösen a következők bármilyen kombinációjából állnak:

a) a pénzügyi intézmények felügyeletére hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok kötelező hozzájárulásai; amelyeket a szavazatoknak az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkének (3) bekezdésében szereplő súlyozásán alapuló képlettel kell meghatározni. E cikk alkalmazásában az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkének (3) bekezdését az abban megállapított 2014. október 31-i határidőt követően is alkalmazni kell;

b) az Unió általános költségvetésében (a Bizottságra vonatkozó szakaszban) előirányzott uniós támogatás;

c) a vonatkozó uniós jogi eszközökben meghatározott esetekben a Hatóságnak fizetendő díjak;

d)[3] a tagállamok vagy megfigyelők önkéntes hozzájárulásai;

e)[4] a kiadványokért, képzésekért, valamint a Hatóság által nyújtott bármely egyéb szolgáltatásért felszámított, megállapodás szerinti díjak, amennyiben ezeket a szolgáltatásokat egy vagy több, hatáskörrel rendelkező hatóság kifejezetten kérte.

A tagállamoknak vagy megfigyelőknek az első albekezdés *d)* pontjában említett önkéntes hozzájárulásai nem fogadhatók el, ha elfogadásuk megkérdőjelezné a Hatóság függetlenségét és pártatlanságát. A hatáskörrel rendelkező hatóságok által a Hatóságra ruházott feladatok költségei ellentételezésének minősülő önkéntes hozzájárulások nem tekintendők olyannak, mint amelyek megkérdőjelezik a Hatóság függetlenségét.

(2) A Hatóság kiadásai tartalmazzák legalább a személyzeti, a díjazással kapcsolatos, az adminisztratív, az infrastrukturális, valamint a szakmai képzéssel kapcsolatos kiadásokat és a működési költségeket.

(3) A bevételeknek és a kiadásoknak egyensúlyban kell lenniük.

(4) A Hatóság valamennyi bevételének és kiadásának becslését minden - a naptári évnek megfelelő - pénzügyi évre vonatkozóan el kell készíteni, és azt a Hatóság költségvetésében fel kell tüntetni.

63. cikk[5]

A költségvetés elkészítése

(1) Az ügyvezető igazgató minden évben elkészíti a Hatóság következő három pénzügyi évre vonatkozó egységes programozási dokumentumának ideiglenes tervezetét annak éves és többéves programozása alapján, szerepeltetve abban a becsült bevételeket és kiadásokat, valamint a személyzetre vonatkozó információkat, és ezt a létszámtervvel együtt megküldi az igazgatótanácsnak és a felügyeleti tanácsnak.

---

1 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 52. a), c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

3 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 52. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

4 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 52. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

5 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 53. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

(2) Az igazgatótanács által jóváhagyott tervezet alapján a felügyeleti tanács elfogadja a következő három pénzügyi évre vonatkozó egységes programozási dokumentum tervezetét.

(3) Az egységes programozási dokumentumot az igazgatótanács január 31-ig megküldi a Bizottságnak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Számvevőszéknek.

(4) A Bizottság az egységes programozási dokumentumot figyelembe véve az Unió költségvetés-tervezetében feltünteti a létszámtervre tekintettel szükségesnek ítélt előzetes irányszámokat, valamint azon kiegyensúlyozó hozzájárulás összegét, amely az EUMSZ 313. és 314. cikkével összhangban az Unió általános költségvetését terheli.

(5) Az Európai Parlament és a Tanács elfogadja a Hatóság létszámtervét. Az Európai Parlament és a Tanács engedélyezi a Hatóságnak fizetendő kiegyensúlyozó hozzájárulásra szánt költségvetési előirányzatot.

(6) A Hatóság költségvetését a felügyeleti tanács fogadja el. A Hatóság költségvetése az Unió általános költségvetésének végleges elfogadását követően válik véglegessé. A Hatóság költségvetését szükség esetén ennek megfelelően ki kell igazítani.

(7) Az igazgatótanács indokolatlan késedelem nélkül értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot az olyan projektek megvalósítására irányuló szándékáról, amelyek jelentős pénzügyi hatást gyakorolhatnak költségvetésének finanszírozására, különösen az ingatlanprojektekről, például épületek bérbevételéről vagy megvásárlásáról.

(8) A költségvetési rendelet 266. és 267. cikkének sérelme nélkül az Európai Parlament és a Tanács jóváhagyása szükséges minden olyan projekthez, amely jelentős pénzügyi vagy hosszú távú hatást gyakorolhat a Hatóság költségvetésének finanszírozására, különösen ingatlanprojekt, például épületek bérbevétele vagy megvétele esetében, ideértve a megszüntetési záradékokat is.

64. cikk [1]

A költségvetés végrehajtása és ellenőrzése

(1) Az ügyvezető igazgató engedélyezési tisztviselői feladatokat lát el, és végrehajtja a Hatóság éves költségvetését.

(2) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év március 1-jéig megküldi a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének és a Számvevőszéknek az előzetes beszámolót. A 70. cikk nem zárja ki, hogy a Hatóság a Számvevőszék hatáskörébe tartozó bármely információt a Számvevőszék kérésére a Számvevőszék rendelkezésére bocsásson.

(3) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év március 1-jéig konszolidációs célból megküldi a kért számviteli információkat a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének az e tisztviselő által megállapított módon és formátumban.

(4) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év március 31-ig a költségvetési és a pénzügyi gazdálkodásról szóló jelentést is megküldi a felügyeleti tanács tagjainak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Számvevőszéknek.

(5) Miután beérkeztek hozzá a Hatóság előzetes beszámolójára vonatkozó, a Számvevőszék által a költségvetési rendelet 246. cikkével összhangban tett észrevételek, a Hatóság számvitelért felelős tisztviselője összeállítja a Hatóság végleges beszámolóját. Az ügyvezető igazgató a végleges beszámolót megküldi a felügyeleti tanácsnak, amely véleményezi e beszámolót.

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 53. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

(6) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év július 1-jéig megküldi a végleges beszámolót a felügyeleti tanács véleményével együtt a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Számvevőszéknek.

A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője minden év június 15-ig egy jelentéscsomagot is megküld a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének az e tisztviselő által konszolidációs célból megállapított egységes formátumban.

(7) A végleges beszámolót a következő év november 15-ig közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában.*

(8) Az ügyvezető igazgató szeptember 30-ig megküldi a Számvevőszéknek annak észrevételeire adott válaszát, és e válaszról másolatot küld az igazgatótanácsnak és a Bizottságnak.

(9) Az ügyvezető igazgató az Európai Parlamentnek - ez utóbbi kérésére és összhangban a költségvetési rendelet 261. cikkének (3) bekezdésében foglaltakkal - minden szükséges tájékoztatást megad a szóban forgó pénzügyi évre vonatkozó zárszámadási eljárás zökkenőmentes lebonyolításához.

(10) Az Európai Parlament - a Tanács minősített többséggel hozott ajánlása alapján - legkésőbb az N+2. év május 15. napja előtt megadja a Hatóság számára a mentesítést az N. pénzügyi év költségvetésének végrehajtására vonatkozóan.

(11) A Hatóság indokolással ellátott véleményt ad ki az Európai Parlament álláspontjáról, valamint az Európai Parlament által a zárszámadási eljárásban tett bármely egyéb észrevételről.

65. cikk [1]

Pénzügyi szabályok

A Hatóságra alkalmazandó pénzügyi szabályokat a Bizottsággal folytatott konzultációt követően az igazgatótanács fogadja el. A szóban forgó szabályok nem térhetnek el az (EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettől [2], kivéve, ha a Hatóság sajátos működési igényei úgy kívánják, ehhez azonban a Bizottság előzetes hozzájárulására van szükség.

66. cikk

Csalás elleni intézkedések

(1) [3] A 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet [4] korlátozás nélkül alkalmazandó a Hatóságra csalás, korrupció és egyéb jogellenes cselekmények elleni fellépés céljából.

(2) A Hatóság csatlakozik az OLAF belső vizsgálatairól szóló intézményközi megállapodáshoz, és haladéktalanul meghozza a Hatóság egész személyzetére vonatkozó megfelelő rendelkezéseket.

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 53. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 A Bizottság (EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló rendelete (2018. december 18.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés és az Euratom-Szerződés keretében létrehozott és az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet 70. cikkében említett szervekre vonatkozó pénzügyi keretszabályzatról (HL L 122., 2019.5.10., 1. o.).

3 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 54. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

4 Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).

(3) A finanszírozási határozatokban és a megállapodásokban, valamint a belőlük következő végrehajtási aktusokban kifejezetten ki kell kötni, hogy a Számvevőszék és az OLAF szükség esetén helyszíni ellenőrzésnek vetheti alá a Hatóság által kifizetett pénzösszegek kedvezményezettjeit, valamint a személyzet azon tagjait, akik az említett pénzösszegek elosztásáért felelnek.

VII. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

67. cikk

Kiváltságok és mentességek

A Hatóságra és személyzetére az Európai Unióról szóló szerződéshez és az EUMSz-hez csatolt, az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló (7.) jegyzőkönyv alkalmazandó.

68. cikk

Személyzet

(1) A Hatóság személyzetére - ideértve annak ügyvezető igazgatóját és elnökét is - a személyzeti szabályzat, az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek, valamint az uniós intézmények által az említett szabályzat, illetve feltételek alkalmazása céljából közösen elfogadott szabályok alkalmazandók.

(2) Az igazgatótanács - a Bizottsággal egyetértésben - a személyzeti szabályzat 110. cikkében meghatározott előírásokkal összhangban elfogadja a szükséges végrehajtási intézkedéseket.

(3) Személyzete tekintetében a Hatóság gyakorolja a személyzeti szabályzat által a kinevezésre jogosult hatóságra ruházott hatáskört, valamint az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek által a szerződéskötésre jogosult hatóságra ruházott hatáskört.

(4) Az igazgatótanács olyan rendelkezéseket fogad el, amelyek lehetővé teszik a tagállamokból kiküldött nemzeti szakértők Hatóságon belüli alkalmazását.

69. cikk

A Hatóság felelőssége

(1) Szerződésen kívüli felelősség esetében a Hatóság - a tagállamok jogában meglévő közös általános jogelveknek megfelelően - megtéríti az általa okozott, illetőleg az alkalmazottai által feladataik ellátása során okozott összes kárt. Az ilyen károk megtérítésével kapcsolatos jogviták az Európai Unió Bíróságának joghatósága alá tartoznak.

(2) A Hatóság alkalmazottainak a Hatósággal szembeni személyes pénzügyi és fegyelmi felelőssége tekintetében a Hatóság személyzetére alkalmazandó vonatkozó rendelkezések az irányadók.

70. cikk

Szakmai titoktartási kötelezettség

(1)[1] A felügyeleti tanács tagjaira és a Hatóság személyzetének minden tagjára, ideértve a tagállamok által ideiglenesen kiküldött tisztviselőket és a Hatóság részére szerződéses alapon feladatokat végző minden más személyt is, az EUMSZ 339. cikkében meghatározott és a vonatkozó uniós jogszabályokban előírt szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók, még megbízatásuk lejártát követően is.

(2)[2] A büntetőjog hatálya alá tartozó esetek sérelme nélkül, az (1) bekezdésben említett személyek nem hozhatnak semmilyen, szakmai kötelességük teljesítése közben kapott bizalmas információt más személy vagy hatóság tudomására, az olyan összegzett és összesített formában történt közlés kivételével, amelyből az egyes pénzügyi intézmények nem azonosíthatók.

Az e cikk (1) bekezdésében és az e bekezdés első albekezdésében előírt kötelezettség nem zárja ki, hogy a Hatóság és a hatáskörrel rendelkező hatóságok ezt az információt az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok érvényesítésére, valamint különösen a határozatok elfogadására irányuló jogi eljárásokhoz felhasználják.

(2a)[3] Az igazgatótanács és a felügyeleti tanács biztosítja, hogy a Hatóság feladataival kapcsolatban közvetlenül vagy közvetve, tartósan vagy alkalmilag szolgáltatást nyújtó személyekre - beleértve a tisztviselőket, valamint az igazgatótanács és a felügyeleti tanács által erre felhatalmazott vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságok által erre kijelölt más személyeket is - az (1) és a (2) bekezdésben foglaltakkal egyenértékű szakmai titoktartási követelmények legyenek alkalmazandók.

Azonos szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók azokra a megfigyelőkre is, akik részt vesznek az igazgatótanács és a felügyeleti tanács ülésein, és akik közreműködnek a Hatóság tevékenységeiben.

(3)[4] E cikk (1) és (2) bekezdése nem zárja ki, hogy a Hatóság e rendelettel és a pénzügyi intézményekre alkalmazandó, egyéb uniós jogszabályokkal összhangban információt cseréljen a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal és a 35a. cikk (12) bekezdésében meghatározott többi (egyéb, más) hatósággal.

Erre az információra az (1) és a (2) bekezdésben megjelölt szakmai titoktartási feltételek vonatkoznak. A Hatóság belső eljárási szabályzatában meghatározza az (1) és a (2) bekezdésben említett titoktartási szabályok végrehajtására vonatkozó gyakorlati intézkedéseket.

(4)[5] A Hatóság alkalmazza az (EU, Euratom) 2015/444 bizottsági határozatot[6].

71. cikk[7]

Adatvédelem

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 55. a) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 55. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). 2020. január 1-től kell alkalmazni.

3 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 55. c) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

4 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 55. d) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2025/2088 rendelete 2. cikk 7. (HL L 2025.10.21.).

5 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 55. d) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

6 A Bizottság (EU, Euratom) 2015/444 határozata (2015. március 13.) az EU-minősített adatok védelmét szolgáló biztonsági szabályokról (HL L 72., 2015.3.17., 53. o.).

7 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 56. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet nem érinti a tagállamoknak a személyes adatok kezelése tekintetében az (EU) 2016/679 rendelet alapján fennálló, sem a Hatóságnak a feladatai ellátása során végrehajtott személyesadat-kezelés tekintetében az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet[1] alapján fennálló kötelezettségeit.

72. cikk

Hozzáférés a dokumentumokhoz

(1) A Hatóság birtokában lévő dokumentumokra az 1049/2001/EK rendelet alkalmazandó.
(2)[2] Az igazgatótanács gyakorlati intézkedéseket fogad el az 1049/2001/EK rendelet alkalmazására.
(3) A Hatóság által az 1049/2001/EK rendelet 8. cikke értelmében hozott határozatok tárgyában panasz nyújtható be az ombudsmanhoz vagy az EUMSz. 228., illetve 263. cikkében megállapított feltételekkel összhangban - adott esetben - eljárás indítható az Európai Unió Bírósága előtt a fellebbviteli tanácsnak benyújtott fellebbezést követően.

73. cikk

Nyelvhasználat

(1) A Hatóságra az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról szóló 1. tanácsi rendeletet[3] kell alkalmazni.
(2) A Hatóság belső nyelvhasználatára vonatkozó rendelkezésekről az igazgatótanács határoz.
(3) A Hatóság működéséhez szükséges fordítói szolgáltatásokat az Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontja biztosítja.

74. cikk[4]

Székhely-megállapodás

A Hatóságnak a befogadó tagállamban történő elhelyezésére és az ezen tagállam által nyújtandó szolgáltatásokra vonatkozó szükséges szabályokat, valamint a Hatóság személyzetére és családtagjaikra a Hatóság székhelyét befogadó tagállamban alkalmazandó konkrét szabályokat a Hatóság és a befogadó tagállam között az igazgatótanács jóváhagyását követően megkötött székhely-megállapodásban kell meghatározni.
A Hatóság befogadó tagállama a lehető legjobb körülményeket biztosítja a Hatóság megfelelő működéséhez, ideértve a többnyelvű, európai szemléletű iskoláztatás lehetőségét és a megfelelő közlekedési kapcsolatokat is.

---

1 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).
2 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 57. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.
3 HL 17., 1958.10.6., 385. o.
4 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 58. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). 2020. január 1-től kell alkalmazni.

75. cikk

Harmadik országok részvétele

(1) A Hatóság munkájában való részvétel nyitva áll azon harmadik országok számára, amelyek megállapodást kötöttek az Unióval, amelynek keretében elfogadták és alkalmazzák az uniós jogot a Hatóságnak az 1. cikk (2) bekezdésében említett hatáskörébe tartozó területeken.

(2) A Hatóság együttműködhet az (1) bekezdésben említett országokkal, amelyek az Unióval az EUMSz 216. cikkében foglaltakkal összhangban kötött nemzetközi megállapodásoknak megfelelően a Hatóság 1. cikk (2) bekezdésében említett hatáskörében az uniós jogszabályokkal egyenértékűnek elfogadott jogszabályokat alkalmaznak.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett megállapodások vonatkozó rendelkezései alapján az adott, az (1) bekezdés szerinti országra nézve meg kell állapítani különösen a Hatóság munkájában való részvétel jellegét, tárgyát és eljárási vonatkozásait, kitérve a pénzügyi járulékokat és a személyzetet érintő kérdésekre is. E rendelkezések előírhatják, hogy ezek az országok megfigyelőként részt vehetnek a felügyeleti tanácsban, de biztosítják, hogy nem vesznek részt olyan vitákban, amelyek meghatározott pénzügyi intézményekkel foglalkoznak, kivéve, ha közvetlen érintettség áll fenn.

VIII. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

76. cikk [1]

Kapcsolat az Európai Bankfelügyeleti Bizottsággal

A Hatóságot az Európai Bankfelügyeleti Bizottság (EBFB) jogutódjának kell tekinteni. Az EBFB valamennyi eszköze és forrása, valamint minden folyamatban lévő ügylete legkésőbb a Hatóság létrehozásának időpontjáig bezárólag automatikusan a Hatóságra száll. Az EBFB összeállítja azt a kimutatást, amely tartalmazza az eszközök és források záró mérlegét az átszállás időpontjában. Ezt a kimutatást az EBFB és a Bizottság ellenőrzi és hagyja jóvá.

77. cikk

A személyzetre vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) A 68. cikktől eltérve a EBFB vagy annak titkársága által kötött és 2011. január 1-jén hatályos összes munkaszerződést és kiküldetési megállapodást lejárata napjáig tiszteletben kell tartani. Ezek a szerződések nem hosszabbíthatók meg.

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 59. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdésben említett szerződések hatálya alá tartozó személyzet minden tagja megkapja azt a lehetőséget, hogy az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikkének *a)* pontja szerint a Hatóság létszámtervében meghatározott különféle besorolási osztályoknak megfelelően ideiglenes tisztviselői szerződést kössön.

A szerződések megkötésére jogosult hatóság e rendelet hatálybalépését követően belső pályázati eljárást hajt végre, amely az EBFB vagy annak titkársága személyzetére korlátozódik, hogy ellenőrizze a foglalkoztatandó személyek hozzáértését, hatékonyságát és feddhetetlenségét. A belső pályázati eljárás során teljes mértékben figyelembe kell venni, hogy az adott személy a foglalkoztatása előtt milyen készségekről és gyakorlatról tett tanúbizonyságot.

(3) Az elvégzendő feladatok jellegétől és szintjétől függően a sikeres pályázók számára ideiglenes alkalmazotti szerződést ajánlanak fel, amelynek időtartama megegyezik az első szerződés értelmében legalább még fennmaradó időtartammal.

(4) A munkaszerződésre vonatkozó megfelelő nemzeti jogszabályok és más jogi eszközök továbbra is alkalmazandók a személyzet azon, szerződéssel rendelkező tagjaira, akik úgy döntenek, hogy nem kötnek ideiglenes alkalmazotti szerződést, vagy akiknek nem ajánlanak fel ideiglenes alkalmazotti szerződést a (2) bekezdéssel összhangban.

78. cikk

Nemzeti rendelkezések

A tagállamok meghozzák az e rendelet hatékony alkalmazásának biztosítása szempontjából indokolt rendelkezéseket.

79. cikk

Módosítások

A 716/2009/EK határozat úgy módosul, hogy a kapcsolódó melléklet B. szakaszában a kedvezményezettek jegyzékéből az EBFB-t el kell hagyni.

80. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az EBFB létrehozásáról szóló 2009/78/EK bizottsági határozat 2011. január 1-jétől kezdődően hatályát veszti.

81. cikk

Felülvizsgálat

(1) 2014. január 2-ig, és azt követően minden harmadik évben a Bizottság általános jelentést tesz közzé a Hatóság működésének eredményeként szerzett tapasztalatokról, valamint az e rendeletben meghatározott eljárásokról. A jelentés többek között értékeli:

a) [1] a hatáskörrel rendelkező hatóságok felügyeleti gyakorlatainak hatékonyságát és az e gyakorlatok közötti konvergenciát;

i. [2] a hatáskörrel rendelkező hatóságok függetlenségét és a vállalatirányítással egyenértékű standardok közötti konvergenciát;

ii. a Hatóság pártatlanságát, tárgyilagosságát és autonómiáját;

b) a felügyeleti kollégiumok működését;

c) a válságmegelőzés, -kezelés és -rendezés terén megvalósuló konvergencia eredményeit, beleértve az uniós finanszírozási mechanizmusokat;

d) a Hatóság szerepét a rendszerkockázatok tekintetében;

e) a 38. cikk szerinti védzáradék alkalmazását;

f) a 19. cikk szerinti, jogi kötőerővel bíró közvetítői szerep alkalmazását;

g) [3] a vegyes bizottság működését;

h) [4] a 8. cikk szerinti prudenciális konszolidáció akadályait vagy az arra gyakorolt hatásokat.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentés továbbá a következőket vizsgálja meg:

a) indokolt-e továbbra is elkülöníteni egymástól a bankok, a biztosítók, a foglalkoztatói nyugdíjak, az értékpapír- és pénzügyi piacok felügyeletét;

b) indokolt-e a prudenciális felügyelet és az üzleti magatartás elkülönített felügyelete, vagy azokat egyetlen felügyelet alá kell-e rendelni;

c) indokolt-e egyszerűsíteni és megerősíteni az PFER felépítését annak érdekében, hogy növelni lehessen az összhangot a makro- és mikroszintek, valamint az EFH-k között;

d) az PFER fejlődése összhangban áll-e a globális fejlődéssel;

e) a PFER kellőképen változatos-e, és rendelkezik-e a kiváló szaktudással;

f) megfelelő-e az elszámoltathatóság és az átláthatóság a közzétételi követelményekkel kapcsolatban;

g) megfelelőek-e a Hatóság forrásai feladatai végrehajtásához;

h) megfelelő-e a Hatóság székhelye, vagy célszerű lenne-e az EFH-k számára közös székhelyet kijelölni a közöttük folytatandó koordináció javítása érdekében.

(2a) [5] A Bizottság az e cikk (1) bekezdésében említett általános jelentés részeként - az érintett hatóságokkal és az érdekelt felekkel folytatott konzultációt követően - átfogó értékelést végez a 9c. cikk alkalmazásáról.

(2b) [6]

(3) [7] A páneurópai szintű intézmények, illetve infrastruktúrák közvetlen felügyeletének kérdését illetően a Bizottság a piaci fejleményeket, a belső piac stabilitását és az Unió egészének kohézióját figyelembe véve éves értékelési jelentést készít arról, hogy megfelelően bízták-e meg a Hatóságot további felügyeleti hatáskörökkel e téren.

(4) A jelentést és az azt kísérő bármely javaslatot - adott esetben - az Európai Parlament és a Tanács elé kell terjeszteni.

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 60. a) ii. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

2 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 60. a) ii. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

3 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 60. a) iii. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

4 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 60. a) iii. (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

5 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete 1. cikk 60. b) (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.). Hatályos: 2019. XII. 30-tól. 2020. január 1-től kell alkalmazni.

6 Hatályon kívül helyezte: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1620 rendelete 103. cikk 9. (HL L 2024.6.19.). Hatálytalan: 2024. VI. 26-tól. 2025. december 31-től kell alkalmazni.

7 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 30. (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.). Hatályos: 2013. X. 30-tól.

81a. cikk [1]

A szavazási szabályok felülvizsgálata

Amikor a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok száma eléri a négyet, a Bizottság felülvizsgálja a 41. és a 44. cikkben ismertetett szavazási szabályok működését, és azokról jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak és a Tanácsnak, figyelembe véve a rendelet alkalmazása során szerzett tapasztalatokat.”.

82. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2011. január 1-jétől kell alkalmazni a 76. cikk, valamint 77. cikk (1) és (2) bekezdésének kivételével, amelyeket e rendelet hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni.

A Hatóság 2011. január 1-jén jön létre.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2010. november 24-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
J. BUZEK	O. CHASTEL

1 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete 1. cikk 31. (HL L 287., 2013.10.29., 5. o.). Hatályos: 2013. X. 30-tól.

TARTALOMJEGYZÉK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2010. november 24-i 1093/2010/EU RENDELETE ---- 1
az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről ---- 1
I. FEJEZET ---- 15
LÉTREHOZÁS ÉS JOGÁLLÁS ---- 15
1. cikk ---- 15
Létrehozás és tevékenységi kör ---- 15
2. cikk ---- 17
Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszere ---- 18
3. cikk ---- 18
A hatóságok elszámoltathatósága ---- 19
4. cikk ---- 19
Fogalommeghatározások ---- 19
5. cikk ---- 20
Jogállás ---- 20
6. cikk ---- 21
Összetétel ---- 21
7. cikk ---- 21
Székhely ---- 21
II. FEJEZET ---- 21
A HATÓSÁG FELADATAI ÉS HATÁSKÖRE ---- 21
8. cikk ---- 21
A Hatóság feladatai és hatásköre ---- 21
9. cikk ---- 24
A fogyasztóvédelemmel és a pénzügyi tevékenységekkel összefüggő feladatok ---- 24
9a. cikk ---- 26
9b. cikk ---- 26
9c. cikk ---- 26
Intézkedés mellőzéséről szóló levelek ---- 26
10. cikk ---- 27
Szabályozástechnikai standardok ---- 27
11. cikk ---- 29
A felhatalmazás gyakorlása ---- 29
12. cikk ---- 29
A felhatalmazás visszavonása ---- 29
13. cikk ---- 29
A szabályozástechnikai standardokkal szembeni kifogások ---- 29
14. cikk ---- 30

A szabályozástechnikai standardtervezetek elutasítása vagy módosítása ---- 30
15. cikk ---- 30
Végrehajtás-technikai standardok ---- 30
16. cikk ---- 32
Iránymutatások és ajánlások ---- 32
16a. cikk ---- 33
Vélemények ---- 33
16b. cikk ---- 33
Kérdések és válaszok ---- 33
17. cikk ---- 34
Az uniós jog megsértése ---- 34
17a. cikk ---- 36
A bejelentő személyek védelme ---- 36
18. cikk ---- 36
Fellépés vészhelyzetekben ---- 36
19. cikk ---- 37
A hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti, a határokon átnyúló eseteket érintő nézeteltérések rendezése ---- 37
20. cikk ---- 39
A hatáskörrel rendelkező hatóságok között nézeteltérések szektorok közötti rendezése ---- 39
20a. cikk ---- 39
A felügyeleti felülvizsgálati folyamatok konvergenciája ---- 39
21. cikk ---- 40
Felügyeleti kollégiumok ---- 40
22. cikk ---- 41
Rendszerkockázatra vonatkozó általános rendelkezések ---- 41
23. cikk ---- 42
A rendszerkockázat azonosítása és mérése ---- 42
24. cikk ---- 42
A rendszerkockázatokra való állandó reagálási képesség ---- 42
25. cikk ---- 43
Rendezési és szanálási eljárások ---- 43
26. cikk ---- 43
A betétbiztosítási rendszerek európai rendszere ---- 43
27. cikk ---- 44
Európai bankszanálási és finanszírozási rendszer ---- 44
28. cikk ---- 44
Feladatok és hatáskörök átruházása ---- 44
29. cikk ---- 44
Közös felügyeleti kultúra ---- 45

29a. cikk ---- 46
Uniós stratégiai felügyeleti prioritások ---- 46
30. cikk ---- 46
A hatáskörrel rendelkező hatóságok partneri felülvizsgálatai ---- 46
31. cikk ---- 48
Koordinációs feladatkör ---- 48
31a. cikk ---- 49
Információcsere az alkalmasságról és a feddhetetlenségről ---- 49
32. cikk ---- 50
A piaci fejlemények, többek között a stressztesztek értékelése ---- 50
33. cikk ---- 51
Nemzetközi kapcsolatok, ideértve az egyenértékűséget is ---- 51
34. cikk ---- 52
35. cikk ---- 52
Információgyűjtés ---- 53
35a. cikk ---- 54
A hatóságok közötti és a más szervezetekkel folytatott információcsere ---- 54
35b. cikk ---- 57
Integrált jelentéstételi rendszer ---- 57
36. cikk ---- 58
Kapcsolat az ERKT-val ---- 58
37. cikk ---- 58
Banki érdekképviseleti csoport ---- 58
38. cikk ---- 60
Védintézkedések ---- 60
39. cikk ---- 61
Döntéshozatali eljárások ---- 61
III. FEJEZET ---- 61
SZERVEZET ---- 61
1. SZAKASZ ---- 62
Felügyeleti tanács ---- 62
40. cikk ---- 62
Összetétel ---- 62
41. cikk ---- 63
Belső bizottságok ---- 63
42. cikk ---- 64
A felügyeleti tanács függetlensége ---- 64
43. cikk ---- 65
Feladatok ---- 65
43a. cikk ---- 65

A felügyeleti tanács által elfogadott határozatok átláthatósága 65
44. cikk 66
Döntéshozatal 66
2. SZAKASZ 67
Igazgatótanács 67
45. cikk 67
Összetétel 67
45a. cikk 68
Döntéshozatal 68
45b. cikk 68
Koordinációs csoportok 68
46. cikk 69
Az igazgatótanács függetlensége 69
47. cikk 69
Feladatok 69
3. SZAKASZ 70
Elnök 70
48. cikk 70
Kinevezés és feladatok 70
49. cikk 71
Az elnök függetlensége 71
49a. cikk 71
Kiadások 71
50. cikk 71
4. SZAKASZ 71
Ügyvezető igazgató 71
51. cikk 71
Kinevezés 71
52. cikk 72
Függetlenség 72
52a. cikk 72
Kiadások 72
53. cikk 72
Feladatok 72
IV. FEJEZET 73
AZ EURÓPAI FELÜGYELETI HATÓSÁGOK KÖZÖS TESTÜLETEI 73
1. SZAKASZ 73
Az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága 73
54. cikk 73
Létrehozás 73
55. cikk 74
Összetétel 74
56. cikk 74

Közös álláspontok és közös intézkedések 74
57. cikk 75
Albizottságok 75
2. SZAKASZ 75
Fellebbviteli tanács 75
58. cikk 75
Összetétel és működés 75
59. cikk 76
Függetlenség és pártatlanság 76
V. FEJEZET 77
JOGORVOSLATOK 77
60. cikk 77
Fellebbezések 77
60a. cikk 78
A Hatóság hatáskörtúllépése 78
61. cikk 78
Kereset benyújtása az Európai Unió Bíróságához 78
VI. FEJEZET 78
PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK 78
62. cikk 78
A Hatóság költségvetése 79
63. cikk 79
A költségvetés elkészítése 79
64. cikk 80
A költségvetés végrehajtása és ellenőrzése 80
65. cikk 81
Pénzügyi szabályok 81
66. cikk 81
Csalás elleni intézkedések 81
VII. FEJEZET 82
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK 82
67. cikk 82
Kiváltságok és mentességek 82
68. cikk 82
Személyzet 82
69. cikk 82
A Hatóság felelőssége 82
70. cikk 82
Szakmai titoktartási kötelezettség 83
71. cikk 83
Adatvédelem 83
72. cikk 84
Hozzáférés a dokumentumokhoz 84
73. cikk 84
Nyelvhasználat 84

74. cikk ---- 84
Székhely-megállapodás ---- 84
75. cikk ---- 85
Harmadik országok részvétele ---- 85
VIII. FEJEZET ---- 85
ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK ---- 85
76. cikk ---- 85
Kapcsolat az Európai Bankfelügyeleti Bizottsággal ---- 85
77. cikk ---- 85
A személyzetre vonatkozó átmeneti rendelkezések ---- 85
78. cikk ---- 86
Nemzeti rendelkezések ---- 86
79. cikk ---- 86
Módosítások ---- 86
80. cikk ---- 86
Hatályon kívül helyezés ---- 86
81. cikk ---- 86
Felülvizsgálat ---- 86
81a. cikk ---- 88
A szavazási szabályok felülvizsgálata ---- 88
82. cikk ---- 88
Hatálybalépés ---- 88